

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

11 Ιούνη 2014

www.sekonline.gr

No 1126

2 ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΜΑΡΟΒΕΝΙΖΕΛΟΙ:

Τα πάντα για τους τραπεζίτες
απολύσεις, ΜΑΤ και Φαρμακονήσια για μας

Αυτή η κυβέρνηση δεν ανασχηματίζεται ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ

η άποψή μας
σελίδα 3

“Την ΕΡΤ3 στην ουσία την γνωρίσαμε μετά το “μαύρο”, με την αλληλεγγύη που ανταλλάξαμε. Με τους συναδέλφους εκεί έχουμε γνωριστεί πλέον με τα μικρά μας ονόματα. Μας έχει δοθεί πολλές φορές βήμα να μιλήσουμε στο δελτίο ειδήσεων, για τον αγώνα που είναι κοινός. Κλείνει ένας χρόνος από το μαύρο στην ΕΡΤ και το μαύρο έχει πέσει και στη ζωή μας. Μπορούμε να νικήσουμε. Οι καθαρίστριες, η ΕΡΤ, η Κόκα Κόλα, οι σχολικοί φύλακες, η ΒιοΜε, όλοι μαζί.”

Σεβαστή Αϊναλόγου καθαρίστρια
υπ.Οικονομικών, Θεσσαλονίκη

Φωτό:
Ευρωκίνηση /
Τατιάνα Μπόδαρη

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ στις απολύσεις
τις διαθεσιμότητες
το μαύρο στην ΕΡΤ

11 Ιουνίου
12.30μμ πλ. Κλαυθμώνος
Προσυγκέντρωση των ΜΜΕ, 12μ.ΕΣ.ΗΕΑ
με πορεία στο Υπ. Οικονομικών (Καρ. Σερβίας)

7.00μμ στο Ραδιομέγαρο

ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
με τους αγώνες μας
ΕΝΑΝΤΙΑ σε αυτούς
που μαυρίζουν τη ζωή μας

Καλούν : ΠΟΣΠΕΡΤ • ΠΟΕΣΥ • ΠΟΕΠΤΥΜ • διοικητικοί ΕΚΠΑ
• απολυμένοι Καθαριστριες υπ. Οικονομικών • ΕΙΝΑΠ
• Διακλαδική Ανοικτή Συντονιστική Επιτροπή Διαθεσίμων - Απολυμένων
(ΔΙΑΣΕΔΑ) • Συντονισμός Ενώτια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες
• ΣΩΜΑΤΕΙΑ • ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ • ΚΙΝΗΣΕΙΣ • με τη στήριξη του ΕΚΑ

www.sekonline.gr • εργατική-αλληλεγγυη • τηλ. 2105221309

ΟΧΙ στη ΔΙΩΞΗ

της εργατικής
αλληλεγγύης

που δικάζεται με χρυσαυγίτικη μήνυση

**Στείλτε τους νεοναζί
πίσω στις τρύπες τους**

**Όλοι στα δικαστήρια
Ευεληπίδων, ώρα 9πμ
ΠΕΜΠΤΗ 12 ΙΟΥΝΗ**

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
Βδομαδιατική Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

γυρίστε στη σελίδα 2

Συνέντευξη με την
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
ΣΤΗ ΔΙΚΗ
ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

γυρίστε στις σελίδες 10, 11

ΑΠΕΡΓΙΑ στην ΥΓΕΙΑ

Τετάρτη 18 Ιούνη 12μ.εσ
Συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας
ΟΧΙ ΣΕ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

ΛΕΦΤΑ-ΠΡΟΝΗΦΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
απεργίες μέχρι νίκη

Σάββατο 14 Ιούνη 5μμ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
αμφιθέατρο Αγίου Σάββα

Για να οργανώσουμε
τον αγώνα ενάντια
σε αξιολογήσεις,
κλεισίματα, απολύσεις
και περικοπές

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ <http://syntonismosygeia.blogspot.gr>
ΠΡΟΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ,
ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΓΩΝΑ & ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

σελίδα 7

4ήμερο φεστιβάλ με επαναστατικές ιδέες και συζητήσεις

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2014

1914-2014 Ένας αιώνας πολέμων,
κρίσεων και επαναστάσεων

**ποιά η εναλλακτική
προοπτική;**

Ορολόγιο πρόγραμμα
26-29
ΙΟΥΝΗ
ΑΣΟΕΕ

οργανώνεται από το www.sekonline.gr www.sekonline.gr τηλ. 2105221309
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

σελίδα 20

11 Ιούνη 2013 -
11 Ιούνη 2014
Ενας χρόνος ΕΡΤ

γυρίστε στις σελίδες 8, 9

Ώρα να τελειώνει αυτή η δίωξη

Εκφράζω την αλληλεγγύη μου στους τρεις διωκόμενους αγωνιστές δημοσιογράφους της Εργατικής Αλληλεγγύης. Καταδικάζω την προσπάθεια φώωσης της εφημερίδας και είμαι εναντίον στην όποια προσπάθεια ποινικοποίησης της ιδεολογικής πάλης, γιατί οι ιδέες και οι αγώνες δεν φυλακίζονται.

Εμείς είμαστε 11 μήνες στους δρόμους. Με τους ανθρώπους της Εργατικής Αλληλεγγύης πορευτήκαμε μαζί σε διάφορες κινητοποιήσεις και επανειλημμένα στήριξαν τους αγώνες μας και το δίκαιο των αιτημάτων μας, στην προσπάθειά μας να σταματήσουμε τις απολύσεις και στο να επιστρέψουν οι τομείς Υγείας-Πρόνοιας, Εφαρμοσμένων Τεχνών και Αισθητικής Κομμωτικής στο νέο ΕΠΙΑΛ.

Ό,τι και να κάνει η Χρυσή Αυγή και τα διάφορα κέντρα και παράκεντρα εξουσίας που τη στηρίζουν, ό,τι και να κάνουν οι συνομιλητές της τύπου Μπαλτάκου για να τη νομιμοποιήσουν στην κοινή γνώμη, αργά ή γρήγορα θα αποκαλυφθεί η εγκληματική τους δράση ακόμα και στον τελευταίο ψηφοφόρο τους και σε όλο τον ελληνικό λαό. Γιατί ο ελληνικός λαός έχει μνήμη και θυμάται. Ο παππούς μου πάντοτε με δάκρυα στα μάτια, μου έλεγε για τον απίστευτο πόνο που ένιωθε όταν έβλεπε από μακριά τους Γερμανούς Ναζί να καίνε δύο φορές το σπίτι του στο Πεύκο της μαρτυρικής Βιάννου.

Με τους ενωτικούς αγώνες μας μπορούμε να σταματήσουμε και να ανατρέψουμε τις βάρβαρες πολιτικές εξαθλίωσης που εκτρέφουν εκτός των άλλων και τη Χρυσή Αυγή και να υψώσουμε ένα πλατύ αντιφασιστικό μέτωπο στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη.
ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ!
ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ!

Νίκος Κικάκης, μέλος
Συντονιστικής Επιτροπής
Καθηγητών σε Διαθεσιμότητα

Η κίνηση του δικηγόρου Ιωάννη Ανδριόπουλου απέναντι στην εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη εντάσσεται σε ένα συνολικό σχέδιο συνεργασίας της Χρυσής Αυγής με την κυβέρνηση, για να φιμώσουν κάθε φωνή που δεν συμπεριλαμβάνεται στα συστημικά ΜΜΕ.

Το να ζητά 40.000 ευρώ από μία εφημερίδα που ξέρουν ότι με αυτόν τον τρόπο την κλείνουν, έρχεται να φιμώσει και κάθε φωνή συμπαράστασης απέναντι σε αυτούς που πλήττονται βάρβαρα από τα αντιλαϊκά και αντιδημοκρατικά

μέτρα της κυβέρνησης.

Σε κάθε περίπτωση είναι καθήκον όλων μας να στηρίξουμε αυτούς που μάχονται το φασισμό στην καθημερινότητα και να δείξουμε την αλληλεγγύη μας, ως μόνο όπλο μας την ασίγηστη πίστη μας ότι εμείς οι πολλοί μπορούμε να νικήσουμε τους λίγους που καθορίζουν το μέλλον μας και να πνίξουμε το φίδι πριν το αυγό του διαλύσει το σύνολο της κοινωνίας μας.

Στάβυ Σαλουφάκου,
μέλος Διοίκησης ΕΚΑ, μέλος Διοίκησης ΓΣΕΕ

Μάρτυρες υπεράσπισης

Στη δίκη που ξεκίνησε στις 30 Απρίλη, στον κατάλογο των μαρτύρων υπεράσπισης περιλαμβάνονται, εκτός από το δημοσιογράφο **Νάσο Μπράτσο** και το δημοτικό σύμβουλο Αθήνας **Πέτρο Κωνσταντίνου** που κατέθεσαν ήδη, ο πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ **Παναγιώτης Καλφαγιάννης**, ο πρόεδρος της ΠΟΕΣΥ **Γιώργος Σαββίδης**, οι δημοσιογράφοι **Δημήτρης Τρίμης** και **Δημήτρης Ψαρράς**, ο καθηγητής πανεπιστημίου **Πρόκοπης Παπαστράτης**, ο **Νίκος Φωτόπουλος** από τη ΓΣΕΕ, ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, **Δημήτρης Τσουκαλάς**, ο **Γιώργος Αναγνωστόπουλος**, εκπρόσωπος του Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας, ο περιφερειακός σύμβουλος Αττικής **Άγγελος Χάγιος**, ο **Mc Yinka**, μουσικός.

και συμπαραστάτες

Δημοτικοί και Περιφερειακοί σύμβουλοι καταδικάζουν την προσπάθεια φώωσης της Εργατικής Αλληλεγγύης, δηλώνουν την αλληλεγγύη τους στους 3 διωκόμενους και καλούν στη συγκέντρωση στην Ευελπίδων την Πέμπτη 12 Ιουνίου στις 9πμ.

Δέσποινα Κουτσούμπα, περιφερειακή σύμβουλος με την “Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική”, **Γεωργία Νίκα**, δημοτική σύμβουλος Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού με την “Ανυπόταχτη Πόλη-Αντικαπιταλιστική Παρέμβαση στις γειτονιές Αγ.Αναργύρων-Καματερού”, **Δημήτρης Ταβουλάρης**, δημοτικός σύμβουλος στο Ηράκλειο Αττικής με την “Αριστερή Αντικαπιταλιστική Δημοτική Κίνηση - ΡΗΞΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ”, **Ορέστης Ηλίας**, δημοτικός Σύμβουλος Βριλησίων με τη “Δράση για μια άλλη πόλη”, **Νιάρχος Νιαρχάκος**, δημοτικός σύμβουλος με την Ανυπόταχτη Πετρούπολη, **Ράνια Νενεδάκη**, δημοτική σύμβουλος Ζωγράφου με το “Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου”, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας”, **Θανάσης Διαβολάκης**, επικεφαλής της δημοτικής παράταξης “Ανταρσία στο Λιμάνι” στον Πειραιά, **Χρήστος Πατσούρας**, επικεφαλής της δημοτικής κίνησης “ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ στα Γιάννενα για την αντικαπιταλιστική ανατροπή”, **Δημήτρης Πολυχρονιάδης**, δημοτικός σύμβουλος Αμαρουσίου, με την “Αριστερή Ριζοσπαστική Δημοτική Κίνηση - ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ”, **Αγγελική Βάσιλα**, δημοτική σύμβουλος Νέας Ιωνίας με το “Εκτός Σχεδίου”, **Σταύρος Τζιορτζιώτης**, δημοτικός σύμβουλος Βύρωνα με την “Αριστερή Παρέμβαση Πολιτών Βύρωνα”, **Μιχάλης Μιλτσακάκης**, επικεφαλής της δημοτικής κίνησης “Ανυπόταχτη Καισαριανή”, **Νίκος Γουρλάς**, επικεφαλής της δημοτικής κίνησης “ΑΝΤΙ-ΘΕΣΕΙΣ Αγ. Βαρβάρας”, **Πάνος Παπανικολάου**, δημοτικός σύμβουλος Περιστερίου με την “Αριστερή Κίνηση Περιστερίου”, **Αντωνία Βαφειάδου Αθανασοπούλου**, δημοτική σύμβουλος Περιστερίου με την “Αριστερή Κίνηση Περιστερίου”, **Ηλίας Ν. Σμήλιος**, δημοτικός σύμβουλος Αμπελοκήπων-Μενεμένης με την “ΑΝΥΠΑΚΟΗ στις γειτονιές των Αμπελοκήπων και της Μενεμένης”, **Γιάννης Σεφερλής**, δημοτικός σύμβουλος Πύργου, με την “Ανταρσία στον Πύργο”, **Σπύρος Αλεξίου**, δημοτικός σύμβουλος Αγ. Παρασκευής, με το “Φυσάει κόντρα στην Αγ. Παρασκευή”

Την Πέμπτη 12 Ιούνη συνεχίζεται στο 5ο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών η δίκη της Εργατικής Αλληλεγγύης, που ξεκίνησε στις 30 Απρίλη, μετά από μήνυση του Ι. Ανδριόπουλου, έμμισθου συνεργάτη του βουλευτή της Χρυσής Αυγής, Χρ. Αλεξόπουλου (που ανακρίνεται στις 16 Ιούνη αφού είναι κατηγορούμενος για τη σύσταση και διεύθυνση της εγκληματικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής). Συγκέντρωση στις 9πμ στην Ευελπίδων καλούν η Εργατική Αλληλεγγύη, η ΚΕΕΡΦΑ καθώς και δεκάδες σωματεία και σύλλογοι που από την πρώτη στιγμή τάχθηκαν στο πλευρό της εφημερίδας του εργατικού και αντιφασιστικού κινήματος.

Ο μηνυτής έχει ήδη καταθέσει αγωγή για αστική αποζημίωση στην οποία ζητά από την συντάκτρια **Κατερίνα Θωίδου** και τον διευθυντή και εκδότη αντίστοιχα της εφημερίδας **Πάνο Γκαργκάνα** και **Τάσο Αναστασιάδη** το χρηματικό ποσό των 40.000 ευρώ, για άρθρο που δημοσίευσε η εφημερίδα το Νοέμβριο του 2012, και είχε τίτλο “Ιθαγένεια για όλα τα παιδιά”. Θεωρεί ότι το άρθρο είναι προσβλητικό γιατί του αποδίδει τον χαρακτηρισμό φασίστας και εκτιμά ότι ο ίδιος υποκινήθηκε πολιτικά από τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ, προκειμένου να καταθέσει στο ΣτΕ αίτηση ακύρωσης του Νόμου 3838/10 που έδινε δικαίωμα απόκτησης ιθαγένειας και ψήφου στους μετανάστες.

Η δίκη θα συνεχιστεί με καταθέσεις μαρτύρων υπεράσπισης. Από την πλευρά του Ανδριόπουλου κατέθεσε ο Ι. Μπουλμέτης, πολιτευτή του ΛΑΟΣ στις Κυκλάδες, ο οποίος αφού παραδέχτηκε ότι πήγε να καταθέσει χωρίς να έχει καν διαβάσει το επίμαχο άρθρο, είπε ότι σε τέτοιου είδους περιπτώσεις το κόμμα δίνει την κατευθυντήρια γραμμή και τα μέλη πράττουν.

Στοιχεία

Τα στοιχεία που κατατέθηκαν στην ακροαματική διαδικασία από τους τρεις δικηγόρους υπεράσπισης **Τάκη Ζώτο**, **Θανάση Καμπαγιάννη**, **Κώστα Παπαδάκη**, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφιβολιών για την ακρίβεια του άρθρου. Σε μια απάντηση που έδινε στο μπλογκ του ο ίδιος ο Άδωνις Γεωργιάδης, τότε βουλευτής του ΛΑΟΣ, έγραφε τον Μάρτη του 2011, (ένα ολόκληρο χρόνο πριν γραφτεί το άρθρο της Εργατικής Αλληλεγγύης) ότι σε επαφή με τον Ανδριόπουλο βρίσκονταν ο Θάνος Πλεύρης και ότι κρίθηκε ότι ήταν καλύτερο να μην είναι παρόν το κόμμα στο ΣτΕ.

Είναι σαφές ότι η συγκεκριμένη μήνυση του Ανδριόπουλου, όπως και τόσες άλλες που έχουν γίνει με συντάκτη τον ίδιο, έγινε σε μια περίοδο που οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής, υπό την κάλυψη της εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας νόμιζαν ότι ήταν δυνατό να φιμωθούν οι εφημερίδες της Αριστεράς. Πέρα από την Εργατική Αλληλεγγύη και η Αυγή έχει επίσης μηνυθεί από τον Ανδριόπουλο για τον ίδιο λόγο, ενώ τον Μάη του 2009 ο Ανδριόπουλος μαζί με τον Παναγιώταρο και τη Σκορδέλη είχαν καταθέσει μήνυση κατά αριστερών κομμάτων, οργανώσεων, αντιφασιστικών κινήσεων και συνδικάτων για αντιφασιστικό συλλαλητήριο που είχαν οργανώσει στην Ομόνοια.

Δεν πρόκειται να αφήσουμε τους διωκόμενους για την εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής να εμφανίζονται μηνυτές των αντιφασιστών. Απαιτούμε την πανηγυρική αθώωση της Εργατικής Αλληλεγγύης και την τιμωρία των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής και όλων όσων τους διευκόλυναν.

Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, έφτασε η είδηση ότι το δικαστήριο έκρινε αθώους τους συντάκτες της “Αυγής” που δικάζονταν μετά από ανάλογη μήνυση του Ι. Ανδριόπουλου για συκοφαντική δυσφήμιση

Συνέλευση των απεργών του Μετρό στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας. Το πανό γράφει η συγκοινωνία δεν είναι εμπόρευμα Το κίνημα κερδίζει το Μουντιάλ! **Βλέπε σελίδα 19**

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ Πιο κοροϊδία δεν γίνεται

Η «επιφώτιση του Αγίου Πνεύματος» δεν βοήθησε την κυβέρνηση για τον ανασχηματισμό που έγινε ανήμερα της γιορτής. Σαν χαρτί για νέο ξεκίνημα, είχε ήδη καεί πριν ακόμα πραγματοποιηθεί, αφού η συνάντηση του Στουρνάρα με τη Λαγκάρντ στο Παρίσι είχε καθορίσει το πρόγραμμα του διαδόχου του προκαταβολικά (βλέπε σχετικά και στη σελίδα 4). Περικοπές, κλεισίματα, «διαθεσιμότητες», ιδιωτικοποιήσεις επί «αόριστο είναι η συντοπική περιγραφή.

Το μόνο που έμεινε για τον ανασχηματισμό ήταν η απόπειρα ανανέωσης των χασάπηδων που θα διαχειριστούν τον νέο γύρο των περικοπών. Αλλά και αυτό αποδείχθηκε ακατόρθωτο: όλοι τους είναι βετεράνοι με τα τσεκούρια.

Αυτό ισχύει κυριολεκτικά για τον Βορίδη που διαδέχεται τον Γεωργιάδη στο Υγείας. Αλλά εξίσου καλά ισχύει και για τον Λοβέρδο που επι-

στρέφει στην κυβέρνηση για να αποτελειώσει την Παιδεία, όπως είχε κάνει με την Υγεία. Ωστόσο το βραβείο σε αυτό το σίριαλ της επιστροφής των βρυκολάκων ανήκει στον «νέο» υπουργό Οικονομίας.

Βιογραφικό

Το βιογραφικό του Γκίκα Χαρδούβελι κυκλοφορεί ήδη πλατιά θυμίζοντας τη θητεία του στο πλευρό του Σημίτη αρχικά και του Παπαδήμου στη συνέχεια, περνώντας από τη Eurobank της εποχής του Λάτση. Πρακτικά, έχει υπηρετήσει όλα τα βήματα του ελληνικού καπιταλισμού προς την κρίση και τη διαχείρισή της: τη δημιουργία της φούσκας που έσκασε το 2009, το «κούρεμα» που ανέβασε το χρέος σε ακόμη πιο αβάσταχτα επίπεδα, τη διάσωση των τραπεζών σε βάρος των μισθών, των συντάξεων και της δουλειάς εκατομμυρίων.

Το μήνυμα, λοιπόν, του ανασχηματισμού είναι ξεκάθαρο. Αν αυτός ο θίασος επιβιώσει σαν κυβέρνηση, η συνέχεια θα είναι μια από τα ίδια και χειρότερα. Και γι' αυτό ακριβώς όλο και πε-

ρισσότεροι βγάζουν το συμπέρασμα: όσο πιο γρήγορα τους ανατρέψουμε τόσο το καλύτερο.

Αυτή είναι μια ρεαλιστική προοπτική. Η κυβέρνηση παραμένει ετοιμόρροπη και μετά τον ανασχηματισμό. Ο Βενιζέλος, έστω κι αν ξανάφερε τον Λοβέρδο δίπλα στον Χρυσόχοϊδη στην υπουργική ομάδα του ΠΑΣΟΚ, δεν πείθει ούτε τους βουλευτές του. Ο Σαμαράς που επιμένει στην πιο ακροδεξιά Νέα Δημοκρατία όλων των εποχών δεν μπορεί να σωθεί με γελοιότητες τύπου Γιακουμάτου που αναγόρευσε τον Σόιμπλε σε «προβοκάτορα του ΣΥΡΙΖΑ».

Η ανατροπή αυτής της αθλιότητας, όμως, απαιτεί να μην εγκλωβιστεί κανένας στην αμυντική της «μεγάλης δημοκρατικής-πατριωτικής παράταξης» που εξαγγέλιε ο Τσίπρας. Όσο ο Αλέξης βαδίζει στη διαδρομή από τη ριζοσπαστική αριστερά προς την πατριωτική κεντροαριστερά, τόσο αφήνει περιθώρια επιβίωσης στη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ. Είναι επείγον να συσπειρωθούμε στην αντικαπιταλιστική αριστερά για να πάρουμε όλοι μαζί τις πρωτοβουλίες της ανατροπής από τα κάτω.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Στόχος 120.000€

Στις 69.485 ευρώ ανέβηκε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 8.300 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την προηγούμενη βδομάδα από τις εξορμήσεις των συντροφιστών και συντρόφων στους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές καθώς και από τις προσωπικές ενισχύσεις συντρόφων και φίλων της εφημερίδας μας.

Ευχαριστούμε όλους όσους ενίσχυσαν: από 100 ευρώ Γιάννης Π., Παναγιώτης Κ., Αντώνης Η., από

50 ευρώ Διονύσης Ρ., Αγγελική Μ., από 30 ευρώ Παύλος Α., Γιώργος Λ., Κατερίνα Μ., Ηλίας Α., Μάριος Δ., από 20 ευρώ Παναγιώτης Π., Μελίνα Π., Ανθή Τ., Δημήτρης Δ., Μαρίζα Ψ., Από 10 ευρώ Μαρία Α., Βασίλης Β., Βασίλης Μ., Έφη Σ., Γιώργος Π., Χρήστος Κ., και Αντώνης Σ. 5 ευρώ.

Ευχαριστούμε επίσης τις Ομοσπονδίες ΠΟΕΔΗΝ και ΠΟΣΤ που έβγαλαν ψήφισμα ενάντια στην δίωξη της Εργατικής Αλληλεγγύης και ενίσχυσαν οικονομικά.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ Γράμμα από τη φυλακή

Από τότε που πάτησα το πόδι μου στις γυναικείες φυλακές στο Νταμανχούρ και τοποθετήθηκα μαζί με τις συγκρατούμενές μου στην «Πτέρυγα 1» - όπου κρατούνται όσες κατηγορούνται για «υπεξαίρεση» - μόνο ένα πράγμα έχω στο μυαλό μου και το επαναλαμβάνω σαν καθημερινή προσευχή: Κάτω αυτό το ταξικό σύστημα».

Οι περισσότερες από τις συγκρατούμενες έχουν φυλακιστεί γιατί δεν κατάφεραν να ξεπληρώσουν μικρά δάνεια που είχαν πάρει. Είναι δάνεια που τα πήραν, μητέρες για να αποκτήσουν τα απολύτως αναγκαία για τα νεογέννητα παιδιά τους, σύζυγοι που χρειάζονται λεφτά για την θεραπεία του άρρωστου άντρα τους, γυναίκες που άργησαν να πληρώσουν ένα δάνειο 2000 αιγυπτιακών λιρών μόνο και μόνο για να βρεθούν χρεωμένες με πρόστιμο 3000 αιγυπτιακών λιρών για την καθυστέρηση.

Η φυλακή είναι ένας μικρόκοσμος της κοινωνίας. Εκείνοι που είναι προνομιοῦχοι βρίσκουν τρόπους να αποκτήσουν ό, τι χρειάζονται μέσα στην φυλακή, ενώ οι μη προνομιοῦχοι είναι αναγκασμένοι να δουλέψουν για να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες.

Δεν πρέπει να χάνουμε ποτέ τον αντικειμενικό μας στόχο, μέσα στον αχό της μάχης κατά την οποία κάθε μέρα χάνουμε φίλους και συντρόφους. Δεν θα πρέπει να ζητάμε την απελευθέρωση εκείνης ή της άλλης προσωπικότητας αλλά να ξεχνάμε τις πλατύστες ανάγκες και την αγωνία του αιγυπτιακού λαού, που προσπαθεί να επιβιώσει μεροδοῦλι-μεροφαί.

Ενώ φωνάζουμε ενάντια στο νόμο που φιμώνει τις διαδηλώσεις, θα πρέπει να εργαζόμαστε για την ανατροπή αυτού του ταξικού συστήματος, να αλληλοεπιδρούμε με αυτούς που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα, να παλεύουμε για τα δικαιώματά τους και να προσφέρουμε ένα όραμα, μια εναλλακτική διέξοδο για να λύσουμε τα προβλήματά τους. Να φωνάζουμε «Ελευθερία για τους φτωχούς», ώστε ο λαός να αισθάνεται ότι δεν είμαστε αποξενωμένοι από τα δικά του προβλήματα.

Κάτω η ταξική κοινωνία - κάτι που δεν θα το πετύχουμε ποτέ, αν ξεχάσουμε εκείνους που πραγματικά υποφέρουν μέσα στην αδικία.

Μαχενιούρ αλ Μάσρι

Πτέρυγα 1, Κελί 8, Γυναικείες φυλακές Νταμανχούρ, 22 Μάη 2014

● Ολόκληρο το γράμμα στο www.ergatiki.gr

Το παραμύθι με τα “μηδενικά επιτόκια”

Με θερμά λόγια υποδέχτηκαν την περασμένη βδομάδα οι εφημερίδες τη νέα δέσμη μέτρων πιστωτικής χαλάρωσης, που ανακοίνωσε ο Μάριο Ντράγκι, ο διοικητής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

Το Έθνος έβαλε τον κεντρικό τραπέζι στο πρωτοσέλιδο: “Ωρα Ντράγκι”. Οι αποφάσεις της ΕΚΤ ήταν, σύμφωνα με την εφημερίδα του Μπόμπολα, “ιστορικής σημασίας”: ένα “μπαζούκας... για την ανάπτυξη”. Τα Νέα, η εφημερίδα του Συγκροτήματος Λαμπράκη, έβαλε τις λέξεις “Μηδενικά επιτόκια” φαρδιά-πλατιά στον κεντρικό της τίτλο. Η Καθημερινή του Αλαφούζου πανηγύριζε για την “ομοβροντία ριζοσπαστικών μέτρων” που -ω τι αγαλλίαση- “εξέπληξε (ελαφρώς έστω) τις αγορές”.

Οι “αγορές” δεν εξεπλάγησαν απλά: ενθουσιάστηκαν. Τα μεγάλα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια ξεπέρασαν όλα τα ρεκόρ της τελευταίας εξαετίας, επιστρέφοντας στα επίπεδα του 2007- στα επίπεδα της προ Λήμαν Μπράδερς εποχής. Η Γουόλ Στρίτ, το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης, έκλεισε με άνοδο, σπάζοντας ένα ακόμα ρεκόρ. Και ο παγκόσμιος χρηματιστηριακός δείκτης (FTSE-All-World) δεν ανέκαμψε απλά στα επίπεδα του 2007, αλλά τα ξεπέρασε κιόλας.

Οι απλοί άνθρωποι όμως -οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι φτωχοί- όμως δεν έχουν απολύτως κανένα λόγο να συμμερίζονται τη χαρά των “αγορών”. Κάθε άλλο. Αυτό που ενθουσίασε τις αγορές δεν ήταν η προοπτική της ανάπτυξης, αλλά η προοπτική ενός ακόμα κύκλου κερδοσκοπίας -χρηματοδοτημένου από το φτηνό και εύκολο χρήμα του Ντράγκι. Όπως έγραφε πριν από λίγες μέρες ο μαρξιστής οικονομολόγος Μάικλ Ρόμπερτς, “οι

επενδυτές των χρηματιστηρίων (και της γης) λατρεύουν κάθε είδηση που δείχνει ότι τα επιτόκια δανεισμού πρόκειται να μειωθούν ακόμα περισσότερο, πράγμα που θα σημαίνει ότι θα έχουν κάθε είδους φτηνά δάνεια στη διάθεσή τους για να επενδύσουν”.

Στην πραγματικότητα το πακέτο μέτρων που ανακοίνωσε την περασμένη βδομάδα ο Ντράγκι ούτε “ομοβροντία” αποτελεί, ούτε ριζοσπαστικό είναι. Από τα τρία βασικά μέτρα που αποφάσισε -τη μείωση των επιτοκίων, τη δημιουργία ενός ειδικού ταμείου για την ενίσχυση της χρηματοδότησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων από τις τράπεζες (TLTRO) και την αγορά τιτλοποιημένων ιδιωτικών δανείων- κανένα δεν είναι νέο.

Το πρόβλημα του Ντράγκι είναι η απειλή του αποπληθωρισμού. Ο έλεγχος του πληθωρισμού είναι, από τις ευρωπαϊκές συνθήκες, η βασική αποστολή της ΕΚΤ. Ο στόχος της είναι να τον διατηρεί κάτω αλλά κοντά στο 2%. Στο πρώτο τετράμηνο του

2014 ο πληθωρισμός έτρεχε με 0.5% στην Ευρωζώνη.

Ο αποπληθωρισμός είναι επικίνδυνος για την καπιταλιστική οικονομία -πολύ πιο επικίνδυνος ακόμα και από τον υψηλό πληθωρισμό. Κανένας δεν πρόκειται να αγοράσει ένα καινούργιο αυτοκίνητο, φέτος αν ξέρει ότι του χρόνου θα μπορεί να το αγοράσει φτηνότερα. Και κανένας βιομήχανος δεν πρόκειται να χτίσει ένα νέο εργοστάσιο, αν ξέρει ότι η ίδια επένδυση θα του στοιχίσει του χρόνου μερικά εκατομμύρια λιγότερα.

Δεν μπορεί

Η κεντρική τράπεζα συνήθως αντιμετωπίζει τον υψηλό πληθωρισμό ανεβάζοντας τα επιτόκια. Τον αποπληθωρισμό, όμως, δεν μπορεί να τον ελέγξει -τραπεζικό σύστημα με αρνητικά επιτόκια δεν μπορεί να υπάρξει (θα σήμαινε ότι οι τράπεζες θα έπρεπε να πληρώνουν τόκο στους δανειολήπτες και να εισπράτουν τόκο από τους καταθέτες).

Η “ομοβροντία” του Ντράγκι είναι μια απεγνωσμένη προσπάθεια να αυ-

ξηθεί η ποσότητα του χρήματος που κυκλοφορεί στην πραγματική οικονομία -με την ελπίδα ότι αυτή η αύξηση της ρευστότητας θα αρχίσει να παρασέρνει τις τιμές προς τα πάνω.

Πόσες πιθανότητες έχουν αυτά τα μέτρα να λειτουργήσουν; Η απάντηση είναι απλή: από ελάχιστες ως μηδενικές.

Η ΕΚΤ κατέβαλε το βασικό της επιτόκιο στο 0.15% -πολύ κοντά στο μηδέν με άλλα λόγια. Το επιτόκιο, όμως, ήταν ήδη πολύ κοντά στο μηδέν -στο 0.25%. Η πραγματική είδηση δεν είναι ότι το μείωσε: η πραγματική είδηση είναι ότι η μείωση ήταν μόνο 1/10 της ποσοστιαίας μονάδας, πολύ απλά γιατί μικρότερο επιτόκιο δεν νοείται. “Η ΕΚΤ βρίσκεται τώρα στο κατώτατο δυνατό επίπεδο”, γράφει στους Φαινάνσιαλ Τάιμς ο Μύνχαου. Το όπλο των επιτοκίων, με απλά λόγια, εξαντλήθηκε.

Ο Ντράγκι ανακοίνωσε τη δημιουργία ενός ειδικού ταμείου (TLTRO), το οποίο η ΕΚΤ θα προκοδοτήσει με 400 δις, για την χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρή-

σεων. Η χρηματοδότηση φυσικά δεν θα γίνει άμεσα αλλά έμμεσα μέσα από τις εμπορικές τράπεζες. Το σχέδιο αυτό δοκιμάστηκε πριν από δυο χρόνια στη Βρετανία και απέτυχε παταγωδώς. “Αυτό που έχει σημασία”, γράφει ο Ρόμπερτς, “δεν είναι η προσφορά ρευστότητας αλλά η ζήτηση. Περισσότερη ρευστότητα μέσα σε ένα περιβάλλον χαμηλής κερδοφορίας στην Ευρώπη, λιτότητας και μειούμενων εισοδημάτων είναι σαν να προσπαθείς να σπρώξεις ένα σκονί...”. Αυτό θυμίζει την στασιμότητα της Ιαπωνίας της δεκαετίας του 1990, γράφει ο Μύνχαου. “Οι επιχειρήσεις δεν θέλουν να δανειστούν -όσο μεγάλα και να είναι τα κίνητρα”. Ούτε οι τράπεζες, όμως, που εξακολουθούν να βρίσκονται αντιμέτωπες με τα παλιά κόκκινα δάνεια, έχουν καμιά διάθεση να πάρουν νέα ρίσκα, όσα και πάλι να είναι τα κίνητρα.

Όσο για το τρίτο μεγάλο μέτρο που ανακοίνωσε ο Ντράγκι - την αγορά τιτλοποιημένων ιδιωτικών χρεών, ανήκει προς το παρόν στο χώρο της φαντασίας. “Το πρόβλημα”, γράφει ο Μύνχαου, “είναι ότι αυτοί οι τίτλοι δεν υπάρχουν ακόμα... Η ΕΚΤ πρέπει να πείσει πρώτα την Κομισιόν να αλλάξει τους κανόνες. Μετά πρέπει να δημιουργήσει την αγορά και ύστερα να αρχίσει να αγοράζει. Αυτό δεν είναι ένα ρεαλιστικό εργαλείο άσκησης νομισματικής πολιτικής σήμερα...”

Πεντέμισι χρόνια μετά την κατάρρευση της Λήμαν Μπράδερς η ευρωπαϊκή οικονομία συνεχίζει να βρίσκεται στη μέση του ωκεανού. “Στο πρώτο τετράμηνο του 2014”, γράφει ο Μάρτιν Γουλφ, “η οικονομία της Ευρωζώνης ήταν 2% μικρότερη από ότι ήταν 6 χρόνια πριν... Το παρελθόν είναι σκοτεινό και στον ορίζοντα υπάρχει μόνο μια αναμικτή ανάκαμψη.”

Σωτήρης Κοντογιάννης

Η Λαγκάρντ έκανε τον προγραμματισμό

Το αντικείμενο της συνάντησης του Στουρνάρα με την Κριστίν Λαγκάρντ στο Παρίσι δεν ήταν η αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, όπως έτρεξαν να γράψουν οι μνημονιακές εφημερίδες. Ο Στουρνάρας δεν συναντήθηκε με την γενική διευθύντρια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για να “πάρει” αλλά για να “δώσει”.

Το πραγματικό περιεχόμενο της συνάντησης ήταν “ο προγραμματισμός των δόσεων”. Όπως γράφει η Καθημερινή (μετά τις απαραίτητες σάλτσες για την αναδιάρθρωση), “η αξιολόγηση που αναμενόταν να κλείσει στο τέλος του καλοκαιριού είναι πιθανό να τραβήξει ως το τέλος του 2014 ή ακόμη ως τις αρχές του 2015, καθώς είναι σημαντικό να έχουν τελειώσει τα stress test της Ευρωπαϊκής Κεντρι-

κής Τράπεζας. Εκεί θα φανεί αν το “μαξιλάρι” των 11 δις ευρώ του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας που είναι για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, θα χρησιμοποιηθεί για τις τράπεζες ή για το χρηματοδοτικό κενό που μπορεί να προκύψει. Χωρίς την αξιολόγηση δεν μπορούν να γίνουν και οι καταβολές των δόσεων συνόλου 7 δις που αναμένονται από την Ουάσιγκτον...”

Παρά τα προεκλογικά τεχνάσματα με τη “πετυχημένη έξοδο στις αγορές” η κυβέρνηση εξακολουθεί να εξαρτάται από τη “βοήθεια”

της Τρόικας. Το χρέος εξακολουθεί, παρά τα δρακόντια μέτρα και τις “θυσίες του ελληνικού λαού” να μην είναι βιώσιμο. Η συνεχιζόμενη ύφεση της Ευρωζώνης κάνει τα πράγματα ακόμα πιο δύσκολα.

Η Κομισιόν αναθεώρησε πρόσφατα την πρόβλεψή της για τους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρωζώνη μέσα στο 2014 - προς τα κάτω, μόλις στο 1%. Οι υπολογισμοί του Στουρνάρα για το χρέος, την ανάπτυξη, την κάλυψη των ελλειμμάτων, δεν “βγαίνουν” αν επιβεβαιωθούν οι νέες προβλέψεις. Και το πρόβλημα

δεν είναι απλά και μόνο μακροπρόθεσμο: η κυβέρνηση έχει άμεση ανάγκη τις δόσεις για να αντιμετωπίσει τις τρέχουσες υποχρεώσεις της.

Προγραμματισμός των δόσεων, όμως, σημαίνει προγραμματισμός των μέτρων. Για αυτό στην “άτυπη” συνάντηση εκτός από την Λαγκάρντ και τον Στουρνάρα συμμετείχαν και ο Πολ Τόμσεν, ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ για την Ελλάδα και ο σύμβουλος του Σαμαρά Σταύρος Παπασταύρου.

Το τι ακριβώς συμφώνησαν στο Παρίσι αυτό ίσως να μην το μάθουμε με ακρίβεια ποτέ. Την Δευτέρα ο Στουρνάρας έφυγε από το υπουργείο Οικονομικών. Αφησε, όμως, πίσω του τον προγραμματισμό των μέτρων που συμφώνησε με τη Λαγκάρντ.

Η Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας και η Περιφερειακή Σύμβαση Δέσποινα Κουτσούμπα στην κινητοποίηση για τα προσφυγικά το περασμένο Σάββατο

Κάτω τα χέρια από τα Προσφυγικά

Διαδήλωση ενάντια στο ξεπούλημα των Προσφυγικών της λεωφόρου Αλεξάνδρας πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 7 Ιούνη στους δρόμους των Αμπελοκήπων και του Γκύζη. Εκατοντάδες κάτοικοι των Προσφυγικών, ανάμεσά τους μικρά παιδιά, μαζί με κόσμο της γειτονιάς και πολλούς ακόμα συμπαραστάτες φώναξαν συνθήματα όπως “Τα προσφυγικά έχουν ιστορία, έξω το κεφάλαιο από τη συνοικία”, “Δένδια-Σαμαρά ακούστε το καλά, κάτω τα χέρια απ’ τα προσφυγικά” και “Τα προσφυγικά ανήκουν στο λαό, όχι στο κεφάλαιο το ιδιωτικό”.

“Στις 11/3/14, 138 κατελυμένα διαμερίσματα της γειτονιάς των προσφυγικών παραχωρήθηκαν στο ΤΑΙΠΕΔ, με σκοπό την προς πώληση οικονομική εκμετάλλευσή τους. Με βάση τους σχεδιασμούς αυτούς, η εκδίωξη 500 και πλέον κατοίκων των προσφυγικών, οικογενειών, ασθενών, μεταναστών και προσφύγων, αγωνιστών και εργατών, αποτελεί ένα σενάριο που πρόκειται σε άμεσο χρόνο να υλοποιηθεί”, ανέφερε η ανακοίνωση της **Συνέλευσης Κατελυμένων Προσφυγικών** που μοιραζόταν στους περαστικούς σε όλη τη διάρκεια της κινητοποίησης.

Με πανό συμμετείχε το **Αντιφασιστικό Φεστιβάλ Παραστατικών Τεχνών** καθώς και η **Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας** που τις προηγούμενες μέρες κυκλοφόρησε προκήρυξη και αφίσα για τη διαδήλωση.

Όπως ανέφερε η προκήρυξη: “Για κυβέρνηση και τρόικα τα προσφυγικά είναι ένα «φιλέτο»

κερδοσκοπίας. Η μόνη επιδίωξή τους είναι η εμπορευματοποίηση του χώρου, η κατεδάφιση ιστορικών χώρων για την ανέγερση νέων εμπορικών κέντρων. Για μας είναι δημόσιος χώρος, με την ιστορία που έχει χαράξει πάνω τους τα σημάδια της, τον οποίο διεκδικούμε συλλογικά, μνημείο σύγχρονης αρχιτεκτονικής για τη λαϊκή κατοικία και πάνω απ’ όλα κομμάτι της ιστορίας μας. Κτίστηκαν πριν από 80 χρόνια για να στεγάσουν ανέστιους και εξαθλιωμένους μικρασιάτες πρόσφυγες. Τους παππούδες μας. Στα χρόνια της κατοχής όπως όλοι οι χώροι της προσφυγιάς, ήταν κέντρο αντίστασης. Οι τοίχοι τους είναι σηματοδεδιμένοι με σφαίρες από τις μάχες του Δεκέμβρη του 1944. Στα μικροσκοπικά διαμερίσματα και τις πλατιές αλάνες βρήκαν καταφύγιο φτωχοί και κατατρεγμένοι και άνοιξαν ιδέες και διεκδικήσεις για την κοινωνική απελευθέρωση.

Στα χρόνια του μνημονίου τα προσφυγικά έχουν ξαναζωντανέψει σα χώρος κατοικίας και καταφύγιο για τους νέους ανέστιους έλληνες, μετανάστες, πολιτικούς πρόσφυγες, πρόσφυγες πολέμου. Οι σημερινοί ένοικοι – καταληψίες (στα 180 διαμερίσματα που ανήκουν στο δημόσιο και ρημάζουν εδώ και χρόνια), νέοι, γέροι, οικογένειες με παιδιά, διαχειρίζονται συλλογικά το χώρο με συνέλευση, συντηρούν, επισκευάζουν, λειτουργούν με συλλογικές μορφές αλληλεγγύης”.

Η πορεία ξεκίνησε από την Πανόρμου, βάδισε στους δρόμους της γειτονιάς ως την πλατεία Γκύζη και κατέληξε στα Προσφυγικά.

Ο Γιουνκέρ, ο Κάμερον και ο Τσίπρας

Ποιον ενδιαφέρει το αν ο Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ θα γίνει ο επόμενος πρόεδρος της Κομισιόν; Αυτή η πομπώδης μετριότητα διετέλεσε πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου για δεκαοχτώ χρόνια. Διευθύνοντας έναν «λαμπερό» φορολογικό παράδεισο, δεν αποτέλεσε ποτέ απειλή για τα ισχυρά οικονομικά κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι, από το 2005 έως το 2013, του επιτράπη να προεδρεύει στο Γιούρογκρουπ – την ομάδα των χωρών δηλαδή που συμμετέχουν στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα. Από αυτή τη θέση, βοήθησε στην επιβολή της λιτότητας σε μεγάλο μέρος της ευρωζώνης από το 2010 και μετά.

Μετά την αποδοκιμασία του από τους ψηφοφόρους του Λουξεμβούργου πέρσι, ο Γιουνκέρ προσπαθεί τώρα να ολοκληρώσει την πολιτική του καριέρα με θεαματικό τρόπο. Επιλέγει ως ο υποψήφιος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος για την προεδρία της Κομισιόν στις Ευρωεκλογές του περασμένου μήνα.

Η ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος είναι η μεγαλύτερη του Ευρωκοινοβουλίου, παρόλο που έχασε ψήφους και έδρες προς τα δεξιά της. Ισχυρίζεται όμως ότι κέρδισε τις εκλογές και διεκδικεί ότι οι αρχηγοί των κυβερνήσεων της ΕΕ θα διορίσουν τον Γιουνκέρ πρόεδρο της Κομισιόν.

Εδώ μπαίνει ο **Ντέιβιντ Κάμερον**, που διαφωνεί με την επιλογή Γιουνκέρ. Ο Γιουνκέρ θέλει η ΕΕ να εξελιχτεί σε ομοσπονδιακό κράτος, γι’ αυτό και η κόντρα του Κάμερον κατά του Γιουνκέρ μπορεί να κερδίζει την εύνοια των ευρωφοβικών βουλευτών του συντηρητικού κόμματος και του κίτρινου τύπου. Ο Κάμερον θέλει απεγνωσμένα να δείξει σε αυτό το ακροατήριο ότι έχει επιρροή στην Ευρώπη.

Αυτή που έχει πραγματική δύναμη στην ΕΕ, η Γερμανίδα καγκελάριας **Άνγκελα Μέρκελ** δείχνει ότι θα ήθελε να βοηθήσει τον Κάμερον. Αλλά δέχεται έντονες επικρίσεις μέσα στη Γερμανία όπου τα βασικά κόμματα υποστηρίζουν την υποψηφιότητα Γιουνκέρ. Το ισχυρό περιοδικό **Der Spiegel** έφτασε στο σημείο να πει ότι η Βρετανία πρέπει να αποφασίσει “αν θα ακολουθήσει τους κανόνες ή θα φύγει”.

Μια ομάδα κεντροαριστερών διανοούμενων με επικεφαλής τον φιλόσοφο **Γιούργκεν Χάμπερμας** και τον κοινωνιολόγο των Εργατικών **Τόνι Γκίντενς** έχουν συσπειρωθεί υπερασπίζοντας τον Γιουνκέρ. Σε ένα γράμμα που δημοσιεύτηκε στον **Γκάρντιαν** και αλλού την περασμένη βδομάδα, επικαλούνται την Συνθήκη της Λισαβόνας του 2007 για να υποστηρίξουν ότι ο διορισμός του Γιουνκέρ “θα αποκαταστήσει την κυριαρχία των πολιτών της Ευρώπης” και ότι οι Ευρωεκλογές αποτέλεσαν “τη γέννηση της δημοκρατίας στην πολιτική μέσα στην ΕΕ”.

Αυτό είναι εξωφρενικό σε πολλά επίπεδα. Οι συγκεκριμένοι διανοούμενοι αγνοούν το γεγονός ότι οι περισσότεροι “πολίτες της Ευρώπης” δεν έχουν ιδέα για το ποιος είναι ο Γιουνκέρ και ότι, ακόμα κι αν πήγαν να ψηφίσουν, πολλοί υποστήριξαν κόμματα που είναι, σε διαφορετικό βαθμό, εχθρικά με την ΕΕ.

Όσο για τη συνθήκη της Λισαβόνας, είναι μία καινούργια βερσιόν του Ευρωσυντάγματος που απορρίφθηκε τρανταχτά στα δημοψηφίσματα της Γαλλίας και της Ολλανδίας το 2005.

Τη μοναδική φορά που η Συνθήκη της Λισαβόνας τέθηκε σε λαϊκή ψήφο, στην Ιρλανδία το 2008, ηττήθηκε ξανά. Ο Γιουνκέρ και η υπόλοιπη ευρωπαϊκή ελίτ επέμεναν ότι η Συνθήκη έπρεπε να μπει σε δεύτερο δημοψήφισμα και, με την απειλή της κρίσης της ευρωζώνης, εκβίασαν τους Ιρλανδούς να ψηφίσουν ΝΑΙ. Αυτού του είδους οι εξαναγκασμοί τροφοδότησαν το μαζικό αντι-ΕΕ ρεύμα.

Φτηνοί συμβιβασμοί

Κατά μία έννοια, η όλη ιστορία με τον Γιουνκέρ είναι επιπέδου φτηνών συμβολισμών. Το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο δεν έχει κάποια δύναμη και, κατά τη διάρκεια της κρίσης της ευρωζώνης, ο πρόεδρος της Κομισιόν Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο μετατράπηκε σε απλό υπάλληλο της Μέρκελ και των άλλων ηγετών των μεγάλων χωρών-μελών.

Παραμένει ωστόσο σοκαριστικό ότι ο Αλέξης Τσίπρας, ο ηγέτης του ΣΥΡΙΖΑ (του συνασπισμού της ριζοσπαστικής αριστεράς) στην Ελλάδα, έκανε επίσης δηλώσεις υποστήριξης στον Γιουνκέρ. Λίγες μόνο βδομάδες πριν, ο Γιουνκέρ είπε ότι ο Τσίπρας, που ήταν ο υποψήφιος του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς για την προεδρία της Κομισιόν, είναι ακατάλληλος για πρωθυπουργός της Ελλάδας.

Γιατί λοιπόν τώρα ο Τσίπρας γυρνά και το άλλο μάγουλο; Ο Γιουνκέρ ήταν ένθερμος υποστηρικτής της λιτότητας στην Ελλάδα -σε μία από τις συνόδους κορυφής υπονόησε με χειρονομία του ότι θα πέσει πέλεκυς αν η Αθήνα δεν ακολουθούσε όσα της υποδείκνυαν.

Στο απόγειο της οικονομικής κρίσης το 2011-12, ο ΣΥΡΙΖΑ αρνήθηκε να υποστηρίξει την έξοδο από το ευρώ, επιχειρηματολογώντας πως είναι δυνατόν να σταματήσει η λιτότητα μεταρρυθμίζοντας την ΕΕ. Τώρα ο Τσίπρας μοιάζει να προσπαθεί να καθουσιάζει τα μεγάλα κτήνη στην ζούγκλα της ΕΕ ότι θα είναι το καλό παιδί που σέβεται τους κανόνες του παιχνιδιού. Μόνο που έτσι η άκρα δεξιά θα συνεχίσει να μονοπωλεί το αντι-ΕΕ ρεύμα.

Άλεξ Καλλινίκος

● Ο Άλεξ Καλλινίκος θα είναι ομιλητής στον Μαρξισμό 2014 το Σάββατο 28/6 στις 7μμ με θέμα: “Όχι στην Ευρώπη της λιτότητας και του ρατσισμού”

Αντίσταση στις συγχωνεύσεις σχολείων

ΑΘΗΝΑ

Με κινητοποίηση άνοιξε το πρώτο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας μετά τις εκλογές, την Πέμπτη 5/6. Δεκάδες εκπαιδευτικοί, γονείς και αλληλέγγυοι συγκεντρώθηκαν μετά από κάλεσμα της “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας” στην είσοδο του δημαρχείου για να διαμαρτυρηθούν για την λαίλαπα των συγχωνεύσεων των σχολείων.

“Τις προηγούμενες μέρες γυρίσαμε σε σχολεία, σε συνελεύσεις συλλόγων γονέων στα σχολεία που συγχωνεύονται. Συζητήσαμε με πολλούς γονείς και εκπαιδευτικούς καλώντας τους στην κινητοποίηση έξω από το δημαρχείο. Ειδικά στο δεύτερο διαμέρισμα υπάρχουν 40 σχολεία που συγχωνεύονται. Πάνω από 40 γονείς από τους συλλόγους γονέων της περιοχής ήρθαν και στο κοινοτικό συμβούλιο ζητώντας να βγει ψήφισμα ενάντια στις συγχωνεύσεις. Η ανησυχία είναι μεγάλη και για τις θέσεις εργασίας και για την ποιότητα της εκπαίδευσης από το Σεπτέμβρη αφού ετοιμάζονται να στοιβάξουν μέχρι 28 μαθητές σε κάθε τάξη”, τόνισε μιλώντας στην Ε.Α. η **Τάνια Βριζάκη**, κοινοτική σύμβουλος με την “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας”. “Το επόμενο χρονικό διάστημα, είτε είμαστε μέσα σε διαμερισματικά συμβούλια είτε όχι, πρέπει να απλώσουμε αυτόν τον συντονισμό. Για να μπλοκάρουμε τις συγχωνεύσεις των σχολείων και την διάλυση όλων των κοινωνικών δομών και υπηρεσιών στις γειτονιές. Αλλά ειδικά τώρα που θα υπάρχουν χρυσαυγίτες σε όλα τα διαμερισματικά, θα πρέπει να έχουμε παντού παρουσία και να μπλοκάρουμε την προσπάθειά τους να επιβάλουν την νομιμοποίησή τους και να σπείρουν τον τρόμο”.

Απέφυγαν

Αργότερα, για άλλη μια φορά, ο Καμίνης και η παράταξή του, παρά του ότι στα λόγια επέμεναν να επαναλαμβάνουν την ανησυχία τους για τις συγχωνεύσεις, απέφυγαν να πάρουν οποιαδήποτε απόφαση στήριξης του αγώνα ενάντια στην διάλυση της δημόσιας παιδείας. Το ίδιο συνέβη και στο θέμα των εκατοντάδων συμβασιούχων του Δήμου Αθήνας που κατέκλυσαν την αίθουσα ζητώντας από την παράταξη της πλειοψηφίας να πάρει θέση για την επαναπρόσληψή τους μετά και την δικαστική απόφαση που τους δικαιώνει.

“Μάλλον ο Δήμαρχος Καμίνης δεν πήρε το μήνυμα των εκλογών. Και στους δυο γύρους ο απλός εργαζόμενος κόσμος έστειλε ένα ηχηρό μήνυμα. Τέρμα τα μνημόνια, τέρμα οι πολιτικές των απολύσεων, των ξεπουλημάτων, της φτώχειας. Να επιστρέψουν πίσω όλοι οι απολυμένοι για να μπορέσει ο Δήμος να δουλέψει προς όφελος όλων των κατοίκων αυτής της πόλης”, τόνισε στην τοποθέτησή του στο Δ.Σ. ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας”. “Δεν θέλουμε ένα δήμο στο πλευρό των κατασκευαστικών και των μεγάλων συμφερόντων αλλά στο πλευρό των απλών καθημερινών ανθρώπων που βλέπουν την ζωή τους να διαλύεται από την κρίση και τα μνημόνια”.

Κυριάκος Μπάνος

Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις ενάντια στις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων που επιχειρεί να επιβάλλει το Υπουργείο Παιδείας. Την Τετάρτη 11/6 η Ομοσπονδία Ενώσεων Συλλόγων Γονέων Μαθητών καλεί σε συγκέντρωση στις 6.30 το απόγευμα έξω από τη Βουλή.

Την ίδια μέρα ο Σύλλογος Δασκάλων «Περικλής» έχει κηρύξει στάση εργασίας από τις 8πμ έως τις 10πμ, ενώ καλεί σε συγκέντρωση στο 1ο-6ο Δημοτικό στο Χολαργό. Ο Σύλλογος Δασκάλων **Νίκαιας** καλεί σε στάσεις εργασίας από την Τρίτη μέχρι την Πέμπτη 10-12/6 τόσο ενάντια στις συγχωνεύσεις όσο και σαν αντίδραση στις απειλές του Περιφερειακού Διευθυντή ότι θα φέρει την αστυνομία απέναντι στους γονείς που κινητοποιούνται. Οι γονείς είχαν προχωρήσει σε καταλήψεις των σχολείων, ενώ την Πέμπτη 5/6 γονείς από τους δήμους της Νίκαιας, του Κερατσινίου και του Κορυδαλλού οργάνωσαν συναυλία στην πλατεία Σπάθα. Νέα συγκέντρωση στην **Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής** θα γίνει την Πέμπτη 12/6 στις 10 το πρωί.

Όλη την προηγούμενη εβδομάδα δάσκαλοι και γονείς οργάνωσαν αντίστοιχες κινητοποιήσεις. Την Τετάρτη 4/6 οι Σύλλογοι Δασκάλων «**Α' Αθηνών**», «**Παρθενώνας**», «**Αθηνά**», «**Αριστοτέλης**» και «**Μακρυγιάννης**» μαζί με Ενώσεις και Συλλόγους Γονέων πραγματοποίησαν συγκέντρωση στην Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Αττικής. Για άλλη μια φορά τα ΜΑΤ επιτέθηκαν στον κόσμο που ζητούσε να συναντηθεί με τον Περιφερειακό Διευθυντή. Μετά από πολλές προσπάθειες, η αστυνομία αποχώρησε και η συνάντηση έγινε.

ΝΙΚΑΙΑ

Ενα πλούσιο πρόγραμμα δράσης, στο κέντρο όλων των μαχών που ανοίγουν κεντρικά και τοπικά ενάντια σε μνημόνια-κυβέρνηση-νεοναζί, αποφάσισε η συνέλευση της δημοτικής αντικαπιταλιστικής κίνησης “Ανταρσία στην Κοκκινιά της προσφυγιάς και της αντίστασης” το περασμένο Σάββατο. Ήταν η πρώτη συνέλευση των μελών της κίνησης μετά τις πρόσφατες εκλογές και το επιτυχημένο αποτέλεσμα -με την εκλογή της επικεφαλής του σχήματος Κατερίνας Θωίδου στο δημοτικό συμβούλιο Νίκαιας-Ρέντη- ήταν αυτό που έδινε τον τόνο.

Ήδη στις τρεις βδομάδες που έχουν περάσει από τις εκλογές, τα μέλη του σχήματος δεν έχουν χάσει ούτε μία από τις κινητοποιήσεις των γονιών, των εκπαιδευτικών και των μαθητών στη γειτονιά ενάντια στις συγχωνεύσεις των σχολείων, ενώ κυκλοφόρησαν και προκήρυξη για το θέμα, στηρίζοντας τον αγώνα για να μην περάσει η νέα μνημονιακή επίθεση στη δημόσια παιδεία. Στη συνέλευση του Σαββάτου, η μάχη αυτή συζητήθηκε πολύ και αποφασίστηκε να βγουν νέα υλικά: αφίσσα ενάντια στις συγχωνεύσεις που να κολληθεί παντού καθώς και μία ακόμα ανακοίνωση που να συνδέει τις συγχωνεύσεις με τα σχέδια για ακόμα μεγαλύτερη ιδιωτικοποίηση της δημόσιας Παιδείας και το πώς ανατρέπονται. Στο πρόγραμμα μπήκε επίσης η στήριξη των κινητοποιήσεων της 11ης Ιούνη, στον ένα χρόνο από το “μαύρο” στην ΕΡΤ.

Μεγάλο μέρος της συζήτησης αφιερώθηκε και στις πρωτοβουλίες στο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό μέτωπο, που αναδείχτηκε ως κεντρικό από το σχήμα καθ’ όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και έπαιξε βασικό ρόλο στο επιτυχημένο του αποτέλεσμα. Ξαν πρώτο βήμα αποφασίστηκε η στήριξη της κινητοποίησης στα δικαστήρια στις 12 Ιούνη για να αθωωθούν οι τρεις της Εργατικής Αλληλεγγύης, ανάμεσά τους και η **Κατερίνα Θωίδου**, που διώκονται με χρυσαυγίτικη μήνυση. Και σαν επόμενο, η διοργάνωση μιας μεγάλης εκδήλωσης στη

Οι μικροί μαθητές συμμετέχουν μαζικά στις κινητοποιήσεις

Οι απαντήσεις του Περιφερειακού Διευθυντή ήταν στην ουσία τους κοροϊδία για τους παρευρισκόμενους αφού δεν δέχτηκε να δεσμευτεί σε οτιδήποτε. Όπως αναφέρει το Δελτίο Τύπου των δασκάλων μετά από τη συνάντηση: «Οι θέσεις εργασίας που θα χαθούν είναι πάρα πολλές. Εκπαιδευτικοί που είναι απαραίτητοι για τη λειτουργία των σχολείων. (...) Το επόμενο βήμα είναι οι συμπιέξεις τμημάτων ξεκινώντας από τα νέα τμήματα της πρώτης τάξης του Σεπτεμβρίου που το υπουργείο θα επιδιώξει να κλείσει 25άρια και 27άρια τμήματα για να ισορροπήσει τη νέα οργανικότητα με τη λειτουργικότητα των σχολείων. Έτσι όμως υποβαθμίζεται ακόμα περισσότερο η δημόσια εκπαίδευση και κινδυνεύει και η ασφάλεια και η υγεία των μαθητών.

Σε πολλά σχολεία δεν υπάρχουν τμήματα ένταξης και δάσκαλοι για παράλληλη στήριξη για να καλύψουν τις ανάγκες των μαθητών. Υπάρχει ανάγκη ίδρυσης νέων σχολείων και όχι συγχώνευσης ή κατάργησης αυτών που υπάρχουν. Δεν πρόκειται να σταματήσουν οι κινητοποιήσεις, αν δεν παρθούν πίσω όλες οι συγχωνεύσεις και οι υποβιβασμοί».

Κινητοποίηση στην Περιφερειακή Διεύθυνση έγινε και την Παρασκευή 6/6. Τοπικές κινητοποιήσεις έγιναν στον Πειραιά, στην Πετρούπολη, στο Γκύζη, στα σχολεία του Ερυθρού, ενώ την Τρίτη 10 Ιούνη το απόγευμα είχε προγραμματιστεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην πλατεία Γαρδένιας στου **Ζωγράφου**.

Νεκτάριος Δαργάκης

γειτονιά από κοινού με την τοπική ΚΕΕΡΦΑ και άλλους φορείς και συλλογικότητες που θα δώσει συνέχεια στη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους νεοναζί.

Τέλος, εκλέχθηκε συντονιστικό του σχήματος, ορίστηκαν ομάδες παρακολούθησης των συνεδριάσεων του δημοτικού συμβουλίου και των επιτροπών του δήμου, ενώ αποφασίστηκε η διοργάνωση πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης το Σάββατο 21 Ιούνη.

Έδρα για την “Ανυπότακτη Κρήτη”

Με έναν ακόμα σύμβουλο, στην περιφέρεια της Κρήτης, ενισχύονται οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Σύμφωνα με την επίσημη ανακήρυξη των αποτελεσμάτων των αυτοδιοικητικών εκλογών από το Πρωτοδικείο Ηρακλείου, η “Ανυπότακτη Κρήτη – Αντικαπιταλιστική Αριστερή Παρέμβαση” με επικεφαλής το Γιάννη Κυριακάκη καταλαμβάνει πλέον μία έδρα στο νέο περιφερειακό συμβούλιο.

“Ευτυχώς ακόμη τα αποτελέσματα εκδίδονται από τα δικαστήρια και όχι από τη Singular κι έτσι διαβάζονται και τηρούνται στοιχειωδώς οι νόμοι”, αναφέρει η ανακοίνωση του αντικαπιταλιστικού σχήματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. “Μετά από αυτό αποκαταστάθηκε μια αδικία σε βάρος των 8.204 ψηφοφόρων μας που θα έχουν εκπροσώπηση στο νέο περιφερειακό συμβούλιο”.

Με αυτή την απόφαση, οι εκλεγμένοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις περιφέρειες ανεβαίνουν στους οχτώ. Ενώ ανοίγει ο δρόμος για να αποκατασταθούν αντίστοιχες αδικίες σε βάρος κι άλλων σχημάτων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς όπως για παράδειγμα της δημοτικής κίνησης “Ανταρσία στα Χανιά”, που έχει ήδη ανακοινώσει την προσφυγή της για το θέμα στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια.

Απεργιακό “καλωσόρισμα” ετοιμάζουν οι υγειονομικοί στον πρώην τσεκουροφόρο επενίτη και νέο, ακροδεξιό, υπουργό Υγείας, Μάκη Βορίδη, με την πανελλαδική απεργία στις 18/6. Απεργιακό συλλαλητήριο θα πραγματοποιηθεί στο υπουργείο Υγείας στις 12μες. Λίγες μέρες πριν, στις 14/6, το Συντονιστικό των Νοσοκομείων θα πραγματοποιήσει πανελλαδική συνέλευση στις 5μμ στο αμφιθέατρο του Αγ.Σάββα, ενώ με ανακοίνωσή του καλεί στην απεργία στις 18/6 αλλά και στις κινητοποιήσεις στις 11/6 για τον ένα χρόνο από το “μαύρο” στην ΕΡΤ.

Η μαζική επιτυχία και το άπλωμα της απεργίας μπορεί να γίνει αφετηρία για έναν απεργιακό ξεσηκωμό διάρκειας στην Υγεία αλλά και σε όλο το δημόσιο, ενάντια στα μέτρα των αξιολογήσεων, των απολύσεων και περικοπών, το νέο γύρο κλεισιμάτων και ιδιωτικοποιήσεων. Η Εργατική Αλληλεγγύη, δίνει όλες τις δυνάμεις για την καλύτερη οργάνωσή της με προκήρυξη η οποία μεταξύ άλλων αναφέρει:

“Στα νοσοκομεία τα λεφτά των ετήσιων προϋπολογισμών στερεύουν. Η έλλειψη προσωπικού φτάνει την εντατικοποίηση στο κόκκινο και την λειτουργία των νοσοκομείων στα όρια τους. Μπροστά μας έρχεται νέος γύρος από συγχωνεύσεις - καταργήσεις Νοσοκομειακών Μονάδων, κρεβατιών, κλινικών και οργανικών θέσεων. Ενω η ιδιωτικοποίηση των υποστηρικτών υπηρεσιών απλώνεται και επιταχύνεται, τα απογευματινά χειρουργεία έρχονται να βάλουν την λογική του κέρδους ακόμα πιο βαθιά στην δημόσια υγεία και το κόστος στην τσέπη των ασθενών.

Η “αξιολόγηση” του Μητσοτάκη έχει ήδη προκαλέσει την καθολική αντίδραση των συνα-

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Απεργία 18 Ιούνη

δέλφων στην υγεία αλλά και σε όλο το δημόσιο, πυροδοτώντας τη μαζική συμμετοχή τους στις γενικές συνελεύσεις και την υιοθέτηση αγωνιστικών αποφάσεων.

Η ανατροπή αυτών των σχεδίων απο τους αγώνες μας είναι μονόδρομος και ξεκινάει εδώ και τώρα.

Στις 11 Ιουνίου ένα χρόνο από «το μαύρο» στην ΕΡΤ, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ συνεχίζουν τον αγώνα και μας καλούν σε πανεργατική κινητοποίηση, μαζί με τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, τους σχολικούς φύλακες, τους διαθέσιμους εκπαιδευτικούς που

παλεύουν για να γυρίσουν πίσω στις δουλειές τους, μαζί με μια σειρά πρωτοβάθμια σωματεία και ομοσπονδίες.

Στην παιδεία οι εκπαιδευτικοί παραμένουν στις επάλξεις για να μην απολυθεί κανένας, ταυτόχρονα δίνουν μάχη μαζί με τους γονείς για να μην περάσει το κλείσιμο και οι συγχωνεύσεις εκατοντάδων σχολείων που θα σημαίνει νέες διαθεσιμότητες εκπαιδευτικών και παιδιά στοιβαγμένα στις αίθουσες.

Η πανυγειονομική απεργία στις 18/6 μπορεί να γίνει απεργιακός σταθμός για όλα τα εργατικά κομάτια που παλεύουν. Όλοι αυτοί οι κλά-

Καθαρίστριες: “Ούτε βήμα πίσω”

Μαζική συγκέντρωση στον Άρειο Πάγο πραγματοποιούσαν το μεσημέρι της Τρίτης 10/6, οι αγωνιζόμενες καθαρίστριες μαζί με σχολικούς φύλακες, διαθέσιμους εκπαιδευτικούς και πολλές δεκάδες ακόμα συμπαραστάτες από μια σειρά χώρους. Μέσα στη δικαστική αίθουσα εκδικαζόταν η προσφυγή του υπουργείου Οικονομικών ενάντια στη δικαιοτική για τις καθαρίστριες απόφαση, που ακυρώνει τις διαθεσιμότητες και διατάσσει την επιστροφή τους στη δουλειά.

Μια απόφαση που παρότι άμεσα εκτελεστέα, το υπουργείο Οικονομικών ποτέ δεν σεβάστηκε. Η συγκέντρωση είχε ξεκινήσει από τα ξημερώματα της ίδιας μέρας έξω από το υπουργείο Οικονομικών, με τα συνθήματα των καθαριστριών να δίνουν το δικό τους σχόλιο για τον ανασχηματισμό: “Στουρνάρας, Παναγιωτόπουλος, Άδωνις, Αρβανιτόπουλος, Θεοχάρης... απολύθηκαν!” και “Γκίκα – Σαμαρά, ακούστε το καλά, αυτές οι απολύσεις θα μείνουν στα χαρτιά!”.

Τελικά η απόφαση του Αρείου Πάγου αναμένεται να ανακοινωθεί μέχρι την Πέμπτη 12/6, όπως ενημέρωσε ο δικηγόρος των καθαριστριών μετά το τέλος της διαδικασίας.

“Εμείς ό,τι και να πει το δικαστήριο θα συνεχίσουμε τον αγώνα. Με-

τά από τόσους μήνες δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω” μας λέει η **Σεβαστή Αϊναλόγου** καθαρίστρια του υπ.Οικονομικών από τη Θεσσαλονίκη. “Μένουμε στο δρόμο μέχρι τελικής δικαίωσης”, συνεχίζει η **Ευαγγελία Αλεξάκη**. “Μέχρι να γυρίσουμε όλες στη δουλειά δεν κάνουμε ούτε βήμα πίσω”.

Αποχαιρέτησαν τον Θεοχάρη

Της συγκέντρωσης της Τρίτης, είχε προηγηθεί ένα μαζικό συλλαλητήριο συμπαράστασης την Πέμπτη 5/6. Μόλις είχε ανακοινωθεί η παραίτηση του γραμματέα του υπουργείου Θεοχάρη και οι καθαρίστριες γεμάτες αυτοπεποίθηση, τον “αποχαιρετούσαν” με ένα ακόμα ευρηματικό τετράστιχο. “Οι καθαρίστριες δεν σκύβουν το κεφάλι – φωνάζαμε, δεν άκουγες – Αντίο Θεοχάρη”. Το παρών στο πλευρό των καθαριστριών έδωσαν για μια ακόμη φορά, οι εργαζόμενοι της **ΕΡΤ**, του **ΥΠΠΟ**, της **Ιντρακόμ**, η **Συνάντηση Εργατικής Αντίστασης**, οργανώσεις της αριστεράς και φυσικά οι συγγάτοικοί τους στην κατασκήνωση της Καρ.Σερβίας, **εκπαιδευτικοί** και **σχολικοί φύλακες**, ενώ ακολούθησε συναυλία στο Σύνταγμα με πολλούς καλλιτέχνες.

“Μετά από 9 μήνες καθημερινού

αγώνα στο δρόμο, η αλληλεγγύη που έχουμε δεχτεί είναι τόση που μας έχει δώσει μεγάλη δύναμη. Δεν μπορώ να περιγράψω τη βοήθεια και την αλληλεγγύη του κόσμου. Απλοί άνθρωποι που περνάνε από την Καραγώργη Σερβίας, για να μας σφίξουν το χέρι. Νέα παιδιά που δεν έχουν να μας δώσουν παρά μόνο τα δύο ευρώ του καφέ τους. Για μας αυτή είναι η δύναμη για να συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα για τη δουλειά και την αξιοπρέπεια μας” μας λέει η καθαρίστρια **Δήμητρα Μανώλη**, καθισμένη σε καροτσάκι με το πόδι της σε νάρθηκα, αποτέλεσμα της επίθεσης των ΜΑΤ, δυο μέρες πριν.

“Πριν μερικές μέρες, κάναμε κατάληψη έξω από το υπουργείο ζητώντας το αυτονόητο. Να εφαρμοστεί η απόφαση του δικαστηρίου που μας δικαιώνει και λέει να γυρίσουμε πίσω στις δουλειές μας. Αντί γι’ αυτό βιώσαμε για μία ακόμη φορά, τη βία πάνω στα σώματά μας. Δεν φοβηθήκαμε και δεν φοβόμαστε. Αυτό θέλω να πω και στον κόσμο. Να μην φοβάται. Να διεκδικεί, να αγωνίζεται, αν όχι για τους ίδιους, για το μέλλον των παιδιών μας. Για να αρχίσουν τα παιδιά μας να ξανακάνουν όνειρα”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΣΠΑΙΝΤΕΡ

Απεργία και κατάληψη

Σε απεργία και κατάληψη έχουν προχωρήσει οι μεταλλεργάτες της **SPIDER AE** από τη Δευτέρα 2/6 με αίτημα να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους. Τη μέρα που ξεκίνησαν, ο εργοδότης Πέτσιος τους χρώσταγε μέχρι και 9 μηνιάτικα με τη δικαιολογία πως η επιχείρηση δεν έχει χρήματα, αλλά τρεις μέρες μετά “βρέθηκαν” για την αποπληρωμή ενός μήνα και εκεί ξεκίνησε και η σκληρή προσπάθεια της εργοδοσίας να διασπάσει τους εργαζόμενους για να λήξουν την απεργία.

Οι εργάτες όμως συνεχίζουν απέναντι στους εκβιασμούς της εργοδοσίας πως “όσο συνεχίζεται η απεργία το εργοστάσιο κινδυνεύει να κλείσει”, γιατί τόσα χρόνια ξέρουν τι παράγουν και πόσα εκατομμύρια έχει στείλει ο Πέτσιος στην Ελβετία. Στις συζητήσεις που κάνουμε με τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης, αρκετοί εργάτες μας λένε πως αν δεν μπορεί να το κρατήσει το αφεντικό μπορούμε εμείς που το δουλεύουμε, αν δεν έχει λεφτά να μας δώσει, ας πάρουμε το εργοστάσιο.

Σήμερα όμως χρειάζονται άμεση στήριξη και από τους υπόλοιπους χώρους. Μέχρι την Τετάρτη 4/6 απεργούσαν και οι εργάτες της Γενικής Ανακύκλωσης που είναι επίσης του Πέτσιου με αίτημα την ένταξή τους στα βαρέα και ανθυγιεινά. Βρίσκονταν μαζί στην απεργιακή φρουρά, αλλά οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ που ελέγχουν το συγκεκριμένο χώρο έκλεισαν την απεργία, μετά την απλή δέσμευση του αφεντικού. Έκπληξη μας προκάλεσε πως τη στιγμή που το ΠΑΜΕ κλείνει την απεργία στο ένα κομμάτι της επιχείρησης καταγγέλλει την ηγεσία του σωματείου Μετάλλου (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) πως είναι με την εργοδοσία, ενώ εδώ και μια εβδομάδα αρνείται να συνεδριάσει η διοίκηση του ΕΚΙ για να προχωρήσουμε σε πανγιαννιώτικη απεργία.

Εμείς απ’τη μεριά μας θα συνεχίσουμε τη προσπάθεια να συνεχιστεί και να συντονιστεί η απεργία και με τα υπόλοιπα κομμάτια που παλεύουν, τόσο στη ΒΙΠΕ που η απλήρωτη εργασία έχει γίνει καθεστώς, όσο και στο δημόσιο που παλεύουν κόντρα στην αξιολόγηση και τις απολύσεις.

Λουίζα Γκίκα

Αλύγιστοι μέχρι τη νίκη!

Ένα χρόνο πριν λέγαμε με αφορμή το λουκέτο στην ΕΡΤ, ότι από το κίνημα δεν μπορεί να μας απολύσει κανένας. Ένα χρόνο μετά είμαστε παρόντες με ελεύθερο αυτοδιαχειριζόμενο πρόγραμμα, που παρά τις δυσκολίες που έχει συσσωρεύσει ένας χρόνος αγώνα και οικονομικών προβλημάτων, δίνει φωνή σε κλάδους που αγωνίζονται και παράλληλα δίνει σάρκα και οστά σε ένα πείραμα που δεν έχει όμοιο του σε παγκόσμια βάση. Στον αντίποδα, ο πανικός της κυβέρνησης για την κατρακύλα της.

Κι όμως θα μπορούσαμε να είχαμε τελειώσει νωρίτερα με τη συγκύβερνηση της τρούικανής αθλιότητας, γιατί όσο κερδίζουν χρόνο επιχειρούν νέες προβοκάτσιες.

Τον Ιούνιο του 2013 σειρά ομοσπονδιών από διάφορους κλάδους εκτός ΜΜΕ και με διάφορες πολιτικοσυνδικαλιστικές πλειοψηφίες, διακήρυξαν και σωστά ότι πρέπει να γενικευτεί με αφορμή την ΕΡΤ,

ο απεργιακός αγώνας.

Στην πραγματικότητα δεν το έκαναν ποτέ, όποτε κινητοποιούνταν ο ένας κλάδος, οι υπόλοιποι δεν έμπαιναν σε κίνηση, αλλά κατέβαζαν ταχύτητες. Έτσι ΟΛΜΕ, ΠΟΕ-ΟΤΑ, ΔΕΗ, νοσοκομεία, ιδιωτικοί υπάλληλοι, κλπ έδιναν τις μάχες τους στην ουσία αποκομμένοι και συχνά με τις ηγεσίες των ομοσπονδιών τους πολύ πίσω από την πρώτη γραμμή της μάχης. Για παράδειγμα, οι Λευκές Νύχτες που την τιμή του κλάδου των υπαλλήλων έσωσαν πρωτοβάθμια σωματεία. Τα νοσοκομεία, όπου η διαρκής απειλή στην κυβέρνηση έρχεται από συντονισμούς πρωτοβάθμιων σωματείων και όχι την ΠΟΕΔΗΝ. Ή τους δήμους όπου οι μάχες και οι καταλήψεις συγκεκριμένων σωματείων κράτησαν κόσμο στη δουλειά, όπως στο Δήμο Νέας Ιωνίας και όχι τα επικοινωνιακά εφέ με πέταγμα φραπέδων στον Φούχτελ.

Κι όμως η χρονιά έδειξε ότι

υπάρχει ένα πολύτιμο και μάχιμο δυναμικό σε όλους τους χώρους που δεν περιμένει τις εκλογές μήπως και αλλάξει η ζωή του (αυτό το περιμένουν και όσοι πέρασαν στη ΔΤ, βλέποντας ότι ήταν «άνθρακας ο θησαυρός» και άρχισαν τα διπλωμάματα στο ΣΥΡΙΖΑ, που υπενθυμίζουμε στην ΕΣΗΕΑ, έκανε από κοινού προεδρείο με τη συγκυβέρνηση ΜΕΤΑ το λουκέτο στην ΕΡΤ).

Ανατροπή της συγκυβέρνησης και των μνημονίων σημαίνει απεργιακό ξέσπασμα, συλλογική δράση και όχι αναμονές και φρούδες ελπίδες για «σωτήρες». Αυτή τη μάχη συνεχίζουμε ένα χρόνο μετά γνωρίζοντας καλά ποιοι ήταν στο πλευρό με συνέπεια.

Συνεχίζουμε γιατί ηττημένος είναι μόνο όποιος σταματάει να παλεύει.

Νάσος Μπράτσος,
δημοσιογράφος, μέλος της συντακτικής ομάδας της ιστοσελίδας
www.ertopen.com

Μόνο με αγώνα αλλάζουν τα πράγματα. Με τίποτα άλλο. Αν δεν συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα που ξεκινήσαμε εδώ κι ένα χρόνο, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα. Είμαστε όλοι μαζί και πάμε για να νικήσουμε.

Ορπίνια Γαλέου
εργαζόμενη ΕΡΤ

Συμπληρώνουμε ένα χρόνο αγώνα κι αντίστασης. Ξεκινήσαμε ως η πρώτη τόσο μεγάλη ομαδική απόλυση. Τώρα προσπαθούμε να συσπειρωθούμε και να συντονιστούμε όλες οι απολυμένες ομάδες από τους διάφορους εργασιακούς χώρους. Συμπαραστεκόμαστε στις καθαρίστριες, στους διαθέσιμους και σε όλους τους απολυμένους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Η προοπτική μας είναι η ενωμένη αντίσταση κι ο ενωμένος αγώνας μέχρι τη νίκη. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί από μόνος του. Το εργατικό κίνημα ενωμένο μπορεί να τους ανατρέψει, για να δικαιωθούν οι ζωές μας.

Άννα Τσινίκα
εργαζόμενη ΕΡΤ

Εμείς θα πάμε όσο πάει. Θα συνεχίσουμε μέχρι να νικήσουμε ή να χαθούμε εντελώς. Δεν υπάρχει πίσω. Είναι θέμα δημοκρατίας. Πρώτα θέμα δημοκρατίας και μετά μεροκάματου. Πρέπει να δείξουμε το δρόμο στα παιδιά μας. Τα χρόνια που έρχονται θα είναι πολύ δύσκολα. Πρέπει να τους δείξουμε πώς να παλεύουν. Αυτοί που κάνουνε κουμάντο, έχουν σκληρά σχέδια για τα παιδιά μας. Πρέπει να τα μάθουμε να είναι τίμια, ειλικρινή και να δίνουν αγώνες. Να τους δείξουμε ότι δεν υπάρχει μόνο το κέρδος. Να αναδείξουμε την αλληλεγγυή που μας κράτησε όρθιους μέχρι τώρα και φαίνεται ότι ο κόσμος θα είναι μαζί μας για πολύ ακόμη. Πρέπει να πάρουν κι ένα μάθημα κι αυτοί που βγάζουν τις αποφάσεις και μας βλέπουν μόνο σαν νούμερα, όχι σαν ανθρώπους. Ευχαριστούμε κι εσάς και την εφημερίδα σας για την βοήθεια που έχετε προσφέρει.

Θοδωρής Φραδέλος, ΕΡΑ Πάτρας

Αντέχουμε ένα χρόνο ζωντανοί, παρόλες τις αντίξοες συνθήκες που αντιμετωπίζουμε συνεχώς. Κρατάμε ζωντανή όλη την περιφέρεια. Οι περιφερειακοί σταθμοί της ΕΡΑ είναι ανοιχτοί και δουλεύουν με μεγάλη βοήθεια τόσο από τους συναδέλφους της Αθήνας όσο κι από τις τοπικές κοινωνίες, οι οποίες έχουν στηρίξει πάρα πολύ αυτόν τον αγώνα. Το ίδιο και τα ραδιόφωνα της Αθήνας που εκπέμπουν μέσω του ertopen.com. Θα συνεχίσουμε γιατί βλέπω αυτή τη στιγμή το κίνημα που ξεσηκώνεται όσο πάει και μεγαλώνει ενάντια σε αυτή την κυβέρνηση κι αυτό το καθεστώς που προσπαθεί να καταλύσει κάθε έννοια δημοκρατίας. Αν κάτι μάθαμε από αυτόν τον ένα χρόνο είναι ότι πρέπει να είμαστε αλληλέγγυοι με όλους τους εργαζόμενους που αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα. Η αλληλεγγυή είναι το όπλο μας.

Συνεχίζουμε, με επόμενο σταθμό τις 11 Ιούνιο. Το πρωί θα είμαστε στο συλλαλητήριο ενάντια στις απολύσεις και τις διαθεσιμότητες, στην πλατεία Κλαυθμώνος και το απόγευμα όλοι μαζί συγκεντρωνόμαστε στο Ραδιομέγαρο της Αγ. Παρασκευής για τη συμπλήρωση ενός χρόνου αγώνα. Είναι απίστευτο και συγκινητικό και για μας ακόμα ότι φτάσαμε ένα χρόνο μετά, με όλες αυτές τις δυσκολίες, να κρατάμε ακόμα.

Καλλιρρόη Διονυσίου, εργαζόμενη ΕΡΤ

11/6/13 χιλιάδες στο Ραδιομέγαρο την πρώτη μέρα του "μαύρου"

7/11/13 εισβολή των ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο

17/11/13 μαζικό παρών στη διαδήλωση του Πολυτεχνείου

22/3/14 Αντιφασιστική ΕΤ3

11 Ιούννη όλοι στο δρόμο

Ένας χρόνος συμπληρώνεται στις 11/6, από την ημέρα που ο Σίμος Κεδίκογλου ανακοίνωνε σε ζωντανή μετάδοση την απόλυση των δυόμιση χιλιάδων εργαζομένων της EPT και το κλείσιμο της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης. Ταυτόχρονα ξεκίνησε το γράψιμο μιας ιστορικής σελίδας για το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα και διεθνώς. Η άμεση αντίσταση, η κατάληψη, η συλλογική διαχείριση του χώρου εργασίας, το ξεπέρασμα των δυσκολιών, η διάρκεια, η συμπαράσταση, από εκείνη την ημέρα έγιναν έννοιες με ονοματεπώνυμο. Την ημέρα εκείνη άρχισε να χτίζεται ένα παράδειγμα στο οποίο έμελλε να αναφέρονται χιλιάδες εργαζόμενοι κι εργαζόμενες, όταν ερχόταν η ώρα να δώσουν κι οι ίδιοι τη μάχη για τη δουλειά, το μισθό και την αξιοπρέπειά τους. Και συνεχίζει ακόμα.

Αυτός είναι κι ο λόγος που μαζικά σε όλη τη χώρα οι εγκαταστάσεις της EPT θα γεμίσουν ξανά κόσμο. Για να γιορτάσουν και να διαδηλώσουν.

Στην Αθήνα, η κινητοποίηση θα είναι ολόημερη. Ξεκινάει από τις 12:30μμ στην πλ.Κλαυθμώνος με συλλαλητήριο που θα καταλήξει στις ηρωικές καθαρίστριες έξω από το υπ. Οικονομικών στην Καραγιώργη Σερβίας. Η ημέρα θα έχει απεργιακό χαρακτήρα καθώς ήδη μια σειρά σωματεία κι ομοσπονδίες έχουν προκηρύξει στάσεις εργασίας. Οι ενώσεις του Τύπου **ΠΟΕΣΥ, ΠΟΣΠΕΡΤ, ΠΟΕΠΤΥΜ, ΕΣΗΕΑ, ΕΣΗΕΜ-Θ, ΕΣΗΕΠΗΝ, ΕΣΗΕΘΣΤΕ-Ε, ΕΣΠΗΤ, η ΕΙΝΑΠ, η ΟΕΝΓΕ** και τα σωματεία των νοσοκομείων **Αγ. Σάββας, Αγλ.Κυριακού και Γεννηματός**, το σωματείο εργαζομένων της **Ιντρακόμ** και το σωματείο **έκτακτων υπαλλήλων του ΥΠΠΟ**, είναι μερικά από αυτά. Καλέσματα στις κινητοποιήσεις απεθύνουν επίσης οι **καθαρίστριες του υπ.Οικονομικών**, οι **διαθέσιμοι εκπαιδευτικοί** και οι **σχολικοί φύλακες**. Οι απεργοί των ΜΜΕ θα προσυγκεντρωθούν στις 12μες στην ΕΣΗΕΑ. Το απόγευμα της ίδιας μέρας το ραντεβού όλων είναι στη λεωφόρο Μεσογείων στην Αγ.Παρασκευή, έξω από το κατειλημμένο από τα ΜΑΤ, Ραδιομέγαρο.

Πανελλαδικά

Οι κινητοποιήσεις της 11ης Ιούννη δεν περιορίζονται μόνο στην Αθήνα. Στη Θεσσαλονίκη από τις 5μμ θα υπάρχει γλέντι στην ΕΡΤ3, το οποίο και θα μεταδοθεί ζωντανά.

Στο Βόλο, στις 8μμ στο Ραδιοφωνικό Σταθμό της ΕΡΑ θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση που θα πλαισιωθεί με παράσταση καραγκιόζη, παραδοσιακούς χορούς και συναυλία κρουστών.

Στα **Γιάννενα**, στις 9μμ, στον Πολιτιστικό Πολυχώρο “Δ. Χατζής”, οι εργαζόμενοι της τοπικής ΕΡΑ θα προβάλουν το ντοκιμαντέρ του Εξάντα, “Το χαμένο σήμα της δημοκρατίας”. Το ίδιο θα κάνουν και οι εργαζόμενοι της **ΕΡΑ Ηρακλείου**, στις 8:30μμ στον κινηματογράφο “Βιτσέντζος Κορνάρος”.

Στα **Τρίκαλα** οι εκδηλώσεις είναι τριήμερες ξεκινώντας από την Τρίτη 10 Ιουνίου, στην πλατεία Ρήγα Φεραίου όπου πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με θέμα "απολύσεις, ανεργία, αντίσταση και προοπτική". Την επόμενη ημέρα στο ίδιο μέρος θα πραγματοποιηθεί συναυλία, ενώ την Πέμπτη, 12 Ιουνίου στο δημαρχείο των Τρικάλων θα γίνει παρουσίαση του επανεκδοθέντος βιβλίου του Περικλή Κοροβέση "Ανθρωποφύλακες".

Στην **Καλαμάτα**, οι εκδηλώσεις ξεκινάνε την Τετάρτη 11/6 και διαρκούν μέχρι το Σάββατο 14/6, με ένα πολύ πλούσιο πρόγραμμα καθημερινών συζητήσεων, συναντιών, προβολών, εκθέσεων φωτογραφίας κλπ. Όλες οι εκδηλώσεις θα γίνουν στο χώρο που βρίσκεται η ΕΡΑ Καλαμάτας στο Ανατολικό Κέντρο.

Στον **Πύργο**, το κάλεσμα των εργαζομένων της τοπικής ΕΡΑ είναι στις 9μμ στην κεντρική πλατεία.

Συμπληρώθηκε ένας χρόνος αγώνα, που κύλησε μέσα σε πρωτόγνωρες διαδικασίες τόσο για τους εργαζόμενους της EPT όσο και γενικότερα για την ελληνική κοινωνία. Εμείς γνωρίζαμε από την πρώτη στιγμή ότι όπως έκλεισε η EPT με πολιτική απόφαση, μόνο με την ανατροπή του πολιτικού σκηνικού, μπορεί να ξαναοίξει.

Πάντα με τη συνεχή παρουσία των εργαζομένων της EPT στους χώρους δουλειάς τους. Όλο αυτόν τον χρόνο, εμείς σε όλη την χώρα, στους 19 περιφερειακούς σταθμούς της ΕΡΑ,

στην EPT 3, στο ertopen, στο ραδιόφωνο κι όπου ο αγώνας καλούσε, δίναμε δυναμικό παρών. Ακόμα κι όσοι συνάδελφοι διατηρούσαν φρούδες ελπίδες ότι “25 ψηφίζουμε – 26 φεύγουν” και μπορεί να απογοητεύτηκαν, αυτήν την ώρα ανασυντάσσουν δυνάμεις κι αυτό που μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα είναι ότι όλοι εμείς που κρατάμε την EPT ζωντανή θα συνεχίσουμε τον αγώνα και θα παραμείνουμε για όσο χρειαστεί.

Μαρίνα Μάντζου, ΕΡΑ Ζακύνθου

Απεργία στην Ελευθεροτυπία

Στην πρώτη απεργία εδώ και 18 μήνες περίπου λειτουργίας προχωρήσαμε οι εργαζόμενοι στην «Ελευθεροτυπία» και το site (enet.gr) διεκδικώντας δεδουλευμένα, μια ημέρα μετά την απόφαση του πρωτοδικείου να κηρύξει σε κατάσταση πτώχευσης την «Χ.Κ. Τεγόπουλος» σχεδόν τρία χρόνια από το λουκέτο στην «Ε».

Αν και η διαδικασία αποπληρωμής των πιστωτών από τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων αναμένεται να είναι μακρά και αβέβαιη, στα χέρια του «συνδίκου πτώχευσης», το γεγονός άνοιξε τη κουβέντα στην «νέα Ε» και για το ζήτημα της απληρωσιάς από το «νέο εργοδότη».

Πιέσεις

Μπαίνοντας στο 18ο μήνα λειτουργίας, με διαρκείς πιέσεις και εκβιασμούς, η εκδότρια εταιρεία «Τρίτη Όψη» του μεγαλοδικηγόρου της ΑΕΚ, **Χάρη Οικονομόπουλου**, που πήρε στα χέρια του τον τίτλο της «Ε» και του site σε συνεννόηση με την ιδιοκτήτρια της «Χ.Κ. Τεγόπουλος», **Μάνια Τεγοπούλου**, έχει προχωρήσει σε μειώσεις μισθών, απολύσεις και συσσώρευση απλήρωτων μισθών, οι οποίοι αθροιστικά υπολογίζονται σε 5-6 μηνιάτικα. Αυτό σημαίνει πως συνολικά, σχεδόν το 1/3 του συνόλου των μισθών από την αρχή της λειτουργίας τον Ιανουάριο του 2012 δεν έχει καταβληθεί.

Και μάλιστα όταν τον περασμένο Νοέμβριο η εταιρεία προχώρησε σε νέους εκβιασμούς με υποσχέσεις «τακτικής αποπληρωμής», εφόσον υπογράφονταν νέες ατομικές συμβάσεις με μείωση κατά 1/3 των μισθών, για να μην εκτελέσει περικοπές 60 θέσεων εργασίας για μείωση κόστους. Όπως και έγινε στη συντριπτική πλειοψηφία.

Η 24ωρη απεργία της Πέμπτης 5 Ιουνίου, ήταν η πρώτη απεργία για τη διεκδίκηση των δεδουλευμένων, παρότι το 2013 έκλεισε με 3 μήνες φέσι. Μολονότι έχουν γίνει αρκετές συνεντεύσεις οι εκβιαστικές πιέσεις που ασκούνται συνεχώς και ο ψεύτικος συνδικαλιστικός ρεαλισμός και οι ντρίπλες συμβιβασμού, δεν επέτρεψαν να βγουν απεργιακές αποφάσεις. Αλλά πλέον ο κόμπος έφτασε στο χτένι.

Οι συνεχείς αναδιπλώσεις δίνουν αέρα στα πανιά του εργοδότη να έχει την πρωτοβουλία διαρκών επιθέσεων. Η απόφαση πτώχευσης της «ΧΚ Τεγόπουλος» φέρνει νέα δεδομένα και διαμορφώνει το έδαφος για συντονισμένη δράση και απεργιακή κλιμάκωση. Όχι μόνο για να αποκρουστούν οι εκβιασμοί διαρκείας και η κοροϊδία του εκδότη της «νέας Ε», αλλά για να υπάρξει κοινή δράση από το σύνολο των εργαζομένων κι από την «παλιά Ε», οι οποίοι δεν έχουν πάψει να διεκδικούν τα χρωστούμενα μετά το λουκέτο της «Χ.Κ. Τεγόπουλος».

Κώστας Σαρρής

Και στην ιδιωτική Υγεία

Στην προκήρυξη 24ωρης πανελλαδικής απεργίας για την Τετάρτη 11 Ιουνίου προχώρησε η ΟΣΝΙΕ (Ομοσπονδία Συλλόγων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων Ελλάδας). Εκτός από τα προβλήματα που ταλαιπωρούν τους εργαζόμενους στον κλάδο, όπως οι μειώσεις σε μισθούς και επιδόματα, καθώς και η απλήρωτη εργασία, κύρια αιτία για την απεργία αποτελεί η πρόταση των εργοδοτών για υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης με νέες μειώσεις.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση του σωματείου προσωπικού ιδιωτικών κλινικών, γηροκομείων, εργαστηρίων και διαγνωστικών κέντρων Αθήνας: “Οι εργοδότες (Σύνδεσμος Ελληνικών Κλινικών) ζητάνε νέες μειώσεις 15 %! Θέλουν να φορτώσουν σ’εμάς τις συνέπειες από τον λυσσαλέο ανταγωνισμό που έχουν μεταξύ τους. Θέλουν να φορτώσουν σε εμάς το clawback και το rebate (το κούρεμα του ΕΟΠΥΥ).

Όλα εις βάρος της δικής μας ζωής. Δεν υπογράφουν κλαδική Συλλογική Σύμβαση για να επιβάλλουν ατομικές. Λαμβάνουν μέτρα για να δουλεύουμε χωρίς ωράρια, με ακόμα πιο ελαστικές εργασιακές σχέσεις”.

Πιάνουμε το νήμα

Η απεργία ανακοινώθηκε καθυστερημένα, με ευθύνη της διοίκησης της ΟΣΝΙΕ, μία μόλις εβδομάδα πριν την πραγματοποίησή της, συρρικνώνοντας τα περιθώρια για καλύτερη αφορμή για να πιάσουν οι εργαζόμενοι στον κλάδο το νήμα των αγώνων καθώς και για να συνδεθούν με τα άλλα κομμάτια της τάξης που θα βρίσκονται σε κινητοποιήσεις την ίδια ημέρα, όπως οι εργαζόμενοι της EPT, οι καθαρίστριες του υπουργείου οικονομικών και οι σχολικοί φύλακες.

Αρχικά την Τρίτη 10 Ιουνίου στις 5μμ, το σωματείο προσωπικού ιδιωτικών κλινικών, γηροκομείων, εργαστηρίων και διαγνωστικών κέντρων Αθήνας, καλεί σε παράσταση διαμαρτυρίας στο νοσοκομείο «ΥΓΕΙΑ», όπου βρίσκεται και η έδρα του Συνδέσμου Ελληνικών Κλινικών και την Τετάρτη 11 Ιουνίου στις 6πμ στο, υπό παραχώρηση στον όμιλο «ΥΓΕΙΑ» συμφερόντων Βγενόπουλου, «Ερρίκος Ντυνάν» και στις 11πμ στο Υπουργείο Εργασίας.

Με αυτά τα βήματα μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για την διεκδίκηση της επαναφοράς των μισθών και των επιδομάτων στα επίπεδα του 2009 και την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης με αυξήσεις.

Κώστας Πολύδωρος

Μέλος Δ.Σ. Σωματείου προσωπικού ιδιωτικών κλινικών, γηροκομείων, εργαστηρίων και διαγνωστικών κέντρων Αθήνας

Όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια

Τι είναι και τι επιδιώκει η πρωτοβουΐα των δικηγόρων και των νομικών για την ποινική αγωγή του αναφασιστικού κινήματος; Ποιά είναι η αξία της νομικής βοήθειας στα θύματα της φασιστικής βίας;

Θανάσης: Η πρωτοβουλία ξεκίνησε στην αντιφασιστική συνάντηση που οργάνωσε η ΚΕΕΡ-ΦΑ στις 5-6 Οκτώβρη του 2013 λίγες μέρες μετά τις συλλήψεις του Μιχαλολιάκου και των υπολοίπων στελεχών της Χ.Α που ακολούθησαν την δολοφονία του Φύσσα. Είχαμε κρίνει τότε, ότι αυτός που έβαλε στους χρυσαυγίτες χειροπέδες ήταν το αντιφασιστικό κίνημα και όχι η κυβέρνηση και οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές. Και γι’ αυτό το λόγο είπαμε ότι και στην ίδια την ποινική δίωξη το αντιφασιστικό κίνημα θα πρέπει να είναι παρόν με τον δικό του τρόπο, αυτόνομο και ανεξάρτητο, να είναι δηλαδή πολιτική αγωγή στη δίκη της Χ.Α.

Οι στόχοι της πρωτοβουλίας, όπως καθορίστηκαν τότε, είναι οι εξής: Καμιά εγκληματική πράξη της ναζιστικής συμμορίας να μη μείνει ατιμώρητη. Κανένα θύμα ρατσιστικής βίας να μη μείνει ανυπεράσπιστο. Και η δίωξη ενάντια στην Χ.Α να φτάσει όσο πιο ψηλά και όσο πιο βαθιά γίνεται. Πάνω σε αυτήν την στοχοθεσία δουλεύει σήμερα μια ομάδα δικηγόρων.

Τάκης: Πολλοί δικηγόροι του αντιφασιστικού κινήματος, όλη την προηγούμενη εικοσαετία ήταν παρόντες σε δίκες επιθέσεων που έγιναν από την Χ.Α, παρέχοντας την νομική υποστήριξη που είχαν ανάγκη τα θύμα-

τα. Όλο αυτό το διάστημα πολύ λίγες από τις φασιστικές και ρατσιστικές επιθέσεις έγινε κατορθωτό να φτάσουν στα δικαστήρια ή ακόμα περισσότερο

να καταδικαστούν οι ένοχοι. Οι μόνες ήταν αυτές που υπήρξε από την μεριά των θυμάτων η υποστήριξη της κατηγορίας από δικηγόρους πολιτικής αγωγής.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα τι σημαίνει να μην στηρίζονται νομικά οι κατηγορίες, το είδαμε στην μη προφυλάκιση των δολοφόνων του Λουγκμάν (ως μέλη ή υπό την επήρεια της ναζιστικής συμμορίας της Χ.Α), καθώς όταν έγινε το δικαστικό συμβούλιο που το αποφάσισε δεν είχαμε τη δυνατότητα να είμαστε παρόντες, με όλες τις δυνατότητες, την τεκμηρίωση και την επάρκεια που μπορεί να έχει μια ομάδα δικηγόρων.

Μια άλλη περίπτωση είναι η επίθεση ενάντια στους Αιγύπτιους ψαράδες που βρίσκονταν στην Ελλάδα με διακρατική σύμβαση. Αυτή η ιδιότητα δεν τους έδωσε παραπάνω προστασία απέναντι στις «δράσεις» της Χ.Α, που στο Πέραμα φαίνεται ότι είναι οργανωμένες από την αρχή μέχρι το τέλος με στόχο να υπερασπιστούν τα αφεντικά απέναντι στους εργαζόμενους. Εκεί, μερικοί Αιγύπτιοι ψαράδες είχαν καταφέρει να έχουν μαγαζιά στην ιχθυοσκαλα, αυτό δεν το ήθελαν κάποια από τα ελληνικά αφεντικά, και ανέλαβε η Χ.Α να καθαρίσει –κάνοντας μάλιστα δημόσιες δηλώσεις πριν την επίθεση. Ένα βράδυ είκοσι περίπου φασίστες επιτέθηκαν στο σπίτι των ψαράδων με έναν από αυτούς να γλυτώνει ως εκ θαύματος τη ζωή του - του διαλύσανε τη γνάθο, το κεφάλι,

τα πόδια. Δεν χαρακτηρίστηκε καν αυτή η επίθεση απόπειρα ανθρωποκτονίας, αλλά «βαριές σωματικές βλάβες». Μετά την δολοφονία του Φύσσα συνδέθηκε αυτή η δικογραφία με την δικογραφία της Χ.Α και μεταβλήθηκε η κατηγορία σε απόπειρα ανθρωποκτονίας.

Έτσι η εμπειρία όλων αυτών των χρόνων μας οδήγησε να πάρουμε την πρωτοβουλία για την πολιτική αγωγή στην δίκη της Χρυσής Αυγής. Μέχρι τώρα υπήρχε ως πολιτική αγωγή η οικογένεια Φύσσα. Πλέον μέσα από τη νομική υποστήριξη των Αιγύπτιων ψαράδων, και η πρωτοβουλία των δικηγόρων είναι πια πολιτική αγωγή στην δίκη της Χ.Α. Το πρώτο αναγκαίο βήμα για να μπορούμε να έχουμε εικόνα της δικογραφίας, για να μπορέσουν να τεκμηριωθούν και να συσχετισθούν αποτελεσματικά όλα τα στοιχεία, έγινε. Και έτσι πια, μπορούμε σε συνεργασία με τους συναδέλφους, που ελπίζουμε να είναι και από την πλευρά του ΠΑΜΕ, να συνεργαστούμε για να τεκμηριώσουμε αυτές τις κατηγορίες.

Κώστας: Πριν απ’ όλα συχαίρω και ευχαριστώ τους συναδέλφους που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας για να αποτελέσουν συνηγόρους πολιτικής αγωγής στα θύματα της Χ.Α και να πω συμπληρωματικά τα εξής: Δεν τρέφω καμιά ιδιαίτερη εμπιστοσύνη στην αστική δικαιοσύνη, αλλά αφού το κίνημα δεν είναι σε θέση να προστατεύσει αποτελεσματικότερα τα θύματα των φασιστών, θα πρέπει να στηρίξει την προσπάθειά τους, τουλάχιστον χρησιμοποιώντας το υπάρχον πλαίσιο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, ώστε να μπορέσουν να προστατευτούν.

Το γεγονός ότι υπάρχουν δεκάδες υποθέσεις που λήμναζαν και στη συνέχεια ξεθάφτηκαν από τα αρχεία, λόγω των πιέσεων που δέχτηκε η κυβέρνηση μετά την δολοφονία του Φύσσα, είναι ένα θετικό στοιχείο - που όμως είναι κρίσιμο να στηριχτεί τώρα. Γιατί τώρα, που αυξήθηκαν τα ποσοστά της Χ.Α, είναι πιθανό κάποιοι μηχανισμοί που προστατεύουν τους φασίστες να αισθανθούν ότι βρίσκονται πάλι σε προνομιακή θέση να συγκαλύπτουν υποθέσεις, να μην ενεργοποιούν καταγγελίες ή να καταστέλλουν τα θύματα των φασιστών.

Από την άλλη πλευρά είναι γεγονός ότι ο δικαστικός χειρισμός αυτών των υποθέσεων έχει λειτουργήσει αποδυναμωτικά για τους ρατσιστές και τους φασίστες. Τους κλονίζει πολιτικά ώστε να μην υποστηρίζουν στα δικαστήρια τις πράξεις τους, να αποκηρύσσουν την Χ.Α, να απορροποούνται, να μην μπορούν ηθικά να στηρίζουν τις πράξεις τους. Και γι’ αυτό έχει σημασία τώρα να δοθεί το βάρος, επειδή ίσως αντιμετωπίσουμε ένα νέο κύκλο ρατσιστικών επιθέσεων, όπου πρέπει να ξέρουν ότι θα βρουν μπροστά τους ένα αποφασιστικό μπλοκ και θεσμικά και κινηματικά που θα στηρίξει τα θύματα και θα αναδείξει την πραγματικότητα.

Στο σόου που έδωσαν στην Βουλή οι προφυλακισμένοι βουλευτές της Χ.Α ήλιο ως πολύ υποστήριξαν ότι μόλις ξεκινήσει η δίκη, οι κατηγορίες που αντιμετωπίζουν

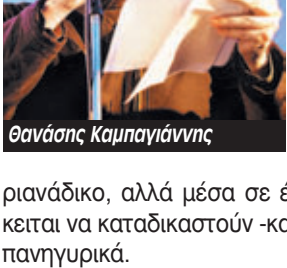

22 Μάρτη, Αθήνα, Διεθνής Μέρα Αντιφασιστικής Δράσης. Στη φωτο δεξιά η μητέρα και ο πατέρας του Σαχζάτ Λουγκμάν

θα καταπέσουν, ότι η φυλάκισή τους είναι αποτέλεσμα «σκευωρίας». Τι τους απαντάτε;

Θανάσης: Μπορεί οι νεοναζί να στήνουν σόου μέσα στην Βουλή και τα κανάλια και να ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχουν “επαρκή στοιχεία”, αλλά από τη δική μας πλευρά μπορούμε μετά λόγου γνώσεως να πούμε ότι από την μέχρι τώρα εμπλοκή μας στις διάφορες υποθέσεις αλλά και την συγκεκριμένη δικογραφία, υπάρχουν εκατοντάδες υποθέσεις και πλήθος δικαστικών αποφάσεων που τεκμηριώνουν ακλόνητα ότι η ηγεσία της Χ.Α είναι η επιτομή της εγκληματικής οργάνωσης.

Τα στοιχεία που υπάρχουν μέσα από τις καταγγελίες του αντιφασιστικού κινήματος, αλλά και μέσα από τα αποφάσμα που τεκμηριώνουν ακλόνητα ότι η ηγεσία της Χ.Α είναι η επιτομή της εγκληματικής οργάνωσης.

Θανάσης Καμπανιγιάννης

ριανάδικο, αλλά μέσα σε ένα δικαστήριο πρόκειται να καταδικαστούν -και θα καταδικαστούν- πανηγυρικά.

Το πραγματικό πρόβλημα που έχει αυτή η ποινική δίωξη είναι ότι όσο επεκτείνεται εμφανίζεται όλο και περισσότερο πόσο μεγάλη είναι η διασύνδεση ανάμεσα στην Χ.Α και τους κρατικούς μηχανισμούς. Αυτό είναι το όριο της ποινικής δίωξης που έχει ανοίξει, δεν είναι το αν υπάρχουν επαρκή στοιχεία, τα στοιχεία είναι επαρκέστατα. Το πρόβλημα είναι ότι σε κάθε σημείο που πάει να εμβαθυνθεί η ποινική δίωξη εμφανίζεται η διασύνδεση της Χ.Α με το

στράτο, την αστυνομία, τα ανώτερα πατώματα της κυβέρνησης Σαμαρά που τους έδιναν συστηματικά κάλυψη. Αυτό είναι το πραγματικό πρόβλημα και αυτό θα αναδειξουμε σε όλη την διαδικασία - την ανάγκη της καταδίκης δίπλα στην Χ.Α και των συνεργατών τους, που βρίσκονται πολύ βαθιά στον κρατικό μηχανισμό και πολύ ψηλά στην κυβέρνηση Σαμαρά.

Τάκης: Στη Βουλή οι φασίστες προσπάθησαν να αναδείξουν σε τι υψηλό επίπεδο ήταν οι σχέσεις τους με την Νέα Δημοκρατία από τον Μπαλτάκο και τον Μουρουτή μέχρι και υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας. Η προσπάθειά τους ήταν λοιπόν πολιτική, μην μας πιεζετε γιατί εμείς είμαστε ένα «μεγάλο πολιτικό κόμμα». Όμως δεν είναι παρά μια εγκληματική συμμορία. Στις δολοφονικές επιθέσεις εναντίον του ΠΑΜΕ στο Πέραμα, ενάντια στους Αιγύπτιους ψαράδες, στην δολοφονία του Παύλου Φύσσα –και στις τρεις αυτές περιπτώσεις- όλοι οι κατηγορούμενοι έχουν αποκηρύξει ότι ήταν μέλη της Χ.Α. Εκτός από δύο που ήταν ήδη πυρηνάρχες, (τον Πατέλη της Νίκαιας και τον Πανατζή του Περάματος), όλοι οι άλλοι «είδαν τυχαία φως και μπήκαν», αυτή είναι η γραμμή της ηγεσίας, να μην έχουν καμιά σχέση. Πρόκειται για την κλασική άρνηση μαφιόζικης εγκληματικής συμμορίας.

Από νομική άποψη δεν υπάρχει πρόβλημα στήριξης των κατηγοριών, εκεί που υπάρχει πρόβλημα είναι σε σχέση με την πολιτική κάλυψη και διαχείριση αυτών των δικών. Η αδυναμία της ΝΔ να διαχειριστεί την υπόθεση έχει ανοίξει ίσως μια νέα περίοδο προσέγγισης με την Χ.Α και πολιτικής διαχείρισης να την κάνουμε «πιο σοβαρή», να δούμε με πειους μπορούμε να συνεννοηθούμε και με πious όχι. Χαρακτηριστικό από αυτήν την άποψη είναι το πρό-

σφατο άρθρο Μιχαλολιάκου που δείχνει ότι ήδη άρχισαν οι διαφωνίες στο εσωτερικό της οργάνωσης. Αυτές οι διαφωνίες δεν θα είχαν αναδειχθεί αν δεν υπήρχε η πίεση του αντιφασιστικού κινήματος και το αποτέλεσμα αυτής της πίεσης που ήταν η δίωξη. Είναι αυτή η πίεση και η δράση του αντιφασιστικού κινήματος που οξύνει τις αντιφάσεις μέσα στην Χ.Α, αλλά καθορίζει και τη στάση της κυβέρνησης απέναντι στην Χ.Α. Το βασικό ζήτημα, λοιπόν, παραμένει τι θα κάνει και πώς θα κινηθεί το αντιφασιστικό κίνημα την επόμενη περίοδο.

Ποιός είναι ο ρόλος της πρωτοβουλίας στις δίκες που έχουν αρχίσει να γίνονται τους τελευταίους μήνες με κατηγορούμενους δράστες ρατσιστικών και φασιστικών επιθέσεων;

Θανάσης: Οι υποθέσεις που έφτασαν σε κατ-δίκες των φασιστών το προηγούμενο διάστημα ήταν: η υπόθεση του Καμερουνέζου στην πλατεία Αμερικής το μαγαζί του οποίου έκαψε το τάγμα εφόδου. Η υπόθεση Κοντομούς με τον εμπρησμό στο κουρείο στη Μεταμόρφωση και τις πολλαπλές απόπειρες ανθρωποκτονιών τον Σεπτέμβριο του 2012. Η καταδίκη σε ισόβια των δολοφόνων του Λουγκμάν που είχαν διασύνδεση με την Χ.Α και είναι κατηγορούμενοι στην μεγάλη υπόθεση. Και, την τελευταία βδομάδα, η καταδίκη του Αποστολόπουλου για το μαχαίρωμα του μαθητή στο Π.Φάληρο. Είχαμε μια σειρά από καταδίκες που είχαν αποτέλεσμα - σύμφωνα με τις μετρήσεις του Δικτύου καταγραφής περιστατικών ρατσιστικής βίας- τη μείωση των ρατσιστικών επιθέσεων μετά τον Σεπτέμβριο του 2013 και την δολοφονία του Φύσσα. Δεν θα πρέπει να υποτιμάμε ότι έχουν μετριαστεί αυτές οι επιθέσεις διότι έχει σταλεί το μήνυμα ότι δεν θα μείνουν ατιμώρητοι, δεν θα υπάρχει πια ασυλία, μέσα από αυτές τις υποθέ-

σεις σε αρκετές από τις οποίες παραστάθηκαν συνάδελφοι της πρωτοβουλίας.

Ευγενία: Το αμέσως επόμενο διάστημα είμαστε πολιτική αγωγή στην υπόθεση Σκορδέλη στις 18 Ιούνη, οπότε δικάζονται οι δράστες για την δολοφονική επίθεση εναντίον Αφγανών μεταναστών στην πλατεία Αττικής τον Σεπτέμβρη του 2011. Στα προηγούμενα πλαίσια -του πως η αστυνομία και τα δικαστήρια αντιμετώπιζαν τους δράστες αλλά και τα θύματα, κυρίως όταν αυτά ήταν μετανάστες- συνέβη η συγκεκριμένη δίκη να έχει φτάσει τρία χρόνια μετά, νομίζω, τις δέκα αναβολές. Τα δικαστήρια δεν ήθελαν να δικάσουν μια υπόθεση που οι κατηγορούμενοι ήταν Έλληνες και μάλιστα με άμεση σχέση με την Χ.Α (όπως η γνωστή υποψήφια της Σκορδέλη ή ο ένας εκ των βασικών κατηγορουμένων που δημοσιοποιούσε στο διαδικτυο τις σχέσεις του με την Χ.Α). Δεν ήθελαν να δικάσουν τους φασίστες με μάρτυρες κατηγορίας τρεις Αφγανούς πρόσφυγες. Δυστυχώς αυτή ήταν η κατάσταση στα

δικαστήρια, αλλά η κινητοποίηση του αντιφασιστικού κινήματος μετά την δολοφονία Φύσσα έχει αλλάξει αυτό το σκηνικό.

Σε ποια κατεύθυνση έχουν λειτουργήσει αυτές οι καταδίκες αλήθ και η δίωξη ενάντια στην Χ.Α;

Ευγενία: Πριν την δίωξη της Χ.Α για εγκληματική οργάνωση, όποιος προσπαθούσε να αναδείξει την εγκληματική δράση και τις επιθέσεις αυτής της συμμορίας κινδύνευε να χαρακτηριστεί από γραφικούς μέχρι ότι είναι πολιτική αντιπαράθεση μεταξύ των άκρων. Τώρα αυτό δεν ισχύει πλέον.

Η διαμάχη που φαίνεται να ανοίγει στους κόλπους της Χ.Α μετά τις πρόσφατες δηλώσεις του φυλακισμένου Μιχαλολιάκου περί «πολιτικαντισμού» στο εσωτερικό της, δείχνουν ότι η Χ.Α έχει αποδυναμωθεί και όσο θα συνεχίζονται οι διώξεις και θα βγαίνουν περισσότερα πράγματα στην επιφάνεια, τόσο θα ανοίγουν περισσότερες

συγκρούσεις στο εσωτερικό τους. Η Χ.Α μπορεί να πήρε παραπάνω ψήφους στις πρόσφατες εκλογές, αλλά δεν τις έχει συγκροτήσει σε οργανωμένη δύναμη, όπως φάνηκε και από την αδυναμία τους να κατεβάσουν κάτι παραπάνω από διακόσιους-τριακόσιους νεοναζί, στην πρόσφατη πανκνητοποίηση που έκαναν στην Βουλή.

Δεν θεωρώ ότι όσοι ψήφισαν Χ.Α είναι φασίστες με την έννοια του οργανωμένου και των ταγμάτων εφόδου. Θεωρώ όμως ότι είναι πιο εύκολο να ψηφίσεις κρυφά κάποιον χωρίς να μιλάς ανοιχτά. Είναι ανησυχητικό αυτό. Αλλά δεν μεταφράζεται αυτόματα σε αναβάθμιση της παρέμβασης των φασιστών στους δρόμους. Επίσης τα αποτελέσματα στο σύνολό τους έδειξαν ότι αυτοί που ψήφισαν αντιφασιστικά στις πρόσφατες εκλογές είναι πλειοψηφία. Αυτά είναι δείγματα του πόσο δυνατό είναι το αντιφασιστικό κίνημα αυτή την στιγμή.

Κώστας: Η Χ.Α είναι η επιτομή της εγκληματικής οργάνωσης. Έχουμε ταχθεί επανειλημμένως υπέρ της κατάργησης του νόμου που θέσπισε το νέο άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα, αλλά με δεδομένο ότι εφαρμόζεται, σε ποιον θα εφαρμοστεί, αν όχι σε αυτούς; Σε καμιά μικροσυμμορία που μπουκάρε σε κάποιο μαγαζί; Οι πολιτικές διώξεις πάντα ηρωποιούν. Αν η Χ.Α καταφέρει επικοινωνιακά να περάσει ότι διώκεται λόγω της ιδεολογίας της, επόμενο είναι να ηρωποιηθεί. Δεν είναι βέβαια, ο μόνος παράγοντας αυτός που μπορεί να ανεβάσει τα ποσοστά της, είναι και το γεγονός ότι οι κ.κ Σαμαράς και Βενιζέλος δεν έχαναν καθημερινά την ευκαιρία να ταυτοποιούν τον αντιμνημονιακό τους αντίπαλο στο πρόσωπο της Χ.Α, επιδιαιφελούντάς της κάθε μέρα αντιμνημονιακές δάφνες. Ταυτίζοντάς τους για παράδειγμα, με το κίνημα των πλατειών, από τη μια προβόκαναν το κίνημα και από την άλλη προσκόμιζαν δάφνες στην Χ.Α δίνοντας την αίσθηση σε κάποιον κόσμο ότι είναι αντίπαλος του κατεστημένου.

Το δικό μας το χρέος είναι να διαχωρίζουμε τις αξιόποινες πράξεις από τις υποτιθέμενες πολιτικές διώξεις, διότι εμείς είμαστε πολιτικούς ενάγοντες εναντίον των αξιόποινων πράξεών τους. Όποτε έχουν γίνει δίκες, αυτό που αναδεικνύεται είναι η εγκληματική τους δράση, τη δίκη του Λουγκμάν, πιστεύω ότι έχει απαξιώσει τους δράστες στα μάτια και των πιο φανατικών φίλων τους, πράγμα που δεν θα είχε αναδειχθεί σε όλη του την επιτυχία, αν δεν υπήρχε μια συστηματική στοχευμένη παρέμβαση στην γόρων πολιτικής αγωγής. Και αυτός είναι ο κίνδυνος στις άλλες δίκες. Αν δεν υπάρχει ουσιαστική υπεράσπιση των θυμάτων, να εκφυλιστούν και να μονοπωληθούν από την επίκληση ότι η «δική είναι πολιτική», «ενάντια στην ετυ-

μηγορία του λαού» και διάφορα τέτοια, που θα νομιμοποιούν την φασιστική δράση και τις εγκληματικές πράξεις.

Τάκης: Πριν τη δολοφονία του Φύσσα η στρατιωτική παρουσία της Χ.Α, από το Μεγαλά ως το Πέραμα - σε στρατιωτικούς σχηματισμούς - ήταν καθημερινή, να τρομοκρατεί τον κόσμο, αυτή ήταν η επιδίωξη της Χ.Α. Μέχρι την δολοφονία του Φύσσα τα δημοσκοπικά ποσοστά τους ήταν διψήφια. Μετά την δολοφονία του Φύσσα και την άσκηση της διώξης είχαμε δύο συνέπειες, να ανακοπεί αυτή η τάση δημοσκοπικά, αλλά κυρίως να σταματήσει η τρομοκρατική παρουσία των ταγμάτων εφόδου στο δρόμο.

Πώς θα ήταν άραγε η προεκλογική περίοδος και πόσο μεγαλύτερα τα ποσοστά της Χ.Α αν αυτά τα τάγματα εφόδου λυμαινόνταν στρατιωτικά στους δρόμους, αν δεν ήταν ο Μιχαλολιάκος και άλλα στελέχη της Χ.Α στην φυλακή; Το να μπει - όλη - η ηγεσία των νεοναζί στην φυλακή, είναι ένας από τους τρόπους για να ανακόψει την δράση τους. Αλλά για να γίνει αυτό χρειάζεται ένα ισχυρό αντιφασιστικό κίνημα, όπως πχ η διαδήλωση των 50.000 αντιφασιστών στα γραφεία της Χ.Α μετά την δολοφονία του Φύσσα.

Πώς σχολιάζετε το γεγονός ότι ενώ ο Μιχαηλίδης βρίσκεται στην φυλακή, ο υπαρχηγός και εκπαιδευτής Κασαδάρης παραμένει ελεύθερος; Ποια είναι τα επόμενα βήματα της πρωτοβουλίας;

Κώστας Παπαδάκης

Θανάσης: Διεκδικούμε όλες οι αποφάσεις που εκκρεμούν ως χροστές δίκες επιμέρους πράξεων με σύνδεση μελών της Χ.Α να αποβούν καταδικαστικές. Αναδείξαμε το ρατσιστικό πογκρόμ του Μάη του 2011 στο κέντρο της Αθήνας, μια υπόθεση που τελικά συσχετίστηκε με την δικογραφία της Χ.Α. Επιδιώκουμε να αναδειχθεί ο ηγετικός ρόλος συγκεκριμένων στελεχών της Χ.Α στην οργάνωση του συγκεκριμένου πογκρόμ. Επιδιώκουμε επίσης την οργάνωση της πολιτικής αγωγής, όχι μόνο των δικηγόρων της δικής μας πρωτοβουλίας, αλλά μαζί με όλους τους συναδέλφους που είναι στην κεντρική υπόθεση (μέσα από άλλες υποθέσεις που έχουν συσχετιστεί) προκειμένου να καταλήξουμε η δίκη να εισαχθεί γρήγορα στο ακροατήριο και να φτάσουν οι χρυσαυγίτες να καταδικαστούν για τις εγκληματικές τους πράξεις.

Τάκης: Πολλοί από τους χρυσαυγίτες που δεν έχουν προφυλακιστεί αντιμετωπίζουν την κατηγορία της διεύθυνσης και ένταξης σε εγκληματική οργάνωση. Τα στοιχεία γι’ αυτούς είναι ανάλογα με αυτά εκείνων που έχουν προφυλακιστεί. Βλέπουμε εντελώς παράδοξα να μην έχουν και αυτοί την ίδια τύχη με τους υπόλοιπους, δεν μπορούμε να καταλάβουμε για ποιο λόγο, για παράδειγμα ο Κουκουτσης δεν προφυλακίστηκε, αλλά οδηγήθηκε σε αυστηρό κατ’ οίκον περιορισμό. Η φυσιολογική πορεία των πραγμάτων είναι να προφυλακιστούν και αυτοί, όταν μάλιστα πολλοί από αυτούς έχουν περισσότερα στοιχεία δράσης, οργανωτικών, διεύθυνσης και ένταξης από κάποιους που είναι ήδη μέσα. Άρα, πρώτο κρατούμενο είναι να προφυλακιστούν και οι υπόλοιποι. Το δεύτερο είναι μέχρι τον Οκτώβριο να αρχίσει η δίκη, για να μην βρεθούν στην περίπτωση, (λόγω παρόδου των 18μήνων κοκ) να αποφυλακιστούν. Να κλείσει, λοιπόν, γρήγορα η ανάκριση και να ανοίξει η διαδικασία της δίκης.

Η συνέντευξη πήρε ο Γιώργος Πίπτας

Με λοκ άουτ - ανταπεργία απάντησε η εργοδοσία της Βιβλιοσυνεργατικής στην κήρυξη, απ'τη μεριά των εργαζομένων, 3ωρων στάσεων εργασίας για την Δευτέρα 9/6 λόγω μή καταβολής δεδουλευμένων.

Η εργοδοσία δεν έμεινε μόνο στο λοκ άουτ αλλά επιτέθηκε στους εκπροσώπους των εργατών της επιχείρησης με βρισιές, απειλές και συκοφαντίες επειδή τολμάνε να διεκδικούν τα δικαιώματα των εργαζομένων μέσα στην επιχείρηση.

Χαρακτηριστικό αυτών των επιθέσεων είναι και το γεγονός της προσωπικής επίθεσης σε μένα με απειλές του στυλ, "μ' αυτά που γράφεις στην Εργατική Αλληλεγγύη θα σε γαμήσω" και άλλα πολλά. Χτυπήσανε λάθος πόρτα όμως αν νομίζουν ότι θα περάσουν οι απειλές τους.

Ακριβώς τις ίδιες απειλές είχα δεχτεί και απο την προηγούμενη διοίκηση της εταιρίας.

Όπως δεν έκανα πίσω τότε στον αγώνα για τα δικαιώματα μας, έτσι δεν πρόκειται να κάνω πίσω ούτε τώρα. Με τη στήριξη των συναδέλφων του σωματείου, αλλά και όλου του εργατικού κινήματος τις επόμενες μέρες, θα γίνουν καταγγελίες των γεγονότων στην επιθεώρηση εργασίας καθώς και όλες οι ενέργειες για την δημοσιοποίηση και την καταδίκη τέτοιων χυδαίων συμπεριφορών.

Μητσος Αργυροκαστρίτης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ - ΧΑΡΤΟΥ

Σε 24ωρη απεργία στις 18/6, κατεβαίνουν οι εργαζόμενοι στο χώρο του βιβλίου, όπως ανακοίνωσε ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου Αττικής. Απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 11:30πμ στο Πνευματικό Κέντρο (Ασκληπιού & Σόλωνος).

Όπως αναφέρει ο ΣΥΒΧΑ μεταξύ άλλων, η απεργία "αποτελεί μια ακόμα ευκαιρία να εκφράσουμε τις αγωνίες μας, να διατρανώσουμε το δίκιο μας και το πρόταγμά μας για αξιοπρεπή ζωή, να συλλογικοποιήσουμε τις αντιστάσεις μας, να υψώσουμε το ανάστημά μας και να ακουστεί ακόμα πιο δυνατά η φωνή μας.

Ως κύρια αιχμή της απεργίας μας αυτής, παράλληλα με τον αγώνα μας για την υπογραφή κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας και το σύνολο των ζητημάτων που παλεύουμε στους χώρους δουλειάς μας, προβάλλουμε το «αίσχος της απλήρωτης εργασίας», την καθυστερημένη (ή και «ξεχασμένη») καταβολή μισθών και αποζημιώσεων απόλυσης, καθεστώς στο οποίο πρέπει άμεσα να δώσουμε ένα τέλος».

Αντιφασιστικές εκδηλώσεις

Στις 4 Ιουνίου, η Πρωτοβουλία Ενάντια στη Φασιστική Απειλή, διοργάνωσε συζήτηση με θέμα «Πως αντιμετωπίζεται η φασιστική απειλή» με ομιλητές τον Άρη Χατζηστεφάνου, το δημιουργό του πρόσφατου ντοκιμαντέρ ΦΑΣΙΣΜΟΣ Α.Ε. και τον Πέτρο Κωνσταντίνου, συντονιστή της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ).

Στην αρχή της εκδήλωσης διαβάστηκε χαιρετισμός από τον πρόεδρο της οργάνωσης Acceprt ΛΟΑΤ Κύπρου, **Κ. Γαβριηλίδη**, γεγονός που καταχειροκροτήθηκε, μιας και μόλις λίγες μέρες πριν η οργάνωση πραγματοποίησε την πρώτη Πορεία Υπερηφάνειας στην Κύπρο με τη συμμετοχή 4 χιλιάδων διαδηλωτών! Ο χαιρετισμός έκλεισε με την αναφορά στην ανάγκη «να δούμε τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε μαζί να σταθούμε εμπόδιο σε ακροδεξιά στοιχεία στην Κύπρο του σήμερα».

Η ομιλία του Πέτρου Κωνσταντίνου με τίτλο «η εμπειρία του αντιφασιστικού κινήματος στην Ελλάδα» βασικά αναφέρθηκε στα πρώτα βήματα του αντιφασιστικού κινήματος και το πώς έφτασε, μετά τη δολοφονία του **Παύλου Φύσσα**, σε μια έκρηξη που εξανάγκασε την κυβέρνηση Σα-

μαρά να φυλακίσει την ηγεσία της Χρυσής Αυγής αλλά και να καταδικαστούν σε ισόβια οι φασίστες δολοφόνοι του Πακιστανού Λουκμάν. Επίσης αναφέρθηκε στην αύξηση των ποσοστών της Χρυσής Αυγής σαν αποτέλεσμα της στήριξης και ενίσχυσής της μέσα από τη ρατσιστική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας όλο το προηγούμενο διάστημα, τη χρηματοδότηση της από μέρος του ελληνικού κεφαλαίου και τη προβολή της από τα συστημικά ΜΜΕ.

Επίσης ανέφερε τη μεγάλη δουλειά που έγινε ανάμεσα στους μετανάστες, με ειδική αναφορά στη Πακιστανική Κοινότητα, μετατρέποντάς τους από τους αδύνατους στόχους των φασιστών στη σιδερένια γροθιά του κινήματος ενάντια στα τάγματα εφόδου της ΧΑ.

Ο Άρης Χατζηστεφάνου στην ομιλία του με τίτλο «η άνοδος της ακροδεξιάς στην Ευρώπη» με αναφορά στα αποτελέσματα των ευρωεκλογών αλλά και τις εξελίξεις στην Ουκρανία, υπογράμμισε ότι τα μνημόνια και η πολιτική, της λιτότητας που ακολουθείται σήμερα από τις κυβερνήσεις, μαζί με τη ρατσιστική πολιτική αποτελούν το υπόστρωμα για το δυνάμωμα των φασιστών. Επίσης αναφέρθηκε στη στενή σχέση του φασιστικού κινήματος με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που προβάλλουν τους ναζί σαν μια πολιτική επιλογή απέναντι στους αστικοδημοκρατικούς θεσμούς, που καταρρέουν σε περιόδους κρίσης του συστήματος. Καταληκτικά, δήλωσε τη διαφωνία του να απαιτείται από το κράτος να θέσει εκτός νόμου τις ναζιστικές οργανώσεις και τόνισε ότι οι φασίστες μπορούν να τσακιστούν μόνο στους δρόμους από ένα δυνατό αντιφασιστικό κίνημα.

Η συζήτηση ήταν ζωντανή με εκπληκτικά μεγάλη συμμετοχή. Η πλειοψηφία των παρεμβάσεων εξέφραζε είτε κριτική, είτε θυμό ή απαισιοδοξία για την έλλειψη αντιφασιστικού κινήματος στην Κύπρο. Αυτό όμως που έχει σημασία είναι ότι υπήρξε από όλους τους ομιλητές η αναγνώριση της φασιστικής απειλής στην Κύπρο και έστω, μέσα από αρνητικό τρόπο, εκφράστηκε η ανάγκη να υπάρξει μια ενωτική και μαζική απάντηση στο νεοναζιστικό ΕΛΑΜ.

Τη συζήτηση παρακολούθησαν περίπου 150 άτομα, από σχεδόν όλο το φάσμα της αριστεράς στην Κύπρο, από το ΑΚΕΛ, το συνδικάτο της ΠΕΟ, τις οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς μέχρι το χώρο της αναρχίας/αυτονομίας. Συμμετείχε επίσης ο πρόεδρος της ΝΕΔΗΚ, της οργάνωσης Νεολαίας του κεντροδεξιού ΔΗΚΟ, αλλά και ανένταχτοι.

Το επόμενο ραντεβού έχει στόχο τη συγκρότηση ενός μετώπου με στόχο να συμβάλει στο κτίσιμο αντιφασιστικού κινήματος στην Κύπρο.

Μυριάνθη Λοϊζου

ΡΕΘΥΜΝΟ

Το Ρέθυμνο έχει παράδοση στη διοργάνωση αντιρατσιστικών φεστιβάλ που σκοπό έχουν να ενώσουν κάτω από ένα κοινό σύνθημα ολόκληρο το αντιφασιστικό - αντιρατσιστικό κίνημα. Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το 10ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ που στις εκδηλώσεις και τις συζητήσεις προσέλκυσε περισσότερο κόσμο από κάθε άλλη φορά, δείχνοντας το έντονο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό αίσθημα της τοπικής κοινωνίας. Οι εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν με συμμετοχή συντρόφου του LGBTQ ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, Πέτρου Κωνσταντίνου είχαν μεγάλη προσέλευση κόσμου.

Στη εκδήλωση με τίτλο «Τα Πολλά Πρόσωπα του Φασισμού» όπου ομιλητές ήταν ο **Δημήτρης Δαμασκηνός**, η **Χάρις Τριανταφυλλίδου** και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, άνοιξε η συζήτηση για το αν οι 500.000 ψηφοφόροι της ΧΑ είναι όντως φασίστες και πως μπορούμε να σταματήσουμε την εκλογική της άνοδο. Μπήκαν πολλά παραδείγματα από εργαζόμενους, φοιτητές και μαθητές για το πως σταμάτησαν τους φασίστες στους χώρους τους. Μετά από δύο μέρες γεμάτες από αντιφασιστικές συζητήσεις και συναυλίες, μια μαθήτρια μπήκε στην ΚΕΕΡΦΑ και πουλήθηκαν αρκετά φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Μαριαλένα Νταούλη, Χρήστος Κωστόπουλος

Απεργία πείνας στο στρατόπεδο Κορίνθου

Σε μαζική απεργία πείνας προχώρησαν από την Δευτέρα 9 Ιούνη εκατοντάδες μετανάστες στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Κορίνθου. Απευθύνουν κραυγή διαμαρτυρίας με ηχητική ανακοίνωση που έδωσαν στην ΚΕΕΡΦΑ σήμερα Τρίτη 10 Ιούνη.

Καταγγέλλουν τις άθλιες συνθήκες κράτησης, την κακομεταχείριση από τους αστυνομικούς φύλακες και πάνω από όλα την παράλογη κράτηση τους που ξεπερνάει τους δεκαοκτώ μήνες με μόνο τους «έγκλημα» ότι δεν έχουν χαρτιά. Δηλώνουν, ότι θα συνεχίσουν την απεργία πείνας την ώρα που οι αστυνομικοί τους λένε: «Δεν μας νοιάζει αν πεθάνετε». Εκρηκτική είναι η κατάσταση και σε άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

“Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση όλων των κρατούμενων προσφύγων, να κλείσουν τα ρατσιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης και να τους δοθούν έγγραφα αμέσως” αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ καταγγέλλοντας από την πλευρά της αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση.

Στην τηλεφωνική επικοινωνία που έκανε μετανάστης μέσα από το στρατόπεδο της Κορίνθου με την ΚΕΕΡΦΑ, την Τρίτη 10/6 κατήγγειλε τα εξής: «Ξεκινήσαμε απεργία πείνας από χτες, ούτε φαί, ούτε νερό, ούτε τίποτα. Εμείς λέμε το πρωί στην αστυνομία καλημέρα, και ακούμε από αυτούς «μαλάκα» και «πούστη». Δεν έχουμε καθαρό νερό, δεν έχουμε καθαρό φαί, έχουμε αρρώστους που δεν τους πηγαίνουν νοσοκομείο. Είναι πολύ δύσκολα. Θέλουμε να μας αφήσουν ελεύθερους, αν δεν το κάνουν θα πεθάνουμε εδώ. Δεν έχουμε κάνει κανένα έγκλημα για να μας κρατάνε μέσα, δεν έχουμε σκοτώσει κανένα».

● Ακούστε το ηχητικό ντοκουμέντο πληκτρολογώντας tinyurl.com/qgcm5v2

Οι εργάτες της Μανωλάδας απαιτούν δικαιοσύνη

10 χρόνια στον χρυσαυγίτη του Π. Φαλήρου

Ένοχος κατά πλειοψηφία (μειοψήφησαν ένας δικαστής και ένας ένορκος) για απόπειρα ανθρωποκτονίας σε ήρεμη ψυχική κατάσταση με ενδεχόμενο δόλο κρίθηκε τελικά ο Γ. Αποστολόπουλος από το τάγμα εφόδου Π. Φαλήρου, που παρ'αίτιο να αφαιρέσει τη ζωή από τον μαθητή Φ.Δ με μια μαχαιριά ένα εκατοστό από την καρωτίδα και μια ακόμα που αποκόλλησε την μύτη του, τον Ιανουάριο του 2013.

Το δικαστήριο έκρινε ένοχο για απόπειρα ανθρωποκτονίας τον κατηγορούμενο, παρά την πρόταση της εισαγγελέα για μετατροπή της κατηγορίας σε βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη, και του επέβαλε συνολι-

κή ποινή δέκα έτη κι έξι μήνες χωρίς αναστολή, αναγνωρίζοντας τα ελαφρυντικά του πρότερου έντιμου βίου και της μετεφηβικής ηλικίας.

Δράστες

Η συγκεκριμένη δικογραφία περιλαμβάνεται σε αυτές που ερευνούν οι εφέτες ανακρίτριες για εγκληματική δραστηριότητα της Χρυσής Αυγής, παρόλο που όπως όλοι οι δράστες φασιστικών και ρατσιστικών επιθέσεων, έτσι και αυτοί του τάγματος Π. Φαλήρου αρνούνται την συμμετοχή τους στην Χ.Α.

Όμως στην ακροαματική διαδικασία (όπως καταγράφηκε στο jailgoldendawn) αναδείχτηκε ότι οι κατηγορούμενοι «είναι

μέλη του Μετώπου Νεολαίας της Χρυσής Αυγής. Στα κινητά τους υπάρχουν μηνύματα με τα οποία ειδοποιούνταν διαβαθμισμένα (κατά τον ίδιο τρόπο που συνέβαινε από την τοπική οργάνωση της Νίκαιας στην υπόθεση Φύσσα) για εκδηλώσεις και “δράσεις” της οργάνωσης, του τύπου “ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΖΑΡΟΥΛΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ! ΟΛΟΙ ΕΚΕΙ!”, κλπ.

Στην διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης, το δικαστήριο προχώρησε σε διαχωρισμό της υπόθεσης για τον δεύτερο κατηγορούμενο, συναυτοεργό στην απόπειρα ανθρωποκτονίας του μαθητή, γιατί τον Ιανουάριο του 2013, ήταν ανήλικος, με αποτέλεσμα να δικαστεί σε δικαστήριο ανηλίκων.

Αδίστακτους χαρακτήρισε η εισαγγελέας, λίγο μετά την ανάγνωση του κατηγορητηρίου, τους κατηγορούμενους για την δολοφονική επίθεση με καραμπίνες ενάντια στους εργάτες της Μανωλάδας, στην δίκη που ξεκίνησε την Παρασκευή 6 Ιούνη στην Πάτρα, ενώ έξω από τα δικαστήρια πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση.

Ένα χρόνο μετά με μια απαράδεκτη μεθόδευση, η κατηγορία που αντιμετωπίζουν οι δράστες, (ο ιδιοκτήτης Βαγγελάτος και οι επιστάτες του) μετατράπηκε από απόπειρα ανθρωποκτονίας σε απόπειρα επικίνδυνης σωματικής βλάβης.

Δεν το χωράει ο ανθρώπινος νους, πως είναι δυνατόν να ανοίγει κανείς πυρ στο ψαχνό με καραμπίνες ενάντια σε 150 ανθρώπους, να τραυματίζει τους 35 και αυτό να ονομάζεται απόπειρα ...επικίνδυνης σωματικής βλάβης. Τους κατηγορούμενους βαραίνει επίσης η κατηγορία για ανθρωπινή εμπορία, το λεγόμενο trafficking.

Σε δήλωσή της η εκπρόσωπος της ΚΕΕΡΦΑ **Τόνια Λαχανιώτη**, μπροστά στο δικαστικό μέγαρο της Πάτρας τόνισε: «Απαιτούμε να τιμωρηθεί ο Βαγγελάτος και οι μπράβοι του για το ρατσιστικό έγκλημα της Μανωλάδας, να καταβληθούν τα δεδουλευμένα τους, να πάρουν χαρτιά και να έχουν πλήρη νομιμοποίηση. Η σημερινή συγκέντρωση είναι απόδειξη ότι ο κόσμος είναι εδώ διαδηλώνοντας την αντίθεσή του, όπως και ένα χρόνο πριν, στην μεγαλειώδη διαδήλωση στα φραουλοχώρα της Μανωλάδας». «Απαιτούμε η δικαιοσύνη να σταθεί στο ύψος της και να αλλάξει την κατηγορία, οι μετανάστες εργάτες, όπως και οι έλληνες είναι και αυτοί άνθρωποι και έχουν δικαιώματα» τόνισε από τη μεριά της η συνδικαλίστρια στην ΕΒΟ **Ουρανία Μπίρμπα**.

«Την Παρασκευή 6/6 οι δρόμοι γύρω από τα δικαστήρια της Πάτρας πλημμύρισαν αντιρατσιστική και εργατική οργή. Η συγκέντρωση είχε οριστεί για τις 9 πμ. Οι μετανάστες εργάτες που ταξίδεψαν από τη Μανωλάδα είχαν φτάσει από πολύ νωρίτερα. Στη συνέχεια έφτασαν και πλήθος ντόπιων διαδηλωτών» αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας.

«Στο αποκορύφωμά της, στη συγκέντρωση συμμετείχαν πάνω από 200 άτομα. Εκτός απ' τους εργάτες της Μανωλάδας, το παρών έδωσαν και η ΚΕΕΡΦΑ που οργάνωνε την κινητοποίηση, μέλη της Πακιστανικής και της Μπαγκλαντεσιανής κοινότητας, η τοπική **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και η δημοτική κίνηση **«Ανταρσία στην Πάτρα»**, η **νεολαία Σύριζα**, το **ΕΕΚ** και κόσμος από τον αναρχικό χώρο. Σε όλη τη διάρκεια της δίκης ακούγονταν συνθήματα όπως «Από τη Μανωλάδα μέχρι τις Σκουριές, αντίσταση σε μπράβους και καπιταλιστές», «Εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι», «Χαρτιά χαρτιά για την εργατιά!».

Μέσα στο δικαστήριο, ο ιδιοκτήτης της εταιρίας Βαγγελάτος και οι συνεργοί του,

έκαναν ό,τι μπορούσαν για ν' αντιστραφεί το αρνητικό κλίμα που είχε δημιουργηθεί εναντίον τους. Μπήκαν από την πίσω πόρτα για να αποφύγουν την κατακραυγή, ενώ είχαν γεμίσει την αίθουσα με δικούς του μάρτυρες (40 στον αριθμό και αμφιβόλου φερεγγυότητας), για να αποτρέψουν την είσοδο άλλου κόσμου.

Ταυτόχρονα, το δικαστήριο δεν είχε προβλέψει την παρουσία διερμηνέα, ενώ όταν έφερε, αυτός δε μιλούσε τη γλώσσα των Μπαγκλαντεσιανών μαρτύρων. Φυσικά την υπεράσπιση του φραουλά είχε αναλάβει μεταξύ άλλων ο γνωστός υπερασπιστής φονιάδων Κούγιας, που είχε το θράσος να χρησιμοποιήσει στην αγόρευση του το παράδειγμα της δίκης Κορκονέα, ενώ ζήτησε και την αποβολή της πολιτικής αγωγής χωρίς καμία επιχειρηματολογία.

Χυδαίοι

Το αφεντικό και οι μπράβοι του ακολούθησαν μια χυδαία υπερασπιστική γραμμή, που υποστηρίζει ότι δεν σκόπευαν να σκοτώσουν αλλά μόνο να τραυματίσουν «τα εξαγριωμένα πλήθη που τους απειλούσαν».

Από τη μεριά της, η πολιτική αγωγή, που εκπροσωπούσαν ο **Μωυσής Καραμπίδης** και ο **Βασίλης Κερασιώτης**, προσπάθησε να αποδείξει τις δολοφονικές προθέσεις των δραστών καθώς και το γεγονός ότι η απλήρωτη εργασία των εργατών σε συνδυασμό με το έγκλημα στοιχειοθετεί εμπορία ανθρώπων (έγκλημα που για πρώτη φορά δικάζεται στην Ελλάδα).

Εκτός από τα θύματα της επίθεσης, μηνυτήρια αναφορά στην Εισαγγελία Αμαλιάδας έχουν καταθέσει 120 άτομα που κινδύνεψαν κατά τους πυροβολισμούς, που όμως έχει μείνει στο συρτάρι, αποδεικνύοντας «την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης».

Με τη λήξη της πρώτης μέρας της δίκης, η συγκέντρωση υποδέχτηκε τα θύματα και τους μάρτυρες με ενθουσιασμό και αγωνιστικότητα, φωνάζοντας «Νίκη στους εργάτες της Μανωλάδας, χαρτιά στους μετανάστες όλης της Ελλάδας». Ακολούθησαν ομιλίες από την πολιτική αγωγή, την Πακιστανική Κοινότητα, την ΚΕΕΡΦΑ και τους ίδιους τους εργάτες γης. Σε αυτές, τονίστηκε ότι όλη η εργατική τάξη πρέπει να βρεθεί στο πλευρό των μεταναστών, ότι ο αγώνας τους θα είναι νικηφόρος και ότι η μάχη τους θα λήξει με τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών.

Το ραντεβού μας ανανεώθηκε για την Πέμπτη 12/6 στις 9πμ στα δικαστήρια, τη μέρα όπου θα συνεχιστεί στην Πάτρα η δίκη του Βαγγελάτου και στην Αθήνα θα δικάζεται η Εργατική Αλληλεγγύη. Θα δώσουμε μαζικό παρόν για να τιμωρηθούν οι ένοχοι των ρατσιστικών εγκλημάτων και να μην τολμήσει κανένας φασίστας να φιμώσει την φωνή του αντιφασισμού και του αντιρατσισμού».

Η πλούσια συζήτηση και αποφάσεις για συνέχιση της δράσης μέσα στο καλοκαίρι ήταν τα χαρακτηριστικά της συνέλευσης της ΚΕΕΡΦΑ στη Θεσσαλονίκη, που έγινε την περασμένη Παρασκευή στο Εργατικό Κέντρο. Συζητήθηκαν τα εκλογικά αποτελέσματα, αλλά και η ανάγκη το αντιφασιστικό μέτωπο να συνδεθεί με το μέτωπο ενάντια στον ρατσισμό, που χρησιμοποιεί συστηματικά η κυβέρνηση.

Αποφασίστηκε η οργάνωση εξόρμησης-πικετοφορίας στην Καμάρα την Πέμπτη 12/6 στις 6.30 μμ ενάντια στην χρυσαυγίτικη δίωξη της Εργατικής Αλληλεγγύης, η συμμετοχή στο 2ο Διήμερο Αντίστασης και Αλληλεγγύης ενάντια στο ρατσισμό και την φασιστική απειλή που οργανώνεται στις 13-14 Ιούνη στο Πολιτιστικό Κέντρο Τούμπας, η συμμετοχή στο Gay Pride στις 21 Ιούνη και στο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ στις 4-6 Ιουλίου, καθώς και η πραγματοποίηση εκδηλώσεων στο διάστημα 8-25 Ιουλίου στη Νεάπολη, τον Εύοσμο, τα Περιστέρια, τη Χαριλάου.

2. ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

13-14 ΙΟΥΝΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥΜΠΑΣ

ΤΟ ΕΝΕΤΗΜΑ ΑΝΤΙΟΝ ΜΑΣ ΕΙΣΑΓΟΓΗΝΕΙ ΚΑΙ ΜΑΤ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΓΕΝΝΗΣΟΥΝ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΙΝ ΑΥΤΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13 ΙΟΥΝΗ

Εναρξη 7 μ.μ.

Προβολή ντοκιμαντέρ "ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΑΕ"

Συζήτηση "Η φασιστική απειλή χθες και σήμερα"

Ρεμπέτικο Γλέντι

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΙΟΥΝΗ

Εναρξη 7 μ.μ.

Κουκλοθέατρο

Συζήτηση "Η επίθεση του συστήματος, ο φασισμός και η απόγνωση του κινήματος"

Λοϊκή βροδιά

ΜΕ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΡΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ!

ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΡΑΚΙΖΟΥΝ ΑΓΩΝΕΣ ΛΑΪΚΟΙ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥΜΠΑΣ, ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΑ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥΜΠΑΣ, ΚΕΕΡΦΑ ΤΟΥΜΠΑΣ, ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΜΠΑ

Φεστιβάλ Περηφάνειας

Την Παρασκευή 6 Ιούνη πραγματοποιήθηκε στο Πολυτεχνείο η πρώτη εκδήλωση της Ομάδας Φύλου και Σεξουαλικότητας- LGBTQ ANTAPΣYA, με τίτλο «45 χρόνια από την εξέγερση του Stonewall- η φυσιογνωμία του Gay Pride σήμερα και οι προοπτικές».

Οι εισηγήσεις των συντρόφων βασίστηκαν πάνω σε τρία διαφορετικά κομμάτια. Η **Δήμητρα Κυρίλλου** περιέγραψε το πώς από μια μικρή ομάδα ομοφυλόφιλων που συγκρούστηκε με την αστυνομία στις 27 Ιούνη του 1969 στο μπαρ Stonewall Inn, δημιουργήθηκε το πρώτο ΛΟΑΤ (τα αρχικά του LGBT στα Ελληνικά) κίνημα με τη συμβολή του επαναστατικού Gay Liberation Front (GLF) και τη σύνδεση αυτού του κινήματος με όλες τις μάχες εκείνης της περιόδου. Ο **Μιχάλης Πισσαρίδης** συνέδεσε την εξέλιξη ιστορικά, από την πρώτη επέτειο μνήμης για την εξέγερση στα πρώτα Gay Pride στην Ελλάδα. Αναφέρθηκε στην ΑΚΟΕ (το ελληνικό τμήμα του GLF) και συνέχισε με μια σύντομη ανασκόπηση φτάνοντας στους αγώνες του σήμερα. Η **Μυρτώ Μαγγιώρου**, συνέδεσε την τότε πολωμένη περίοδο που γέννησε το Stonewall, με τις μάχες του αντισεξιστικού και του εργατικού κινήματος, αναφερόμενη και στον αρνητικό ρόλο που έχουν παίξει οι χορηγίες στη διοργάνωση των διαδηλώσεων υπερηφάνειας.

Έκλεισε με την εναλλακτική πρόταση της Ομάδας Φύλου για την προώθηση του ΛΟΑΤ κινήματος, η οποία προσπαθεί να συνδέσει τη μάχη για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων με τη μάχη των εργαζομένων ενάντια στις πολιτικές των μνημονίων, της λιτότητας και του ρατσισμού. Μια μάχη που χρειάζεται να βάζει διαρκώς στο κέντρο της τον αντιρατσισμό και τον αντιφασισμό. Τον ίδιο τον αντικαπιταλισμό που διεκδικεί την ανατροπή του συστήματος που γεννά όλες αυτές τις διακρίσεις. Γι' αυτό άλλωστε οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της ομάδας της ANTAPΣYA, βρίσκονται διαρκώς στις διαδηλώσεις και τις απεργίες, οργανώνουν μέσα στις σχολές και τους χώρους που εργάζονται.

Οι παρεμβάσεις στη συζήτηση άνοιξαν πλούσια κουβέντα, κυρίως για την αναγκαιότητα χτισίματος ενός αντιφασιστικού συντονισμού μέσα στη ΛΟΑΤ κοινότητα, την κατάσταση των δικαιωμάτων στην Ανατολή, τις αλλαγές στον αμερικανικό ψυχιατρικό κώδικα ο οποίος αναθεωρήθηκε το 2005 εντάσσοντας την ομοφυλοφιλία στον κατάλογο των ψυχιατρικών νοσημάτων (!), αλλά και την πολιτική επιρροή που χρειάζεται να ασκήσει η Ομάδα στη συζήτηση εντός της κοινότητας για να κερδίσει τον αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό. Έγινε αναφορά στις πρόσφατες ευρωεκλογές όπου, σύμφωνα με έρευνα του Vote For Our Rights, το 3%

της κοινότητας ψήφισε την ANTAPΣYA, ενώ το 8% τη θεωρεί δύναμη που μπορεί να υποστηρίξει στην πράξη τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων.

Τέλος, έγινε κάλεσμα σε όσους συμμετείχαν, να βρεθούν την Τετάρτη 11 Ιούνη στις κινητοποιήσεις για την ΕΡΤ, όπου συμπληρώνεται ένας χρόνος από το «μαύρο» της κυβέρνησης και το Σάββατο 14 Ιούνη στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 6μμ για τη διαδήλωση του Gay Pride 2014.

Μουσική και πολιτική στις “Αναιρέσεις”

Στη Γεωπονική σχολή έγινε και φέτος, το τριήμερο 6- 8 Ιούνη, το φεστιβάλ του NAP και της νΚΑ, “Αναιρέσεις”. Πολύς κόσμος, κυρίως νεολαία, πέρασε από τις συναυλίες που περιελάμβαναν συγκροτήματα όπως οι **αντικαπιταλιστές από το Μπρονξ, Rebel Diaz, οι Χειμερινοί Κολυμβητές, οι Ψυχοδράμα, οι Banda Bassotti, οι Mode Plagal και πολλοί άλλοι. Παράλληλα με τις συναυλίες λειτούργησαν θεματικά περίπτερα γύρω από το φασισμό, τους μαθητές και τις νέες εργασιακές σχέσεις.**

Μεγάλο ενδιαφέρον ωστόσο συγκέντρωσαν οι κεντρικές εκδηλώσεις του φεστιβάλ που έγιναν το απόγευμα της κάθε μέρας. Η συζήτηση γύρω από τα αποτελέσματα των εκλογών, το δυνάμωμα της αριστεράς αλλά και η κατάσταση στην οποία βρίσκεται η κυβέρνηση ήταν κομμάτι της εισήγησης όλων των ομιλητών (με διαφοροποιήσεις στην ανάλυση των αποτελεσμάτων). Κοινός τόπος ήταν η ανάδειξη των βημάτων και των πρωτοβουλιών που χρειάζεται να γίνουν για να δυναμώσει το κίνημα αντίστασης. Τόσο τοπικά όσο και κεντρικά.

Η πρώτη συζήτηση αφορούσε τις μάχες που ανοίγονται στις πόλεις και τις γειτονιές. Οι ομιλητές, εκλεγμένοι σύμβουλοι στους δήμους και την περιφέρεια Αττικής με την αντικαπιταλιστική αριστερά, αναφέρθηκαν στα ζητήματα που έχει να αντιμετωπίσει ο κόσμος στις γειτονιές λόγω της κρίσης αλλά και των νέων μέτρων που έρχονται. Η αντιδιαχειριστική λογική, η μάχη ενάντια στο φασισμό κυρίως μέσα στα σχολεία, η ανάγκη για τον συντονισμό των αντικαπιταλιστικών σχημάτων στους δήμους και το δυνάμωμα του εργατικού κινήματος διαπέρασε τις τοποθετήσεις όλων των συντρόφων του πάνελ.

Η δεύτερη, αφορούσε την αριστερά.

Τα Χανιά ενάντια στα χημικά

Παρουσία εκατοντάδων εργαζομένων, φοιτητών, μελών από τα κινήματα, ανέργων, εκπροσώπων φορέων, συλλογικοτήτων και συλλόγων γονέων πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 5 Ιουνίου στα Χανιά, η συγκέντρωση και πορεία διαμαρτυρίας ενάντια στα χημικά του πολέμου και στην επιχειρούμενη καταστροφή τους στη Μεσόγειο με τη μέθοδο της υδρόλυσης.

Αρχικά υπήρχαν σύντομοι χαιρετισμοί φορέων και εκπροσώπων των ανοιχτών συντονιστικών ενάντια στα χημικά από **Χανιά, Ηράκλειο και Ρέθυμνο** ενώ διαβάστηκε χαιρετισμός από το συντονιστικό του **Σαν Φερνάντο της Καλαβρίας** καθώς και από τους **Σύριους** πρόσφυγες από την πρόσφατη караβιά που έχει εγκλωβιστεί στα Χανιά, εκφράζοντας την συμπάραστασή τους στον αγώνα αυτό και αναδεικνύοντας τις συνέπειες του πολέμου στη Συρία.

Σημαντική ήταν η παρέμβαση του ειδικού επιστήμονα **Άρη Μουστάκα**, ο οποίος δήλωσε ότι οι χημικές ουσίες που έχουν συγκεντρωθεί είναι «ανομοιογενείς μεταξύ τους και δεν υδrolύονται» ενώ έκανε ιδιαίτερη αναφορά στον ρόλο και στα έσοδα της πολεμικής βιομηχανίας που θα φτάσουν τα 250 εκατ. ευρώ από αυτήν την ενέργεια. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία της Αγοράς και συνέχισε μέσα από το Ενετικό Λιμάνι, στη Σπλάντζια και πίσω στην αφετηρία ενώ κατά τη διάρκεια της πορείας ακούγονταν συνθήματα κατά του πολέμου, του ιμπεριαλισμού και του ρατσισμού. Να σημειωθεί, ότι την ίδια ώρα πραγματοποιήθηκαν αντίστοιχες συγκεντρώσεις και πορείες στα **Κύθηρα, την Σπάρτη, την Καλαβρία** και αλλού.

Από την πλευρά τους το συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης και το αντίστοιχο της ΚΕΕΡΦΑ στις παρεμβάσεις τους τόνισαν ότι δεν μπορούμε να διαβάζουμε το ζήτημα των χημικών χωρίς να κάνουμε τις συνδέσεις με τα άλλα κεντρικά πολιτικά ζητήματα. Η μάχη ενάντια στα χημικά είναι ταυτόχρονα μάχη και ενάντια στην κυβέρνηση και την ΕΕ που ενώ οργανώνουν την υποδοχή των χημικών του πολέμου, την ίδια ώρα αξιοποιούν τη ρατσιστική ρητορική ενάντια στους μετανάστες-θύματα ακριβώς αυτών των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και τους δολοφονούν καθημερινά στα Φαρμακονήσια.

Επόμενο ραντεβού – όπως έχουν αποφασίσει και τα Συντονιστικά Κρήτης – στη Βάση της Σούδας με τον αποκλεισμό της από γη και θάλασσα, όταν θα ξεκινήσει η διαδικασία της υδρόλυσης των χημικών.

Ειρηναίος Μαράκης

Έλλη Πανταζοπούλου

“Ελληνογερμανική Τριλογία” από τον Δημήτρη Λιβιεράτο

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Αμόνι, το καινούριο βιβλίο του Δημήτρη Λιβιεράτου, «Ο Γιάγκος, Ο Στέφαν, Από την Ήπειρο στο Γκάρχινγκ». Μια ελληνογερμανική τριλογία.

Πρόκειται για συλλογή διηγημάτων που αφορά στην περίοδο της μεγάλης μετανάστευσης στη δεκαετία του '60 από την Ελλάδα προς τη Γερμανία αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις και το αντίστροφο.

Ο **Γιάγκος**, ένα λαϊκό φτωχόπαιδο που έχασε τη μάνα του από την πείνα στην Κατοχή, προσπαθεί να φτιάξει τη ζωή του στα χρόνια μετά τον πόλεμο, με δουλειές του ποδαριού. Όταν αποφασίζει να αρραβωνιαστεί έχει ήδη ξοδέψει όλες του τις οικονομίες για να κάνει τη φιγούρα του στην αρραβωνιαστικιά του την Ευανθία. Μια αρρώστια θα τον ρίξει στο κρεβάτι αναγκάζοντάς τον να σταματήσει για λίγο να μαζεύει δόσεις στο δρόμο γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα να τον κυνηγάνε μετά τον ίδιο οι οφειλές που είναι αδύνατο να πληρωθούν. Μόνη λύση να πάει μετανάστης στη Γερμανία, να ακολουθήσει αργότερα και η Ευανθία αφήνοντας πίσω στους γονείς της το παιδί της. Στο ταξίδι του Γιάγκου γνωρίζουμε μαζί του τις συνθήκες που βίωσαν χιλιάδες μετανάστες που ξεκινούσαν για μια άγνωστη χώρα, που τους περίμεναν στο σταθμό του Μονάχου οι υπεύθυνοι των εταιριών για να κάνουν τη «διαλογή» και να καταλήξουν στους ξενώνες των εταιριών ως φιλοξενούμενοι για δουλειά, ο γνωστός όρος γκάσταρμπάιντερ. Ευτυχώς για ανθρώπους όπως ο Γιάγκος και η Ευανθία, το κέφι για να ζήσουν τη ζωή δεν σταμάταγε από αυτές τις δυσκολίες.

Στο δεύτερο διήγημα, ο **Στέφαν** γεννήθηκε στην Κροατία καταγόταν από μία οικογένεια που κατά την περίοδο της αυστρουγγρικής αυτοκρατορίας μετακινήθηκε υποχρεωτικά σε αυτή την περιοχή. Μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο όμως έπρεπε να επιστρέψουν πίσω στη Γερμανία. Ο Στέφαν ένας νέος άνθρωπος που μεγάλωσε στη Λιπίτσα, στη φύση των Βαλκανίων και αγάπησε τα ξακουστά άλογα της Λιπίτσα, δεν μπόρεσε ποτέ να προσαρμοστεί στο νέο περιβάλλον του εργοστασίου και πάντα οι παρέες του ήταν οι μετανάστες Γιουγκοσλάβοι. Όταν η εταιρεία στέλνει μια ομάδα μηχανικών στην Ελλάδα για περιοδία στην επαρχία όπου έχουν πουλήσει αγροτικά μηχανήματα, ο Στέφαν ξαναβρίσκει τη χαρά του μετά από πολλά χρόνια και μαζί με τους κατοίκους του χωριού καταφέρνει να μείνει πίσω, να ξαναφτιάξει τη ζωή του κάτω από τον ήλιο, να παντρευτεί μια χήρα και να μεγαλώσει μαζί της τα παιδιά της καταφέροντας έως και τα αγαπημένα του άλογα να φέρει στο χωριό.

Στο τρίτο διήγημα ο **Γκέοργκ Μπέργκερ**, διευθυντής της τράπεζας του Γκάρχινγκ, έρχεται σε επαφή με τους μετανάστες εργάτες της περιοχής, τους εμπιστεύεται, ρισκάρει δάνεια παίρνοντας ο ίδιος την ευθύνη και κερδίζει την εμπιστοσύνη τους. Έτσι βρίσκεται ένα καλοκαίρι με τους αδελφούς Μπέκους στην Αθήνα και αργότερα στο χωριό τους στην Ήπειρο όπου γνωρίζει τη Βάσω που την πείθει με τη βοήθεια της οικογένειας να πάει μαζί του στη Γερμανία. Δύο κόσμοι διαφορετικοί που όμως κατάφεραν να βρεθούν κοντά και να πορευτούν μαζί.

Ο Δημήτρης Λιβιεράτος μέσα από τα διηγήματά του καταφέρνει για άλλη μια φορά να σκιαγραφήσει μια ολόκληρη εποχή για την οποία λίγα πράγματα γνωρίζουμε παρά το γεγονός ότι είναι τόσο κοντινή μας. Μιλάει για τις ζωές απλών και καθημερινών ανθρώπων που μέσα από συνθήκες που τους έχουν επιβληθεί, αναγκάζονται να αλλάξουν τα πάντα και να προσαρμοστούν σε νέες συνθήκες και καταστάσεις. Και με τη βοήθεια των γύρω τους τα καταφέρνουν.

Σταυρούλα Ψυχογιπούλου

Αφιέρωμα στον Γκοντάρ

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδας οργανώνει από 5 ως 18 Ιούνη ένα μεγάλο αφιέρωμα στο σινεμά του Ζαν-Λικ Γκοντάρ. Είναι μια εξαιρετική ευκαιρία να γνωρίσουμε και να θυμηθούμε τον μεγάλο 84χρονο Γαλλο-Ελβετό κινηματογραφιστή που **μαζί με τη γενιά του «Νέου Κύματος» άλλαξε την αντίληψη και τη μορφή αυτού που θεωρείται κινηματογράφος.**

Όντας φοιτητής ανθρωπολογίας στο Παρίσι των αρχών της δεκαετίας του 1950, ο Γκοντάρ «έμπλεξε» με το σινεμά μέσα από τις κινηματογραφικές λέσχες που ευδοκίμοιζαν στο Καρτιέ Λατέν και την Αριστερή όχθη. Εκεί γνώρισε τους μετέπειτα συνοδοιπόρους του στη Νουβέλ Βαγκ -**Φρανσουά Τριφό, Κλοντ Σαμπρόλ, Ερίκ Ρομέρ και Ζακ Ριβέτ.** Με τους δυο τελευταίους αποπειράθηκαν την έκδοση της «Gazette du Cinema», που έζησε για μόλις πέντε τεύχη και σύντομα πέρασαν στα «Cahiers du Cinema», τα «Κινηματογραφικά Τετράδια» θεωρίας και κριτικής που ίδρυσε ο Αντρέ Μπαζέν.

Μέσα από τις στήλες του περιοδικού, κριτικάρουν τον ακαδημαϊσμό του Γαλλικού σινεμά και τις ακριβές υπερπαραγωγές που σκοτώνουν τη δημιουργικότητα του κινηματογραφιστή για να παράγουν εμπορικές ταινίες χειραγώγησης του θεατή. Μελετούν την κληρονομιά του βωβού κινηματογράφου (Γερμανικός εξπρεσιονισμός, Ρώσικη πρωτοπορία), τον Ιταλικό Νεορεαλισμό αλλά και αμερικανούς σκηνοθέτες όπως ο **Χάουαρντ Χοκς**, ο **Νίκολας Ρέι**, ο **Χίτσκοκ**. Καταλήγουν στο ότι ο κινηματογραφιστής οφείλει να αποτινάξει τον ασφυκτικό έλεγχο του παραγωγού - χρηματοδότη πάνω στη διαδικασία φτιαξίματος της ταινίας, να πάψει να είναι σκηνοθέτης (αυτός που βάζει τις σκηνές σε σειρά) και να ξαναγίνει δημιουργός (auteur – cineaste). Η κάμερα γίνεται

και πάλι εργαλείο, όπως το στίλο είναι το εργαλείο του συγγραφέα, έτσι προέκυψε ο όρος «κάμερα-στίλο».

Πίσω από την κάμερα

Όταν οι συγγραφείς των «Τετράδιων» πέρασαν πίσω από την κάμερα γεννήθηκε μια νέα πρωτοπορία, η «Νουβέλ Βαγκ», που εισήγαγε εντελώς νέα στοιχεία όπως η μη κλασσική αφήγηση, τα απότομα κόψε-ράψε (jam-cuts) των σκηνών, η απρόβλεπτη έκβαση, οι εμφανείς αναφορές – φόρος τιμής – σε μεγάλες κινηματογραφικές στιγμές του παρελθόντος. Τα φυσικά ντεκόρ μεταφέρουν μια λαβυρινθώδη εικόνα των σύγχρονων μεγαλουπόλεων και οι ηθοποιοί μπαίνουν στα πλάνα, όπως συχνά και οι περαστικοί από το χώρο των γυρισμάτων. Η πρώτη ταινία μεγάλου μήκους του Γκοντάρ «Με κομμένη την ανάσα» (1959) είναι χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της αντίληψης.

Η δεκαετία του '60 ήταν η πιο παραγωγική και πιστεύουμε η πιο γόνιμη για τον Γκοντάρ, βασικά γιατί επηρεάστηκε βαθειά από τις πολιτικές εξελίξεις της περιόδου και σύντομα πέρασε από την υπαρξιστική αμφισβήτηση της καπιταλιστικής ευδαιμονίας στη μαρξιστική οπτική. «Ο μικρός στρατευμένος», η «Περιφρόνηση», «Οι καραμπινιέροι», «Ζούσε τη ζωή της», «2-3 πράγματα που ξέρω γι'αυτή», «Σαββατοκύριακο» εκφράζουν την καταγγελτική διάθεση προς τον Γαλλικό καπιταλισμό αλλά και το πώς αυτός δια-

περνά και αλλοτριώνει τη ζωή και τις σχέσεις των ανθρώπων.

Ο Μάης του '68 τον βρίσκει στρατευμένο στον Μαρξισμό. Με τους **Φ. Τριφό, Λουί Μαλ, Ρ. Πολάνσκι** και **Κλοντ Λελούς** πρωτοστατούν στην κατάληψη-ουσιαστικά διακοπή του φεστιβάλ Καννών- επιστρέφει στο εξεγερμένο Παρίσι και ιδρύει την κολεκτίβα «Τζίγκα Βέρτωφ» (προς τιμή του πρωτοπόρου Σοβιετικού δημιουργού). Η Μασοϊκή ευφορία δεν θα κρατήσει για πολύ, ο ίδιος αποκήρυξε τα δημιουργήματα της περιόδου αυτής σαν «επαναστατικά σκουπίδια», γύρισε το «Όλα πάνε καλά» και αποτραβήχτηκε σε πιο προσωπική θεματολογία, με την πολιτική σε δεύτερο πλάνο αλλά όχι απούσα. Τα «Ο σώζω εαυτόν σωθήτω», «Film Socialism» επιχειρούν ένα αριστερό απολογισμό για τις προσδοκίες και διαψεύσεις του 20ου αιώνα. Ο Γκοντάρ συνεχίζει να δημιουργεί και πρόσφατα στο φεστιβάλ των Καννών προβλήθηκε η τελευταία του ταινία «Αποχαιρετισμός στη γλώσσα».

Επηρέασε όσο κανείς άλλος της εποχής του το σύγχρονο σινεμά. Από τον **Μπερτολούτσι**, τον **Μίλος Φόρμαν**, τον **Βέντερς** και τον **Φόλκερ Σλέντορφ** μέχρι τους Ασιάτες **Όσιμα Γουόγκ Καρ Γουάι** αλλά και τους Αμερικανούς **Σκορσέζε, Κόπολα, Άλτμαν, Ντε Πάλμα, Τζιμ Τζάρμους** και **Ταραντίνο**. Φυσικά δεν βρέθηκε ποτέ υποψήφιος για Όσκαρ, εκτός από μια τιμητική βράβευση το 2010.

Το αφιέρωμα περιλαμβάνει 42 ταινίες του που εντάσσονται στις εξής ενότητες: «1950-1968: Νέο Κύμα/Auteur/ Cahiers du Cinema», «Οπλισμένες Κάμερες», «Επιστροφή στη Μυθοπλασία», «Αποχαιρετισμός στη Γλώσσα», «Γκοντάρ, ο ιστορικός του κινηματογράφου».

Δήμητρα Κυρίλλου

Ντοκιμαντέρ

Την νέα του ταινία ντοκιμαντέρ για το δάσος της Ελαίας, ένα από τα τελευταία παράκια δάση στην Ελλάδα που βρίσκεται στη νοτιοδυτική Πελοπόννησο, παρουσιάζει ο σκηνοθέτης **Γιώργος Δελής** την **Πέμπτη 12 Ιούνη** στις 8μμ στο πολυχώρο του **Ρομάντζο (Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια).**

Εκεί που οι θαλάσσιες χελώνες έφτιαξαν 1452 φωλιές το καλοκαίρι του 2013, και οι κατασκηνωτές από όλη την Ευρώπη ξεπέρασαν τους 2000, σήμερα η πανίδα και η χλωρίδα του τόπου απειλείται από την ανέγερση 48 παραθεριστικών κατοικιών στο παράκτιο δάσος.

Το ντοκιμαντέρ του ακτιβιστή σκηνοθέτη είναι 43 λεπτά και μπορεί κανείς να το βρει και στην ηλεκτρονική διεύθυνση: www.yorgosdelis.com

Αναπηρία & Χειραφέτηση

Στις 20, 21 και 22 Ιουνίου 2014 θα πραγματοποιηθεί το πρώτο «Φεστιβάλ Εξοικείωσης με τη Ζώσα Κατάσταση της Αναπηρίας» στο Ελεύθερο και Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ.

Η Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ: «Μηδενική Ανοχή», σε συνεργασία με την Κίνηση Καλλιτεχνών με Αναπηρία και το Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ, όπως αναφέρει και η πρώτη ανακοίνωση που εξέδωσαν, «Μέσα από τις δράσεις που θα πραγματοποιηθούν, επιδιώκουμε τη συνεκπαίδευση, την κατάλυση των στερεοτύπων που ανακυκλώνονται από τα ΜΜΕ και του ρατσιστικού τρόπου αντιμετώπισης της αναπηρίας, καθώς και την ανοιχτή πρόσβαση όλων στο περιεχόμενο της τέχνης».

Το τριήμερο Φεστιβάλ θα περιλαμβάνει ποικιλία δράσεων, μεταξύ των οποίων και θέατρο, χορόδραμα, προβολές ντοκιμαντέρ, workshops αλλά και συζητήσεις για τη ζώσα κατάσταση της αναπηρίας.

• Ο **Αντώνης Ρέλλας** από την Κίνηση Χειραφέτησης θα είναι ομιλητής στον Μαρξισμό 2014 μαζί με τον **Βασίλη Κουκαλάνη** και τον **Κυριάκο Μπάνο** με θέμα «Η Τέχνη ενάντια στο Φασισμό».

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 Στέκι ΚΕΕΡΦΑ (Καβαλ-λότι 17) 7.30μμ
Ο Μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Πορτογαλία: 40 χρόνια από την «επα-νάσταση των γαρυφάλλων»
Ομιλητής: Τάσος Παπαδιώτης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 18/6 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Ο Μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 Στέκι πολιτιστικών ομά-δων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Να γυρίσουν πίσω οι απολυμένοι
Ομιλήτρια: Μαριαλένα Νταούλη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 Κίνημα στην Πόλη 7μμ
Οι εξελίξεις στην Ουκρανία
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Ο Μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Πώς παλεύεται η φασιστική απειλή;
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Ιμπεριαλισμός και αντικαπιταλιστική αριστερά
Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγ-καβή69) 7μμ
«Από την κρίση στην κυβέρνηση της αριστεράς»: Τα όρια μιας στρατηγικής
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΑΙΓΑΛΕΩ – ΧΑΪΔΑΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 καφέ Στέκι 7.30μμ
Τα επόμενα βήματα του αντιφασιστικού κινήματος
Ομιλητής: Μιχάλης Θεοδωράκης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 καφέ Κοσμικόν 7μμ
«Από την κρίση στην κυβέρνηση της αριστεράς»: Τα όρια μιας στρατηγικής
Ομιλήτρια: Έλενα Τζίκα

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Ο Μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΠΕΡΑΙΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 δημαρχείο (5ος ορ.) 7μμ
«Από την κρίση στην κυβέρνηση της αριστεράς»: Τα όρια μιας στρατηγικής
Ομιλήτρια: Μαριάννα Τζιτζή
- ΤΕΤΑΡΤΗ 18/6 δημαρχείο (5ος ορ.) 7μμ
Η εργατική εναλλακτική
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 Στέκι Νεολαίας 6μμ
Πώς οργανώνουμε τις μάχες απέναντι στην κυβέρνηση και τους φασίστες
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 καφέ Άνεμος 6μμ
Πώς οργανώνουμε τις μάχες απέναντι στην κυβέρνηση και τους φασίστες
Ομιλητής: Δήμητρα Κορμινανού

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 ΕΔΟΘ (5ος ορ.) 6μμ
Πώς οργανώνουμε τις μάχες απέναντι στην κυβέρνηση και τους φασίστες
Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου

ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 Εργατικό Κέντρο 8.30μμ
Πώς οργανώνουμε τις μάχες απέναντι στην κυβέρνηση και τους φασίστες
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ Καντάθ 8.30μμ
Πώς οργανώνουμε τις μάχες απέναντι στην κυβέρνηση και τους φασίστες
Ομιλητής: Γιάννης Μήτζιας

ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ «4 εποχές» (πλ. Αγ. Ελευθερίου) 7μμ
«Από την κρίση στην κυβέρνηση της αριστεράς»: Τα όρια μιας στρατηγικής
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ Λα Ροζέ 7μμ
«Από την κρίση στην κυβέρνηση της αριστεράς»: Τα όρια μιας στρατηγικής
Ομιλήτρια: Έλενα Τζίκα

ΞΕΑΡΧΒΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ Κούνια 7.30μμ
Πορτογαλία: 40 χρόνια από την «επα-νάσταση των γαρυφάλλων»
Ομιλήτρια: Μαρία Γρυσμπολάκη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ «Ο Πλάτων» 7μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΛΑΡΙΣΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7μμ
Οι πολιτικές εξελίξεις και η αντικαπιτα-λιστική προοπτική
Ομιλήτρια: Δήμητρα Καλατζή

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 Κανακάρη και Βότση 7μμ
Η εργατική εναλλακτική – το αντικαπι-ταλιστικό σχέδιο για την έξοδο από την κρίση
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ El Viaje 6.30μμ
Ενιαίο ή λαϊκό μέτωπο
Ομιλητής: Κυριάκος Αλισταβάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ Quiz 7μμ
Ο Μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Μελίνα Παπαγεωργίου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
1914: Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος
Ομιλητής: Νίκος Φούρλας

ΒΡΙΑΝΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 Στέκι 6μμ
Κρατικός καπιταλισμός και ο σοσιαλι-σμός από τα κάτω
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ Picadilly 8μμ
Οι πολιτικές εξελίξεις και η αντικαπιτα-λιστική προοπτική
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 δημαρχείο 6μμ
Κρατικός καπιταλισμός και ο σοσιαλι-σμός από τα κάτω
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 Στέκι 8μμ
Κυβέρνηση της αριστεράς ή κυβέρνηση των εργατών;
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΙΛΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 στις Μηλιάς το Λάζο 8μμ
Ιμπεριαλισμός και αντικαπιταλιστική αριστερά
Ομιλητής: Γιάννης Σταθόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ Τριώτα (Μετρό Αγ. Αντώνης) 7.30μμ
Ο Μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 Στέκι 8μμ
Οι πολιτικές εξελίξεις και η αντικαπιτα-λιστική προοπτική
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ Μαγαζί 8μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών και ο Μαρξισμός 2014
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 καφέ Περικλέους (δίπλα στον Αγ. Γεώργιο) 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 12/6 Στέκι (Κολοκοτρώνη 12α) 7μμ
Ιμπεριαλισμός και αντικαπιταλιστική αριστερά
Ομιλήτρια: Ευγενία Ποντικού
- ΠΕΜΠΤΗ 19/6 Στέκι (Κολοκοτρώνη 12α) 7μμ
1914: Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος
Ομιλητής: Παναγιώτης Βασιλειάδης

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/6 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/6 ΕΡΤ-OPEN 8μμ
Η κρίση του '30 και η εργατική αντί-σταση
Ομιλητής: Στέργιος Μανουράς

ΒΟΛΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/6 Θόλος 7μμ
Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και ιμπεριαλι-σμός
Ομιλήτρια: Αριάδνη Καλοκύρη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/6 δημαρχείο Κερατσι-νίου 6μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλητής: Τάσος Πέππας

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/6 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Πορτογαλία: 40 χρόνια από την «επα-νάσταση των γαρυφάλλων»
Ομιλητής: Γιώργος Μαλινάκης

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΑΡΤΗ 18/6 καφέ Τέχνη (παράλια Νέας Χώρας) 7μμ
1914: Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 12/6

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/6

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Ηρώων 5.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 7.30μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Everest πλατεία 6.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 5.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βέικου και Γαλατσίου 6.30μμ
ΠΑΣΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 6μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ πλατεία 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Ανω Πατήσια 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ κελάρι 7.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 6μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ 6μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Συντριβάνι 6.30μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ παλιά Πόλη 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 11.30πμ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τοιμσκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/6

ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός 12μ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 12μ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Ηράκλειτος 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ κελάρι 12μ
ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ πλ. Αναλήψεως 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 12.30μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλ. Χαλανδρίου 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 12μ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ πλατεία 11πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 10.30πμ

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/6 ταβέρνα Πλάτανος στην Πλατεία της Σπλάντζιας 8μμ
Ρεμπέτικο γλέντι οικονομικής ενίσχυ-σης του δημοτικού σχήματος **“Ανταρ-σία στα Χανιά-Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή”** με τους:
Κώστα Κουρκουνάκη (κιθάρα), Νίκο Μπλαζάκη (μπουζούκι), Κώστα Καλύβα (μπουζούκι)

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/6 10μμ
στο αίθριο Δημαρχείου
Πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης της **Εργατικής Αλληλεγγύης**

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου, Γιώργος Πίτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Π. Γαραντζιώτης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση: **Αλληλεγγυή:**
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Πολιτικές εξελίξεις και αντικαπιταλιστική προοπτική

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/6 6.30μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/6 Εργατικό Κέντρο 6μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/6 Μέγαρο Λόγου και Τέχνης 7μμ
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 19/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-αγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρ-άτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-νο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρί-ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-νους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-μα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-σης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Το 1989 η Κίνα είχε κάνει τα πρώτα βήματα στη πορεία που θα την μετέτρεπε μια παγκόσμια οικονομική υπερδύναμη. Εκείνη τη χρονιά η άρχουσα τάξη της Κίνας και το κράτος της θα αντιμετώπιζαν τη μεγαλύτερη πρόκληση στην εξουσία τους από το 1949. Είκοσι πέντε χρόνια μετά, το φάντασμα του κινήματος της Τιενανμέν – της αχανούς κεντρικής πλατείας του Πεκίνου- στοιχειώνει τη σκέψη της και επηρεάζει τις αποφάσεις της.

Πρόσφατα οι εικόνες από την ηρωική απεργία στα εργοστάσια της Γουε Γουεν έκαναν το γύρο του κόσμου. Μια μελέτη έχει καταγράψει 1.171 απεργίες από τα τέλη του 2011 μέχρι τα τέλη του 2013. Οι διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες, για κάθε λογής ζήτημα μετριόνται σε χιλιάδες. Η ηγεσία του ΚΚΚ τρέμει στην ιδέα ότι αυτά τα αναρίθμητα ρυάκια αντίστασης θα γεννήσουν μια νέα Τιενανμέν.

Η ηγεσία του ΚΚΚ υπό τον **Τενγκ Χσιάο-πινγκ** είχε αποφασίσει από τα τέλη της δεκαετίας του '70 να βάλει τον κινέζικο κρατικό καπιταλισμό στην παγκόσμια αγορά. Αυτό σημαίνει μια σειρά οικονομικές μεταρρυθμίσεις: από το περιορισμένο, αρχικά, άνοιγμα στις επενδύσεις δυτικών πολυεθνικών, μέχρι την κατάργηση μιας σειράς κρατικών ελέγχων στην αγροτική οικονομία.

Αυτή η πολιτική στέφθηκε με τέτοια επιτυχία που ξάφνιασε και τους εμπνευστές της. Οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας επιταχύνθηκαν, δυο και τρεις φορές γρηγορότερα από τις προβλέψεις. Η επιτυχία έφερε «υπερθέρμανση» της οικονομίας – εκτόξευση των τιμών, ιδιαίτερα των τροφίμων, και πληθωρισμό. Τα μέτρα για την αντιμετώπισή του έφεραν κλεισίματα και απολύσεις.

Η πρωτοβουλία για το κίνημα ήρθε από τα πανεπιστήμια. Άσχημες συνθήκες διαβίωσης και διδασκαλίας σε εστίες και αμφιθέατρα, καταπιεστικοί κανονισμοί, ιδεολογικές αναζητήσεις ήταν το εκρηκτικό μείγμα. Η αφορμή ήταν ο θάνατος του **Χου Γιαομπάνκ**, ενός «μεταρρυθμιστή» στην ανώτατη ηγεσία της Κίνας. Θεωρούνταν ως ο εμπνευστής της χαλάρωσης πολλών καταπιεστικών κανονισμών και νόμων – δίκαια ή άδικα δεν έχει σημασία. Τη μέρα της κηδείας του δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και άλλος κόσμος πήγε να τον τιμήσει στην πλατεία Τιενανμέν.

Η κυβέρνηση κατήγγειλε τους «αντεπαναστάτες φοιτητές». Απειλίσσε με καταστολή. Στις 28 Απρίλη περίπου 150.000 διαδηλωτές μπήκαν στην πλατεία. Οι μισοί, σύμφωνα με περιγραφές της εποχής, ήταν εργάτες που είχαν κατέβει από τα εργοστάσια και τα γαπιά. Μια βδομάδα πριν, η αστυνομία είχε ξυλοκοπήσει άγρια φοιτητές και φοιτήτριες που έκαναν καθιστική διαμαρτυρία σε μια είσοδο του «Ζονγκνκνταί» της έδρας της κομματικής και κεντρικής ηγεσίας δίπλα στην περίφημη «Απαγορευμένη Πόλη» των παλιών αυτοκρατόρων. Η είδηση είχε κυκλοφορήσει σαν πυρκαγιά στους χώρους δουλειάς και είχε εξαγριώσει τους εργάτες.

Η διαδήλωση τέλειωσε με καλέσματα για πανεθνικές διαδηλώσεις στις 4 Μάη. Είναι μια μέρα με μεγάλη συμβολική σημασία: στις 4 Μάη 1919, οι φοιτητές του Πεκίνου έκαναν μεγάλες αντιιμπεριαλιστικές διαδηλώσεις που σημάδεψαν την αρχή της πρώτης Κινέζικης Επανάστασης. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας είχε γεννηθεί μέσα από αυτό το κίνημα.

Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύ-

Ένα εκατομμύριο διαδηλωτές στο Πεκίνο την ώρα που ο Γκορμπατσόφ επισκεπτόταν την Κίνα

Τιέν Αν Μεν 1989

ρισαν το κέντρο του Πεκίνου εκείνη τη μέρα, με διαδηλώσεις να γίνονται σε 400 πόλεις σε όλη τη χώρα.

Το καθεστώς μετά τις πρώτες απόπειρες καταστολής των «αντεπαναστατών φοιτητών», βρέθηκε διχασμένο για το τι θα κάνει στη συνέχεια. Όμως, και το φοιτητικό κίνημα είχε το ίδιο πρόβλημα – τι θα κάνουμε μετά;

Απεργία πείνας

Η επίσκεψη του **Γκορμπατσόφ**, **Γενικού Γραμματέα του ΚΚΣΕ** (η **ΕΣΣΔ** δεν είχε καταρρεύσει ακόμα) πρόσφερε ένα μέσο για την αναζωογόνηση του κινήματος. Στις 13 Μάη, 200 φοιτητές και φοιτήτριες ξεκίνησαν απεργία πείνας στην πλατεία Τιενανμέν, σύντομα έγιναν 1.000. Δίπλα τους κατασκήνωσαν χιλιάδες συμπαραστάτες –σε μια καλο-οργανωμένη κατάληψη με περιφρούρηση, φορτηγά με ντουντούκες για ομιλίες, σταθμούς πρώτων βοηθειών, συνεργεία καθαριότητας.

Θα ήταν η πρώτη επίσκεψη Ρώσου γενικού γραμματέα από το 1962, όταν ο Χρούτσεφ επισκέφτηκε τον Μάο. Το καθεστώς υπολόγιζε σε μια μεγάλη προπαγανδιστική επιτυχία, με τον Ντενγκ και τον Γκορμπατσόφ να χαιρετάνε τα ευτυχισμένα πλήθη στην πλατεία. Προφανώς δεν έγιναν έτσι τα πράγματα.

Ακόμα πιο σημαντικό ήταν η τεράστια ανταπόκριση που βρήκαν τα καλέσματα των απεργών πείνας. Μισό εκατομμύριο διαδήλωσαν στην πλατεία τη μέρα που κατέφτασε ο Γκορμπατσόφ, ένα εκατομμύριο την επόμενη. Το ανησυχητικό, για το καθεστώς, ήταν η αυξανόμενη συμμετοχή των εργατών στις διαδηλώσεις – κατέφταναν οργανωμένοι ανά εργοστάσιο ή μεγάλο εργοστάσιο. Μια άλλη πηγή ανησυχίας ήταν η εξαπλώση του κινήματος σε άλλες πόλεις – στην κεντρική πλατεία της Σαγκάης είχαν «κατασκηνώσει» τριάντα χιλιάδες διαδηλωτές.

Η απάντηση ήταν η κήρυξη του στρατιωτι-

κού νόμου στις 19 Μάη. Ο στρατός άρχισε να κινείται στο Πεκίνο, πυροδοτώντας μια έκρηξη. Εκατομμύρια βγήκαν στους δρόμους – κάποιοι υπολογισμοί μιλάνε για πέντε εκατομμύρια, το μισό πληθυσμό της πόλης. Εκατοντάδες οδοφράγματα υψώθηκαν. Όχι για να σταματήσουν τα τανκς – δεν μπορούσαν – αλλά για να επιβραδύνουν τα πεζοπόρα τμήματα και να δώσουν τη δυνατότητα στους διαδηλωτές να συναδελφωθούν με τους φαντάρους. Αυτό κι έγινε σε πολλές περιπτώσεις.

Όπως περιέγραφε ένας αυτόπτης μάρτυρας: «Όλο το κέντρο της πόλης, σε απόσταση χιλιομέτρων σε κάθε κατεύθυνση, βρισκεται υπό τον έλεγχο των φοιτητών και των εργατών. Παντού περνάνε φορτηγά με τις καρότσες τους γεμάτες φοιτητές και εργάτες... Κι όλοι τραγουδάνε τη Διεθνή, ξανά και ξανά».

Η πρώτη απόπειρα του καθεστώτος να καταστείλει το κίνημα είχε αποτύχει. Όμως, καμιά άρχουσα τάξη δεν παραιτείται με την πρώτη αποτυχία από την εξουσία.

“Πόσο μακριά θα φτάσουμε;”

Για το κίνημα συνέχιζε να τίθεται το ίδιο ερώτημα. Που, και πόσο μακριά θέλουμε να φτάσουμε; Τα «επίσημα» αιτήματα της ηγεσίας του περιλάμβαναν την απομάκρυνση κάποιων υπουργών, μέτρα κατά της διαφθοράς, κυβερνητική δήλωση που θα ζητάει συγγνώμη για την καταγγελία του κινήματος ως «αντεπαναστατικό».

Στα δυτικά ΜΜΕ προβαλλόταν συχνά ένα πρόχειρο ομοίωμα του Αγάλματος της Ελευθερίας που είχαν φτιάξει οι φοιτητές στην πλατεία. Η αλήθεια είναι ότι οι φοιτητές, ήθελαν δημοκρατία – όμως όσο ασαφής κι αν ήταν αυτή η έννοια στα μυαλά τους, οι ηγέτες της Δύσης είχανε πιο σαφή κριτήρια. Ο **Έντουαρντ Χηθ**, ο πρώην συντηρητικός πρωθυπουργός της Βρετανίας δήλωσε ότι: «Αυτά

που ζητάνε οι φοιτητές δεν ανταποκρίνονται στις δικές μας ιδέες περί δημοκρατίας».

«Μεταρρυθμιστές» και «παραδοσιακοί», «νέοι» και «γέροι» – όλες οι τάσεις και οι «φυλές» του καθεστώτος ενώνονταν απέναντι στην απειλή από τα κάτω. Κι η Δύση τους έκλεινε το μάτι: τελειώστε με κάποιο τρόπο με αυτή την ιστορία, έχουμε μπίζνες να κάνουμε!

Το κίνημα αποκτούσε κοινωνικό περιεχόμενο. Είναι αμέτρητες οι δηλώσεις ανώνυμων και επώνυμων εργατών που κατέγραφαν δημοσιογράφοι εκείνες τις μέρες. Ένας οδηγός λεωφορείων για παράδειγμα έλεγε: «Αυτοί οι τύποι εκεί πάνω δεν είναι κομμουνιστές. Είναι σαν τους παλιούς φεουδάρχες που φοβούνται το λαό και μας περιφρονούν».

Το **Αυτόνομο Συνδικάτο Εργατών** του Πεκίνου άρχισε να αναπτύσσεται εκείνες τις μέρες, η «γκονγκζιλιάν» (ομοσπονδία στα κινέζικα). Οι ιδρυτές του ήταν νέοι εργάτες από χαλυβουργίες, σιδηροδρόμους, οικοδομές. Σε μια προκήρυξή τους στις 17 Μάη κατάγγειλαν τα προνόμια της γραφειοκρατίας, τα πανάκριβα ταξιδάκια στο εξωτερικό για τις κουστωδίες της, με ερωτήσεις όπως «πόσα ξοδεύει ο Ντενγκ για το γήπεδο του γκολφ» ή πόσα είχε τσεπώσει ο γιόκος του από μίζες. Και η προκήρυξη διακήρυττε:

«Έχουμε υπολογίσει προσεκτικά, με βάση το Κεφάλαιο του Μαρξ, το ποσοστό εκμετάλλευσης των εργατών. Ανακαλύψαμε ότι οι “υπηρέτες του λαού” καταβροχθίζουν όλη την υπεραξία που παράγεται από τον ιδρώτα και το αίμα μας... Υπάρχουν μόνο δυο τάξεις: των εκμεταλλευτών και των εκμεταλλευόμενων. Η ιστορία δεν έχει πει ακόμα τη τελευταία της λέξη».

Το συνδικάτο εγκατέστησε το αρχηγείο του στην πλατεία, οργάνωσε ένα «εργατικό σώμα περιφρούρησης», για να τηρεί την τάξη και να προστατεύει τους φοιτητές και τέσσερις «ταξιαρχίες πρόθυμων να πεθάνουν» για την αντίσταση σε τυχόν επίθεση του στρατού και της αστυνομίας. Δεν ήταν λόγια του αέρα: αυτοί πράγματι πάλεψαν και έπεσαν σχεδόν μέχρι τον τελευταίο όταν ξεκίνησε η σφαγή.

Η ιδέα της γενικής απεργίας, που πρότεινε και το ανεξάρτητο συνδικάτο, άρχισε να συζητιέται πιο σοβαρά στους κόλπους της φοιτητικής ηγεσίας χωρίς να καταλήξει σε κάποιο συμπέρασμα: οι περισσότεροι αντιμετώπιζαν το κίνημα σαν μέσο πίεσης για μεταρρύθμιση του καθεστώτος, όχι για την ανατροπή του. Τελικά το καθεστώς δεν άφησε χρόνο για να ωριμάσουν αυτές οι προτάσεις και οι προβληματισμοί.

Το βράδυ της 3ης Ιούνη τα τανκς άρχισαν να συγκλίνουν προς την πλατεία, όπου έφτασαν τις πρώτες ώρες της 4ης Ιούνη. Το πρώτο φως της ημέρας αποκάλυψε εκατοντάδες καμένα οδοφράγματα, κι ανάμεσά τους καμένα τανκ και στρατιωτικά οχήματα. Η αντίσταση ήταν άγρια, αλλά τελικά κάμφθηκε.

Αυτό που ακολούθησε ήταν ένα λουτρό αίματος. Εκατοντάδες εκτελέστηκαν, περίπου τριάντα χιλιάδες καταδικάστηκαν σε φυλάκιση. «Οι αγορές βγάζουν στεναγμό ανακούφισης καθώς ο Ντενγκ επικρατεί» έγραφε η Γουόλ Στρητ Τζέρναλ. Όπως, όμως, έγραφε η εργατική προκήρυξη εκείνο τον Μάη «η ιστορία δεν έχει πει ακόμα την τελευταία της λέξη» – δηλαδή η εργατική τάξη δεν έχει πει την τελευταία της λέξη.

Λεάνδρος Μπόλαρης

KINA - BIETNAM

Ένας εκτεταμένος ψυχρός πόλεμος εξελίσσεται τα τελευταία χρόνια στην Ανατολική Ασία. Το τελευταίο εξάμηνο όμως και ιδιαίτερα τον τελευταίο μήνα τα επεισόδια γίνονται ολοένα και πιο θερμά, με μια σειρά δυνάμεις να βρίσκονται με το δάχτυλο στη σκανδάλη.

Το συνέδριο “Σάνγκρι-λα”, το οποίο διεξάγεται κάθε χρόνο από το 2002, έδειξε την περασμένη βδομάδα πόσο έκρυθμη είναι η κατάσταση. Εκεί συγκεντρώνονται πρωθυπουργοί, Υπουργοί Άμυνας, στρατηγοί και άλλοι διπλωμάτες των χωρών της Ανατολικής Ασίας και του Ειρηνικού για να συζητήσουν ζητήματα στρατηγικής, εξοπλισμών και “άμυνας”. Το στερεότυπο θέλει τους ομιλητές να ακολουθούν τους ευγενικούς τρόπους της “Άπω Ανατολής”. Αυτή τη φορά, στη Σιγκαπούρη, η ευγένεια έδωσε τη θέση της στην ανοιχτή σύγκρουση.

Ο πρωθυπουργός της Ιαπωνίας, Σίνζο Άμπε, χτύπησε το χέρι στο τραπέζι για να δηλώσει ότι βγαίνει από τις δεσμεύσεις της υποχρεωτικά “ειρηνικής” δύναμης που κληρονόμησε από την ήττα της στο Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο. Η ιαπωνική κυβέρνηση δρομολογεί την αλλαγή του συντάγματος ώστε ο στρατός της χώρας να μπορεί να εμπλέκεται σε συγκρούσεις. Στην ίδια ομιλία ο Άμπε προχώρησε ένα βήμα παραπέρα, δηλώνοντας τη στήριξή του στο Βιετνάμ, τις Φιλιππίνες και την Ινδονησία στα ανοιχτά μέτωπα που έχουν με την Κίνα. Στήριξη όχι απλώς “ηθική”: “Αποφασίσαμε να παράσχουμε δέκα νέες ακταιωρούς στις Φιλιππίνες. Παράσχαμε τρεις ολοκαίνουργιες ακταιωρούς στην Ινδονησία [...] Και κινούμαστε ώστε [...] να παράσχουμε τέτοια πλοία και στο Βιετνάμ”.

Η αναφορά στο Βιετνάμ ήταν η πιο επίμαχη. Μιας και εκεί λίγες μέρες πριν, η θερμοκρασία είχε ήδη

ανάψει. Η Κίνα αποφάσισε να μετακινήσει μια τεράστια πλατφόρμα εξόρυξης πετρελαίου σε ύδατα που το Βιετνάμ θεωρεί πως είναι μέρος της Αποκλειστικής Οικονομικής του Ζώνης (ΑΟΖ). Τα βιετναμέζικα αλιευτικά που πλησιάζουν την πλατφόρμα διώχνονται με πίδακες νερού. Στα τέλη Μάη, 40 κινέζικα αλιευτικά συγκρούστηκαν με βιετναμέζικα, με αποτέλεσμα να πέσουν 10 Βιετναμέζοι ψαράδες στη θάλασσα όταν ένα από τα σκάφη τους βυθίστηκε.

Αντιπαράθεση

Η Κίνα βρίσκεται σε αντιπαράθεση με μια σειρά άλλες χώρες της περιοχής, μιας και διεκδικεί τον έλεγχο στο μεγαλύτερο μέρος της Νότιας Σινικής Θάλασσας. Μια σειρά νησιά της περιοχής διεκδικούνται από την Κίνα, την Ταϊβάν, το Βιετνάμ, τις Φιλιππίνες, την Ινδονησία, τη Μαλαισία και το Μπρουνέι. Στην Ανατολική Θάλασσα έχει ανοιχτό μέτωπο με την Ιαπωνία, για τα νησιά Σενκάκου/Ντι-αογιού.

Τον περασμένο Νοέμβρη η Κίνα κήρυξε στην περιοχή “Ζώνη Εναέριου Ελέγχου”. Από τότε τα ιαπωνικά και νοτιοκορεατικά αεροσκάφη βρίσκονται σε διαρκείς αναίμακτες μέχρι στιγμής αερομαχίες με τα κινέζικα. Το Γενάρη η Κίνα κήρυξε αντίστοιχη ζώνη, αυτή τη φορά για την αλιεία, στο Νότο. Πιο πρόσφατα άρχισε έργα σε έναν ύφαλο που τον διεκδικούν οι Φιλιππίνες.

Καμιά από αυτές τις διαφωνίες δεν είναι καινούργια. Συνήθως χρονολογούνται από το τέλος του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου. Όμως, τώρα γίνονται κομμάτι του πολιτικού παιχνιδιού. Η Κίνα τη δεκαετία του ’40 ήταν μια πάμφτωχη αγροτική χώρα. Σήμερα έχει μετατραπεί σε μια παγκόσμια οικονομική υπερδύναμη. Ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος κληροδότησε μια Ανατολική Ασία κάτω από τον έλεγχο των αμερικάνικων βάσεων και των αεροπλανοφόρων. Η Κίνα

Βιετνάμ, Μάης 2014. Διαδηλώσεις ενάντια στην επιθετικότητα της Κίνας μετατράπηκαν σε εργατικές “ταραχές”

τώρα διεκδικεί να μπορέσει να ελέγξει τους θαλάσσιους δρόμους που τη συνδέουν με τους εμπορικούς της εταίρους στην Ευρώπη, την Αφρική και τη Λατινική Αμερική.

Η ηγεσία των ΗΠΑ έχει υπόψη της αυτή τη δυναμική, γι’ αυτό και έχει κηρύξει τη λεγόμενη στρατηγική “στροφή προς την Ασία και τον Ειρηνικό”. Η απεμπλοκή του αμερικάνικου στρατού από το Αφγανιστάν και το Ιράκ είχε ανάμεσα στους στόχους της να μπορέσει να δώσει όλες του τις δυνάμεις ώστε να διασφαλίσει την συνεχή περικύκλωση της Κίνας.

Όμως η δυναμική των εξελίξεων δεν είναι κάτω από τον απόλυτο έλεγχο κανενός. Προς το παρόν, η στροφή των Αμερικάνων, αντί να ανακόψουν τις διεκδικήσεις της Κίνας, φαίνεται ότι πιέζουν την κινέζικη ηγεσία να κινηθεί πιο γρήγορα.

Υπάρχει ωστόσο και μια επιπλέον συνέπεια που δεν συμφέρει την άρχουσα τάξη καμιάς πλευράς. Ο απλός κόσμος -και η εργατική τάξη- μπαίνει ορμητικά στο προσκήνιο, απειλώντας να μετατρέψει την περιοχή που θεωρείται το μεγαλύτερο εργοστάσιο του πλανήτη, σε επικίνδυνη ζώνη για τους καπιταλιστές.

Το 2012 με αφορμή τα νησιά Σενκάκου/Ντιαογιού και τις δηλώσεις γιαπωνέζων αξιωματούχων που έδωσαν συγχωροχάρτι για τα εγκλήματα των φασιστών ομοεθνών τους στο Β’ Παγκόσμιο, μαζικές διαδηλώσεις στην Κίνα εξελίχθηκαν σε επιθέσεις σε βάρος εργοστασίων γιαπωνέζικης ιδιοκτησίας. Σε πολλές από τις απεργίες των τελευταίων ετών που έγιναν σε ταϊβανέζικα ή ιαπωνικά εργοστάσια υπήρχε αυτή η σύνδεση.

Εργοστάσια

Τώρα η Κίνα είδε την άλλη πλευρά του νομίσματος. Μετά τη μετακίνηση της πλατφόρμας στη Νότια Θάλασσα, στα μέσα Μάη, στο Βιετνάμ ξέσπασαν ταραχές με κόσμο να επιτίθεται μαζικά σε εργοστάσια κινέζικης ιδιοκτησίας.

Όμως, ας δούμε τι λέει κάποιος που φυσιολογικά δεν θα έπρεπε να ανησυχεί, ο πρόεδρος των Αμερικάνων βιομηχάνων ιματισμού και υπόδυσης: “Οι στατιστικές δείχνουν ότι το Βιετνάμ κατά πάσα πιθανότητα θα είναι ο μεγάλος κερδισμένος όσον αφορά τις βιομηχανίες ένδυσης τα επόμενα χρόνια. Κανείς δεν περίμενε ότι στο δρόμο θα υπήρχαν λακκού-

βες -και τι λακκούβες! [...] Η κατάσταση πρέπει να επιλυθεί γρήγορα”. Γιατί φοβάται ο κ. Χέλφενμπαϊν; Γιατί όταν ξεκίνησαν οι ταραχές στο Βιετνάμ, κανείς δεν ξεχώριζε κινέζικα, κορεάτικα, βιετναμέζικα ή άλλα εργοστάσια. Η οργή των βιετναμέζων εργατών μπορεί να βρήκε αφορμή τα θαλάσσια σύνορα με την Κίνα, όμως έχει πολύ βαθύτερες ρίζες.

Ο ίδιος περιγράφει: “Πάνω από 350 εργοστάσια δέχτηκαν επίθεση σε μία μόνο επαρχία και το 50% αυτών ήταν ταϊβανέζικης ιδιοκτησίας. Περίπου 30% ήταν βιετναμέζικα και 20% νοτιοκορεάτικα. Οχτώ εργοστάσια είχαν ιδιοκτήτες από το Χονγκ Κονγκ και 14 από την ηπειρωτική Κίνα. Αυτά τα στοιχεία είναι μόνο από μια επαρχία, αλλά δίνουν μια εικόνα του τι συνέβη και στις 22 επαρχίες. Μόνο την επαρχία Μπινχ Ντουόνγκ είχαν ζημιές περισσότερα από 100 εργοστάσια. Δώδεκα έγιναν παρανάλαμα του πυρός. [...] Όσοι κοιμούνται κοντά σε ηφαίστειο πάντα φοβούνται την επόμενη έκρηξη. Ο χρόνος γιατρεύει τον πόνο από την τελευταία φορά, αλλά μια ελαφριά δόνηση στο έδαφος αναστατώνει τον ύπνο, και ο φόβος ξανακυριαρχεί”.

ΙΣΠΑΝΙΑ Αβασίλευτη;

Οι βασιλιάδες είναι συνηθισμένοι σε μεγαλοπρεπείς και πανηγυρικούς λόγους, ακόμη κι όταν αυτοί αφορούν τη διαδοχή τους. Ο Χουάν Κάρλος, ωστόσο, έφυγε σαν κλέφτης. Για πολλούς Ισπανούς το “σαν” περισσεύει. Το άμεσο αποτέλεσμα της παραίτησής του την περασμένη βδομάδα ήταν να οργανωθούν μαζικές διαδηλώσεις διεκδικώντας την κατάργηση του θρόνου και την εγκαθίδρυση αβασίλευτης δημοκρατίας. Η προσπάθεια βασιλοφρόνων και ακροδεξιών να βγάλουν στο δρόμο τη “σιωπηλή πλειοψηφία” υπέρ του διαδόχου Φελίπε κατέληξε σε φιάσκο.

Ο Χουάν Κάρλος φωτογραφήθηκε να κυνηγάει ελέφαντες στην Μποτσουάνα τις ίδιες μέρες που η κυβέρνηση περνούσε το πακέτο με τα μέτρα λιτότητας από το Κοινοβούλιο. Παράλληλα εξελισσόταν ένα τεράστιο σκάνδαλο με δημόσιο χρήμα που καταχράστηκε ο Ινιάκι Ουρντανγκαρίν, σύζυγος της πριγκίπισσας Κριστίνα, κόρης του Χουάν Κάρλος και της Σοφίας. Το κύρος του βασιλικού θεσμού τσαλαπατήθηκε. Το κίνημα ενάντια στη λιτότητα και οι εργατικοί αγώνες συνδέθηκαν με

τα αιτήματα για κατάργηση της βασιλείας. Το καθεστώς από τη μια ήθελε να διώξει τον Χουάν Κάρλος και να αναλάβει ο Φελίπε που έχει “καθαρό” μητρώο. Από την άλλη ήξερε πως η απομάκρυνση του Χουάν Κάρλος μπορούσε να πυροδοτήσει απρόβλεπτες εκρήξεις -όπως συμβαίνει τώρα.

Διάδοχος

Ο Χουάν Κάρλος κατάφερε να σταθεί στο θρόνο εδώ και 39 χρόνια γιατί υποτίθεται ήταν αυτός που εγγυήθηκε το πέραςμα από τη δικτατορία στη δημοκρατία. Στην πραγματικότητα ανέλαβε το θρόνο κατ’εντολή του δικτάτορα Φράνκο, ως διάδοχός του. Ήταν το Σοσιαλιστικό και το Κομμουνιστικό Κόμμα στην ισπανική μεταπολίτευση που αποδέχθηκαν και βάπτισαν τον Χουάν Κάρλος “εγγυητή της δημοκρατίας” γιατί δεν ήθελαν η κατάργηση του φρανκισμού να πάρει το δρόμο της επανάστασης.

Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ωστόσο, ο Χουάν Κάρλος υπήρξε βασιλιάς “περιορισμένου σκοπού”. Η νομοθεσία δεν προβλέπει καν τρόπο διαδοχής σε περίπτωση παραίτησης. Το επόμενο διάστημα η Δεξιά μαζί με το PSOE (Σοσιαλδημοκρατία) θα πρέπει να ψηφίσουν έναν ειδικό νόμο. Τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών και η άνοδος της Αριστεράς επέσπευσαν την παραίτηση. Σε περίπτωση που γίνονταν νέες εθνικές εκλογές, τα δυο κόμματα ίσως να μην είχαν την απαραίτητη πλειοψηφία για να γίνει η διαδοχή. Η αριστερά έχει πάρει πρωτοβουλία για να ζητήσει δημοψήφισμα για κατάργηση της βασιλείας. Τα δυο μεγάλα κόμματα βρίσκονται στριμωγμένα. Στο εσωτερικό του PSOE η κρίση είναι χειρότερη. Ο ηγέτης του έχει παραιτηθεί, οι υποψήφιοι νέοι πρόεδροι θέλουν να σώσουν το βασιλικό θεσμό, ενώ όλοι γνωρίζουν πως η εκλογική βάση του κόμματος θέλει δημοψήφισμα. Δεν τρίζει μόνο ο θρόνος του Φελίπε, αλλά ολόκληρο το οικοδόμημα του ισπανικού κράτους.

Νίκος Λούντος

BRAZILIA

Με τους απεργούς ΝΑΙ
με το Μουντιάλ ΟΧΙ

Το βράδυ της Δευτέρας 9 Ιούνη το συνδικάτο των εργαζόμενων στο μετρό του Σάο Πάουλο αποφάσισε να αναστείλει την απεργία που είχε ξεκινήσει την περασμένη Πέμπτη. Την Κυριακή τα δικαστήρια είχαν βγάλει την απεργία καταχρηστική και διέταξαν τους εργάτες να επιστρέψουν στη δουλειά, επιβάλλοντας πρόστιμο 163 χιλιάδες ευρώ για κάθε μέρα παράνομης απεργίας ξεκινώντας από τη Δευτέρα. Το ίδιο βράδυ το συνδικάτο αποφάσισε πανηγυρικά ότι δεν κάνει πίσω και προχώρησε σε απεργία τη Δευτέρα.

Οι διαδηλώσεις που οργανώθηκαν εκείνη τη μέρα έξω από σταθμούς, δέχτηκαν την επίθεση της αστυνομίας από πολύ νωρίς ώστε να μην μπορούν να συγκεντρωθούν συμπαραστές. Ο φόβος τους ήταν ότι οι εργάτες του μετρό μπορούν να γίνουν ο πολιορκητικός κριός για όλων των ειδών τα κινήματα που έχουν βγει οργισμένα στους δρόμους το τελευταίο διάστημα ενάντια στο Μουντιάλ. Από τους ιθαγενείς, μέχρι κινήματα προστασίας του περιβάλλοντος, άστεγοι και οι χιλιάδες οικογένειες που πετάχτηκαν από τα σπίτια τους και τις γειτονιές τους ώστε να γίνει η “ανάπλαση”, να αριστοκρατικοποιηθούν συνοικίες και να συνεχίσουν οι κατασκευαστικές εταιρείες να βγάζουν κέρδη. Το κίνημα των αστέγων είχε δηλώσει την αλληλεγγύη του στους εργάτες του μετρό και συμμετείχε στις κινητοποιήσεις της Δευτέρας. Τα δισεκατομμύρια που ξόδεψε η κυβέρνηση για το Μουντιάλ είναι μια πρόκληση για όλους σε μια χώρα όπως η Βραζιλία, γεμάτη με ανισότητες.

Το τελικό αίτημα των εργαζόμενων στο μετρό ήταν αύξηση 12,2% στους μισθούς. Η εταιρεία μέχρι στιγμής έχει προσφέρει 8,7%. Το συνδικάτο τώρα λέει πως μπορεί να ξαναξεκινήσει την απεργία την Πέμπτη 12 Ιούνη τη μέρα που ξεκινάει το Μουντιάλ, αν δεν επαναπροσληφθούν οι 42 συνάδελφοί τους που πήραν χαρτί απόλυσης για τη συμμετοχή τους στις κινητοποιήσεις και τις συγκρούσεις με την αστυνομία.

Η απεργία του μετρό στο Σάο Πάουλο έχει ήδη δώσει μάθημα στους εργάτες όλου του κόσμου. Με τα φώτα της δημοσιότητας στη Βραζιλία, καταγράφηκε ο φόβος όχι μόνο της διοίκησης της εταιρείας, της τοπικής κυβέρνησης και της προέδρου Ντίζμα Ρουσέφ, αλλά και των “ισχυρών ανδρών” της FIFA. Κόλλησαν μέσα στις λιμουζίνες τους αδυνατώντας να μετακινηθούν με το τερά-

στιο μπουτιλιάρισμα που προκάλεσε η απεργία. Η μετακίνηση των θεατών προς τα γήπεδα έχει ανάγκη το μετρό.

Η εμπειρία της απεργίας στο μετρό του Σάο Πάουλο ανοίγει δρόμο για τη συνέχεια. Στις αρχές Οκτώβρη διεξάγεται ο πρώτος γύρος των προεδρικών εκλογών. Αυτός είναι ένας λόγος που η Ρουσέφ προσπάθησε να μείνει σε δεύτερο πλάνο, αποφεύγοντας την άμεση εμπλοκή της κατά των απεργών του μετρό. Κάτι αντίστοιχο είχε προσπαθήσει να κάνει πέρσι στη διάρκεια των μαζικών διαδηλώσεων κατά της αύξησης της τιμής των εισιτηρίων στα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Ο κυβερνήτης του Σάο Πάουλο που ανέλαβε το ρόλο του “σκληρού” δεν ανήκει στο κυβερνών Κόμμα των Εργατών (PT), αλλά στη δεξιά αντιπολίτευση. Όλες αυτές τις αντιφάσεις η οργανωμένη εργατική τάξη τις είχε και τις έχει υπόψη της. Όπως έχει υπόψη της ότι η κυβέρνηση έχει μπροστά της κι άλλο μεγάλο πρόγραμμα κατασκευών, τουλάχιστον μέχρι τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2016 που φιλοξενούνται στο Ρίο. Οι εργαζόμενοι που χτίζουν τα στάδια για το 2016 έχουν ήδη οργανώσει απεργίες. Το ίδιο έχουν κάνει και οι εργαζόμενοι στα λεωφορεία που άνοιξαν το δρόμο για τους εργαζόμενους στο μετρό.

Τίποτα δεν έχει λήξει. Οι εργαζόμενοι στο μετρό του Ρίο ντε Τζανέιρο ανοίγουν και αυτοί την προοπτική της απεργίας στη διάρκεια του Μουντιάλ. Ενώ, ούτως ή άλλως, οι διαδηλώσεις δεν θα σταματήσουν παρά τις 200 χιλιάδες στρατού που έχουν κινητοποιηθεί για την τήρηση της τάξης.

Χιλιάδες τίμησαν τη μνήμη του δολοφονημένου από φασίστες Κλεμάν Μερικ στο Παρίσι το περασμένο Σάββατο και ετοιμάζονται για το μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 28 Ιούνη

Γράφει
ο Άλεξ Καλλίνικος

Το λάθος είναι των Financial Times

Ο Καρλ Μαξ στο Κεφάλαιο περιγράφει πώς στα μέσα του 19ου αιώνα οι τυπικοί οικονομολόγοι εκφυλίστηκαν και από “αντικειμενικοί” αναλυτές έγιναν έμμισθοι της καπιταλιστικής τάξης. Συνεχίζουμε και τώρα να βλέπουμε ένα εντυπωσιακό κομμάτι αυτών των οικονομολόγων να εξακολουθεί να διεξάγει ιδεολογική ταξική πάλη για λογαριασμό του κεφαλαίου.

Αυτό ξεκίνησε μια Παρασκευή στα μέσα του Μάη όταν οι Financial Times ανακοίνωσαν: “Τα ευρήματα του Πικετί έχουν λάθη: ο ροκ σταρ οικονομολόγος έχει λάθος συμπεράσματα για την αύξηση των ανισοτήτων.” Αυτή η ιστορία οδήγησε όχι μόνο στο να υπάρχει μια ολόκληρη σελίδα στο επόμενο φύλλο αναλύοντας τον τίτλο στο πρωτοσέλιδο, αλλά και να κυριαρχεί στο site τους ολόκληρο το επόμενο Σαββατοκύριακο.

Είναι ασυνήθιστο να λαμβάνει τέτοια προσοχή ένας οικονομολόγος στην μεγαλύτερη οικονομική εφημερίδα του κόσμου. Στόχος των Financial Times ήταν ο Γάλλος ακαδημαϊκός Τομάς Πικετί, συγγραφέας του βιβλίου “το Κεφάλαιο στον 21ο αιώνα”. Από τότε που εκδόθηκε, πριν τρεις μήνες περίπου, ο Πικετί υποστηρίζει πως αν ο καπιταλισμός αφεθεί να λειτουργήσει ελεύθερος τείνει να παράγει αυξανόμενα επίπεδα ανισότητας πλούτου και εισοδήματος. Αυτό δημιουργεί τεράστιο ενδιαφέρον σήμερα, ειδικά στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Το βιβλίο του συγκεντρώνει μαζική ποσότητα δεδομένων για να αποδείξει ότι μετά τη σημαντική πτώση της λόγω των αναταραχών ανάμεσα στους δυο παγκόσμιους πολέμους, η ανισότητα αυξάνεται ξανά στα πολύ ψηλά επίπεδα που επικρατούσαν πριν το 1914. Τώρα ο Κρις Τζάιλς, οικονομικός συντάκτης των Financial Times, προσπάθησε να ανατρέψει αυτό το επιχείρημα λέγοντας πως ο Πικετί έχει κάνει βασικά λάθη στη μετάφραση αλλά και στη μεταφορά των δεδομένων που χρησιμοποιεί.

Θα πρέπει να είμαστε πολύ αφελείς για να πιστέψουμε πως πρόκειται για μια αθώα κριτική στατιστικών μεγεθών. Ο Τζάιλς υπήρξε σκληρός υποστηρικτής της λιτότητας, όπως και ο βασικός οικονομικός σχολιαστής των Financial Times, Μάρτιν Γουλφ. Τώ-

ρα, ασκεί κριτική στην Τράπεζα της Αγγλίας για την απροθυμία της να αυξήσει τα επιτόκια.

Υπάρχει, άλλωστε, ένα πρόσφατο προηγούμενο για αυτού του είδους την επίθεση. Την περασμένη χρονιά τρεις αριστεροί οικονομολόγοι έφεραν στο φως βασικά λάθη που έκαναν οι Κάρμεν Ρέινχαρτ και Κένεθ Ρογκόφ σε μια μελέτη για τη σχέση ανάμεσα στην ανάπτυξη και το χρέος, κάτι που είχε χρησιμοποιηθεί πλατιά για να δικαιολογήσει τη λιτότητα.

Η επίθεση του Τζάιλς μοιάζει σαν εκδίκηση σε αυτό. Γενικότερα, ήταν μια ιδεολογική επίθεση που είχε στόχο τη δυσφήμιση μιας ακαδημαϊκής μελέτης η οποία εκθέτει θεμελιώδεις αντιφάσεις του καπιταλισμού. Άλλωστε, ο πυρήνας των αναγνώστών των Financial Times (αφήνοντας απ’ έξω τους περιέργους Μαρξιστές) είναι οι πλούσιες εταιρείες και οι κολαούζοι τους.

Χυδαιότητα

Όπως το έθεσε ο Πολ Μείσον, “αν ο Τζάιλς έχει δίκιο, τότε όλη η χυδαιότητα που παρουσιάζεται στο How to spend it (ένα εβδομαδιαίο ένθετο των FT αφιερωμένο σχεδόν με πορνογραφικό τρόπο στην πολυτελή κατανάλωση) μπορεί να δικαιολογηθεί ηθικά: πρόκειται για μια συνολικότερη αύξηση του κοινωνικού πλούτου, όχι απλά στις υπερβολές των τύπων με τα ρόλεξ ρολόγια.” Ο Τζάιλς προσπαθεί με ζήλο να αποδείξει ότι η ανισότητα στη Βρετανία δεν έχει αυξηθεί αρκετά τις τελευταίες δεκαετίες.

Το ενδιαφέρον είναι ότι η εξέλιξη αυτής της έρευνας (του Πικετί) δεν τους αρέσει καθόλου. Ακόμα και αριστεροί – φιλελεύθεροι οικονομολόγοι όπως ο Πολ Κρούγκμαν και ο Μπράνκο Μιλανόβιτς, έχουν πάρει θέση υπέρ του Πικετί.

Αλλά, πιο εντυπωσιακό, είναι το γεγονός πως ένας blogger στον Economist – ένα περιοδικό που βρίσκεται πιο δεξιά από τους FT- ήταν ένας από τους πρώτους που απέρριψε την ιδέα πως η κριτική του Τζάιλς μπορεί όντως να βγάλει λάθος το συνολικό επιχείρημα του Πικετί. “Αν η δουλειά που παρουσίασε ο Τζάιλς υποτίθεται πως καταπιάνεται με όλο το εύρος των προβλημάτων, τότε η απάντηση είναι σίγουρα όχι.”

Ο blogger επεσήμανε ότι μια άλλη έρευνα “καταλήγει ότι τα στοιχεία του Πικετί υποτιμούν στην πραγματικότητα την έκταση της αύξησης συγκέντρωσης πλούτου.” Ο ίδιος ο Πικετί παρουσίασε μια δυναμική και λεπτομερή απάντηση στην κριτική του Τζάιλς, και ο Guardian στις 29 Μάη δημοσίευσε άρθρο ενός άλλου οικονομολόγου, του Χάουαρντ Ριντ, που υποδεικνύει σοβαρά λάθη στο πώς ο Τζάιλς μετέφρασε τα στοιχεία για τον πλούτο στην Αγγλία.

Όλο αυτό το σίριαλ δε γίνεται απλά και μόνο για τους αριθμούς. Τα πολιτικά συμπεράσματα του Πικετί μπορεί να είναι δειλά, αυτό όμως που προσπαθεί να αποδείξει είναι ότι η αυξανόμενη ανισότητα δεν προκύπτει απλά από κακές πολιτικές αλλά από τη δομική λογική του καπιταλισμού σαν σύστημα.

Το γεγονός πως μπόρεσε να αντικρούσει την επίθεση του Τζάιλς τόσο εύκολα, είναι σημάδι πως χάρη στην κρίση πολλοί άνθρωποι πιστεύουν το ίδιο με εκείνον. Ιδεολογικά τουλάχιστον, ο αντικαπιταλισμός κερδίζει μεγαλύτερο ακροατήριο.

● Ο Άλεξ Καλλίνικος θα είναι ομιλητής στο Μαρξισμό 2014 με θέμα: “Το Κεφάλαιο στον 21ο αιώνα”

Οι ιδέες του αντικαπιταλισμού

Κυκλοφόρησε το ωρολόγιο πρόγραμμα του Μαρξισμού 2014, ολόκληρο μπορείτε να το διαβάσετε στο www.sekonline.gr, ενώ μπορείτε να το προμηθευτείτε από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Πάνω από 40 συζητήσεις θα γίνουν τις τέσσερις μέρες του Φεστιβάλ, ενώ κάθε βράδυ θα υπάρχει μια κεντρική συζήτηση πάνω στα πιο καυτά θέματα της περιόδου που διανύουμε. Οι τέσσερις κεντρικές συζητήσεις θα ξεκινούν στις 7μμ και θα φιλοξενοούνται στο Μεγάλο Αμφιθέατρο της ΑΣΟΕΕ («Αντωνιάδου»).

Την Πέμπτη 26 Ιούνη θα γίνει η συζήτηση για τους εργατικούς αγώνες «**Η εργατική αντίσταση θα νικήσει**». Ομιλητές θα είναι πρωταγωνιστές των μαχών που είναι σε εξέλιξη. Για τη μάχη να μείνει ανοιχτή η ΕΡΤ θα μιλήσει η **Ειρήνη Φωτέλλη**, από τα Νοσοκομεία θα μιλήσει η **Μαρία Αλιφιέρη**, γραμματέας του Σωματείου Εργαζόμενων στο Αγλαΐα Κυριακού, από τους Σχολικούς Φύλακες θα συμμετέχει η **Σταματία Τσουμέα**, από το ΜΕΤΡΟ θα μιλήσει ο **Αντώνης Σταματόπουλος**, πρόεδρος του ΣΕΛΜΑ, ενώ από την Συνάντηση Εργατικής Αντίστασης θα τοποθετηθεί ο συντονιστής της, **Τάσος Αναστασιάδης**.

Την Παρασκευή 27 Ιούνη θα γίνει η συζήτηση «**Η πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής**». Από την Πρωτοβουλία Jail Golden Dawn θα μιλήσουν οι δικηγόροι **Τάκης Ζώτος**, **Θανάσης Καμπαγιάννης** και **Κώστας Παπαδάκης**, οι οποίοι έχουν αναλάβει την υπεράσπιση των Αιγύπτιων ψαράδων που είχαν δεχτεί δολοφονικές επιθέσεις από την Χρυσή Αυγή (διαβάστε περισσότερα στο σαλόνι αυτού του φύλλου). Στη συζήτηση ακόμα θα παρέμβουν οι δημοσιογράφοι **Μαρία Ψαρρά** και **Κατερίνα Θωίδου**. Η πρώτη έχει στο ενεργητικό της μια σειρά αποκαλυπτικά ρεπορτάζ στην εφημερίδα Έθνος για την εγκληματική δράση των νεοναζί όλα τα προηγούμενα χρόνια, ενώ η Κατερίνα είναι

μία από τους τρεις της Εργατικής Αλληλεγγύης που διώκονται με χρυσαυγίτικη μήνυση με αφορμή το αντιρατσιστικό άρθρο «Ιθαγένεια για όλα τα παιδιά». Στην συζήτηση θα μιλήσει κι ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡ-ΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας.

Το Σάββατο 28 Ιούνη θα συζητήσουμε τις πολιτικές εξελίξεις μετά και τις πρόσφατες Ευρωεκλογές στη συζήτηση με τίτλο «**Όχι στην Ευρώπη της λιτότητας και του ρατσισμού**». Από την Βρετανία όπου και εκεί η κυβέρνηση τρίζει θα μιλήσει ο **Άλεξ Καλλίνικος**, ηγετικό μέλος του SWP (αδελφό κόμμα του ΣΕΚ), ενώ από την Ισπανία θα μιλήσει ο **Χεσούς Καστίγιο** για να μας μεταφέρει την εμπειρία από την μεγάλη επιτυχία του Podemos που εξέλεξε 5 ευρωβουλευτές. Ομιλητές ακόμα θα είναι σύντροφος από τη Γαλλία και το NPA (Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα) και ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Η προοπτική

Την Κυριακή 29 Ιούνη στην τελευταία συζήτηση του Μαρξισμού «**Για τη νίκη των αγώνων - για την αντικαπιταλιστική προοπτική**» θα μιλήσουν ο **Μοχάμαντ Ραφακάτ**, εκπρόσωπος των μεταναστών εργαζόμενων στο εργοστάσιο της «Γενικής Ανακύκλωσης Α.Ε.», η **Δέσποινα Κωστοπούλου** που θα μας μεταφέρει πως εξελίσσεται η μάχη των Καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών, ο **Ορέστης Ηλίας**, νεοεκλεγμένος Δημοτικός Σύμβουλος με την «Δράση για μια άλλη πόλη» στα Βριλήσσια, ο **Τζεμαλή Μηλιαζήμ**, δάσκαλος και αγωνιστής για τα δικαιώματα της μειονότητας στη Θράκη και η **Μαρία Στύλλου**, υπεύθυνη του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Δηλώστε συμμετοχή στις συζητήσεις, ελάτε να παλέψουμε για την αντικαπιταλιστική ανατροπή!

Νεκ.Δ.

Συζητήσεις που δεν πρέπει να χάσετε

Η εργατική αντίσταση θα νικήσει Πέμπτη 26 Ιούνη Μεγάλο Αμφιθέατρο 19.00-21.00

Ομιλητές: **Τάσος Αναστασιάδης**, συντονιστής ΣΕΑ, **Αντώνης Σταματόπουλος**, πρόεδρος ΣΕΛΜΑ, **Ειρήνη Φωτέλλη**, εργαζόμενη ΕΡΤ, **Σταματία Τσουμέα**, σχολική φύλακας, **Μαρία Αλιφιέρη**, γραμματέας σωματείου εργαζομένων Αγλαΐα Κυριακού,

Η πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής Παρασκευή 27 Ιούνη Μεγάλο Αμφιθέατρο 19.00-21.00

Ομιλητές: **Μαρία Ψαρρά**, δημοσιογράφος, **Κατερίνα Θωίδου**, δημ. σύμβουλος Νίκαιας, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημ. σύμβουλος Αθήνας, **Τάκης Ζώτος**, δικηγόρος, **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος, **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος

Όχι στην Ευρώπη της λιτότητας και του ρατσισμού Σάββατο 28 Ιούνη Μεγάλο Αμφιθέατρο 19.00-21.00

Ομιλητές: **Άλεξ Καλλίνικος**, SWP, **Jesus Castillio**, Podemos, **Πάνος Γκαργκάνας**, Εργατική Αλληλεγγύη και ομιλητής από το NPA Γαλλία

Για τη νίκη των αγώνων – για την αντικαπιταλιστική προοπτική Κυριακή 29 Ιούνη Μεγάλο Αμφιθέατρο 19.00-21.00

Ομιλητές: **Μοχάμαντ Ραφακάτ**, Γενική Ανακύκλωση Α.Ε., **Δέσποινα Κωστοπούλου**, καθαρίστρια υπ. Οικονομικών, **Ορέστης Ηλίας**, δημ. σύμβουλος Βριλησίων, **Τζεμαλή Μηλιαζήμ**, δάσκαλος, **Μαρία Στύλλου**, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω

Πλούσια θα είναι η συνέχεια κάθε βράδυ μετά από το τέλος των συζητήσεων στο φετινό φεστιβάλ του Μαρξισμού. Την Παρασκευή 27 Ιούνη θα γίνει βιντεοπροβολή του ντοκιμαντέρ «**Παλληκάρι- Ο Λούης Τίκας και η Σφαγή του Λάντλουου**».

Το «Παλληκάρι» είναι φετινή παραγωγή που γυρνάει πίσω στην ιστορία του Έλληνα μετανάστη και συνδικαλιστή Λούη Τίκα (Ηλία Σπαντιδάκη) στην Αμερική των δύο πρώτων δεκαετιών του 20ου αιώνα. Στο Μαρξισμό θα έχουμε την ευκαιρία να μιλήσουμε με τους δύο βασικούς συντελεστές της σπουδαίας αυτής παραγωγής: τη **Λαμπρινή**

Από το Λούη Τίκα στο αντιρατσιστικό κίνημα σήμερα

Θωμά και τον **Νίκο Βεντούρα**.

Πολλές πληροφορίες για το ντοκιμαντέρ μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα <http://www.palikari.org>. Η ιστοσελίδα αναφέρει για το «Παλληκάρι»: «Η σφαγή του Λάντλουου και η δολοφονία του Έλληνα μετανάστη και συνδικαλιστή Λούη Τίκα (Ηλία Σπαντιδάκη) αποτελεί μία από τις κομβικές στιγμές του αμερικάνικου εργατικού κινήματος και ενώνει, έναν ολόκληρο αιώνα μετά, τις ΗΠΑ του 1914 με τις εργατικές και μεταναστευτικές διεκδικήσεις της Ελλάδας του 2014. Η Λαμπρινή Θωμά και ο Νίκος Βεν-

τούρας αναζητήσαν τις μνήμες, την ιστορία και την κληρονομιά του Λούη Τίκα και του Λάντλουου στο Κολοράντο και μίλησαν με κορυφαίους ιστορικούς, καλλιτέχνες και απογόνους ανθρακωρύχων, καταγράφοντας τα σημάδια που άφησε στο σώμα της εργατικής Αμερικής μια τραγωδία που πολλοί προσπάθησαν να ξεχαστεί».

Η σφαγή του Λάντλουου

Η Εργατική Αλληλεγγύη είχε θυμίσει την σφαγή του Λάντλουου στο φύλλο 1118 με ένα κείμενο του **Λέανδρου Μπόλαρη**. Το κείμενο ξεκι-

νούσε λέγοντας: «Την άνοιξη του 1914 η Ευρώπη βρισκόταν στα πρόθυρα του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, στο Κολοράντο των δυτικών ΗΠΑ, ο πόλεμος είχε ήδη ξεσπάσει. Το πιο δραματικό του επεισόδιο, η Σφαγή του Λάντλουου στις 20 Απρίλη εκείνης της χρονιάς, έφερε τα νέα αυτού του πολέμου σε όλες τις ΗΠΑ.

Όμως, αυτός ήταν ένας πόλεμος ταξικός. Στη μια πλευρά ήταν οι έντεκα χιλιάδες ανθρακωρύχοι που δούλευαν στα ορυχεία του νότου της Πολιτείας. Από την άλλη η

CFIC, η μεταλλευτική εταιρεία με ιδιοκτήτη τον πλουσιότερο άνθρωπο του κόσμου, τον Ροκφέλερ». Ολόκληρο το άρθρο μπορείτε να το διαβάσετε εδώ: <http://tinyurl.com/qfaggrpb>.

Το Σάββατο 28 Ιούνη μετά το τέλος των συζητήσεων η αυλή της ΑΣΟΕΕ θα γεμίσει με μουσικές και άλλα δρώμενα, ενώ θα υπάρχουν φτηνά ποτά και φαγητό για να συνεχίσουμε τη βραδιά.

Ήδη, συμμετοχή έχουν δηλώσει οι **Illegal Operation** και ο **Alex K. (Last Drive)**.